

**Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta**

DIPLOMOVÁ PRÁCE

2020

Bc. Jakub Kos

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
Katedra tělesné výchovy

Úspěšnost útočných herních systémů v basketbalu u U17 a U19

Success of offensive game systems in basketball for U17 and U19

Bc. Jakub Kos

Vedoucí diplomové práce: PaedDr. Ladislav Pokorný

Studijní program: Učitelství pro střední školy, navazující Mgr. TV –

VZ

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Katedra tělesné výchovy

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉHO ÚKOLU

akademický rok 2019/2020

Jméno a příjmení studenta: Bc. **Jakub Kos**

Studijní program: Učitelství pro střední školy

Studijní obor: Navazující Mgr. TV – VZ

Název tématu práce v českém jazyce: **Úspěšnost útočných herních systémů v basketbalu u U17 a U19**

Název tématu práce v anglickém jazyce: **Success of offensive game systems in basketball for U17 and U19**

Pokyny pro vypracování:

Vedoucí diplomové práce: **PaedDr. Ladislav Pokorný**

Předpokládaný rozsah diplomové práce¹: 70 normostran (126 000 znaků vč. mezer)

Datum zadání práce: **1. 6. 2020**

Předběžný termín odevzdání práce: 20. 7. 2020

V Praze dne: **1. 6. 2020**

.....
vedoucí katedry

---

¹ Minimální rozsah diplomové práce je standardně 60 normostran (108 000 znaků vč. mezer) vlastního textu.

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma Úspěšnost útočných herních systémů v basketbalu u U17 a U19 vypracoval pod vedením vedoucího diplomové práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále prohlašuji, že tato diplomová práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

Datum 12. 7. 2020

.....

..

podpis

Touto cestou bych velmi rád poděkoval svému vedoucímu práce PaedDr. Ladislavu Pokornému za odborné vedení, cenné rady a ochotu, se kterou mě vedl při tvorbě této diplomové práce. Dále bych chtěl poděkovat všem hráčům a kolegům z klubu Jižní Supi, kteří mi umožnili tuto práci vypracovat.

.....

..

podpis

NÁZEV:

Úspěšnost útočných herních systémů v basketbalu u U17 a U19

AUTOR: Bc. Jakub Kos

KATEDRA (ÚSTAV)

Katedra tělesné výchovy, Pedagogická fakulta, Univerzita Karlova

VEDOUCÍ PRÁCE:

PaedDr. Ladislav Pokorný

ABSTRAKT:

Tématem diplomové práce je úspěšnost útočných herních systémů v basketbalu ve věkových kategoriích U17 a U19. Cílem práce je zmapovat a porovnat útočný herní systém rychlého protiútočení a útočný herní systém postupného útoku u týmů Jižních Supů u dvou věkových kategorií ve dvaceti utkáních. Výzkum ukázal, že úspěšnějším útočným herním systémem je útočný herní systém rychlého protiútočení. Dílčím cílem bylo porovnání jednotlivých útočných herních systémů mezi věkovými kategoriemi U17 a U19. Z tohoto porovnání vyšlo, že ve využití útočného herního systému rychlého protiútočení je úspěšnější věková kategorie U17. Ve využití útočného herního systému postupného útoku je úspěšnější věková kategorie U19. U obou útočných herních systémů je rozdíl v jednotkách procent. Výzkumnou metodou je nepřímé strukturované pozorování, výzkum je kvantitativního charakteru.

KLÍČOVÁ SLOVA:

úspěšnost, útočný herní systém, basketbal, U17, U19

TITLE:

Success of offensive game systems in basketball for U17 and U19

AUTHOR:

Bc. Jakub Kos

DEPARTMENT:

Teacher training for secondary schools, Faculty of education, Charles University

SUPERVISOR:

PaedDr. Ladislav Pokorný

ABSTRACT:

The topic of the diploma thesis is the success of offensive game systems in basketball in the age categories U17 and U19. The aim of this work is to map and compare the offensive game attack game system of counterattack and the attack game systems of gradual attack in the teams of the Jižní Supi in twenty matches. Research has shown that a more successful offensive game system is a fast-paced attack game system. The partial goals were to compare individual attack game systems between the age categories U17 and U19. From this comparison, it turned out that the U17 age category is more successful in using the attack game system of fast counterattack. The U19 age category is more successful in using the attack game system of gradual attack. The difference between the two offensive game systems is in units of percent. The research method is indirect structured observation, the research is of a quantitative nature.

KEYWORDS:

success, offensive game system, basketball, U17, U19

Obsah

1	ÚVOD.....	10
2	TEORETICKÁ ČÁST.....	11
2.1	PŘEDSTAVENÍ KLUBU, TÝMU A ŘÍZENÍ SOUTĚŽÍ ČBF.....	11
2.1.1	<i>Historie a současnost basketbalového klubu BSK Fénix Modřany – Jižní Supi.....</i>	<i>11</i>
2.1.2	<i>Charakteristika věkových kategorií kadetů a juniorů z hlediska ontogeneze.....</i>	<i>11</i>
2.1.3	<i>Systém celostátní ligy kadetů a juniorů.....</i>	<i>14</i>
2.2	TEORETICKÝ ROZBOR OBSAHU BASKETBALU.....	15
2.2.1	<i>Herní činnosti jednotlivce.....</i>	<i>16</i>
2.2.2	<i>Herní kombinace.....</i>	<i>22</i>
2.2.3	<i>Herní systémy.....</i>	<i>30</i>
3	CÍL A PROBLÉMY PRÁCE.....	44
3.1	PROBLÉMOVÉ OTÁZKY.....	45
3.2	HYPOTÉZY – PŘEDPOKLÁDANÉ ODPOVĚDI NA PROBLÉMOVÉ OTÁZKY NA ZÁKLADĚ JINÝCH PRACÍ A NA ZÁKLADĚ POZNATKŮ SHRNUÝCH V TEORETICKÉ ČÁSTI.....	46
4	PRAKTICKÁ ČÁST.....	47
4.1	METODOLOGIE PRÁCE.....	47
4.2	CHARAKTERISTIKA KATEGORIÍ U17 A U19 V TÝMU Jižní SUPI.....	48
4.2.1	<i>Kadeti U17.....</i>	<i>48</i>
4.2.2	<i>Junioři U19.....</i>	<i>49</i>
4.3	VYUŽÍVANÉ ÚTOČNÉ SYSTÉMY TÝMY Jižních SUPŮ U17 A U19.....	50
4.3.1	<i>Útočný systém rychlého protiútoků.....</i>	<i>50</i>
4.3.2	<i>Útočný systém postupného útoku.....</i>	<i>53</i>
4.4	INTERPRETACE VÝSLEDKŮ VÝZKUMU VČETNĚ STATISTIKY.....	64
4.4.1	<i>Zápasy juniorů U19.....</i>	<i>64</i>
4.4.2	<i>Zápasy kadetů U17.....</i>	<i>76</i>
4.5	ZHODNOCENÍ SEZONY 2019/2020.....	86
4.5.1	<i>Hodnocení útočného systému rychlého protiútoků.....</i>	<i>89</i>
4.5.2	<i>Hodnocení útočného systému postupného útoku.....</i>	<i>91</i>
4.5.3	<i>Hodnocení útočné akce „pohyblivý útok“ v útočném systému postupného útoku.....</i>	<i>93</i>
4.5.4	<i>Hodnocení útočné akce „pick&roll“ v útočném systému postupného útoku.....</i>	<i>95</i>
4.5.5	<i>Hodnocení útočné akce „24“ v útočném systému postupného útoku.....</i>	<i>97</i>

4.5.6	<i>Hodnocení standardní situace (vyhození ze zámezí na přední polovině hřiště) v útočném systému postupného útoku.....</i>	<i>99</i>
5	DISKUSE.....	101
5.1	OBECNÁ DISKUSE K VÝZKUMU.....	101
5.2	VERIFIKACE HYPOTÉZ.....	103
6	ZÁVĚR.....	106
7	SEZNAM POUŽITÝCH INFORMAČNÍCH ZDROJŮ.....	108
8	PŘÍLOHY.....	110
9	SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK, GRAFŮ.....	111

1 Úvod

Téma své diplomové práce jsem si vybral z několika důvodů. Hlavním důvodem bylo, že se od dětství věnuji, v různých rolích, basketbalu. Nejen, že se basketbal částečně stal mým zaměstnáním, ale také je to stále můj koníček. Chtěl jsem tedy psát o něčem, co mě opravdu zajímá, co je mi blízké a k čemu mám vztah.

Dalším důvodem, proč jsem si vybral toto téma je, že již šestým rokem jsem v pozici trenéra v jednom pražském klubu. Poslední dva roky jsem působil a působím jako hlavní trenér u dvou věkových kategorií, které na sebe navazují. A tuto situaci jsem chtěl využít k napsání své práce. Také mě jako trenéra zajímala úspěšnost jednotlivých útočných systémů. Díky budoucímu výzkumu snad získám data a poznatky, které budu moci dále využít ve své trenérské praxi, ať už pro změnu tréninkového procesu, pro taktické změny v zápasech nebo jako motivaci pro hráče.

Hlavním cílem této práce je zmapování a porovnání procentuální úspěšnosti útočných systémů u týmů Jižních Supů ve dvou věkových kategoriích. Jelikož se jedná o útočné činnosti, bude tato práce zaměřená především na útočnou stránku basketbalu. V rámci teoretické části budu psát o útočných herních činnostech jednotlivce, útočných herních kombinacích a útočných herních systémech. Také se pokusím přiblížit klub Jižní Supi, charakterizovat jednotlivé věkové kategorie a přiblížím systém české celostátní ligy kadetů a juniorů.

Zjišťoval jsem, zda se jiná závěrečná práce zabývá podobnou tematikou nebo podobným výzkumem a výsledky mého hledání jsou negativní. Nenalezl jsem žádnou závěrečnou práci, který by mapovala a porovnávala úspěšnost útočných systémů v mládežnických kategoriích. Některé práce se zabývali teoretickým porovnáním útočných systémů, případně se věnovaly obecné basketbalové teorii.

2 Teoretická část

2.1 Představení klubu, týmu a řízení soutěží ČBF

V této kapitole se zaměříme na vznik klubu Jižní Supi, na jeho historii. Poté si blíže definujeme věkové kategorie kadetů a juniorů z ontogenetického hlediska a v poslední části této kapitoly představím hrací systém celostátní ligy kadetů a juniorů, podmínky, za kterých se týmy mohou přihlásit a možná úskalí hracího systému celostátní ligy kadetů a juniorů.

2.1.1 Historie a současnost basketbalového klubu BSK Fénix Modřany – Jižní Supi

Klub Jižní Supi byl založen v září roku 2009 na Jižním Městě Vojtěchem Svobodou, který chtěl vytvořit tým pro svého staršího syna. Původně neměl v úmyslu založit vlastní subjekt, Jižní Supi byli zprvu vytvořeni jako příprava pro Sokol Pražský, což je tradiční mládežnický basketbalový klub. Název „Jižní Supi“ vznikl na základě dvou věcí. Za prvé byl založen na Jižním Městě, tudíž „Jižní“. Název Supi vzniknul zcela spontánně, kdy při prvním přátelském utkání proti Sokolu Pražskému, fandili „sokolští“ příznivci voláním „Sokol, Sokol“ a fandové Jižních Supů, v té době ještě beze jména, začali fandit „supi, supi“. Označení týmu Jižní Supi již zůstalo. V průběhu několika let se narazilo na určité administrativní překážky, které nakonec vyústily v odtržení Jižních Supů od Sokola Pražského. Jižní Supi poté přešli pod hlavičku BSK Fénix Modřany, pod kterou hrají dodnes a dostali se do povědomí basketbalové veřejnosti.

Prvním ročníkem, který v Jižních Supech začal hrát, byl ročník 2000, který byl však slabě obsazený. První tým byl složený především ročníkem 2001. Postupem času se přidávaly mladší ročníky a v současné době má klub Jižní Supi přes 150 registrovaných hráčů ve všech mládežnických kategoriích, od nejmladších minižáků po kadety. O hráče se stará tým 13 trenérů. V kategoriích mladší žáci až kadeti nastupují Jižní Supi v celostátních soutěžích, v minižákovských soutěžích hrají Pražské přebory (Historie. Jiznisupi.cz [online]. Praha [cit. 2020-06-04]. Dostupné z: http://jiznisupi.cz/?page_id=5870).

2.1.2 Charakteristika věkových kategorií kadetů a juniorů z hlediska ontogeneze

Do věkové kategorie junioři se v této sezoně řadili hráči ročníků 2001 a 2002, a do věkové kategorie kadetů se řadili hráči ročníků 2003 a 2004. Věkové rozpětí této kategorie je tedy 17-

18 let, respektive 15-16 let, což znamená, že hráči spadají do období adolescence. Lidé v tomto věkovém období se většinou připravují na svou profesní budoucnost, jsou na ně kladeny velké nároky ve všech stránkách života. V oblasti fyzické a psychické se přibližují k plné zralosti, která však ještě nebyla dokončena. Je tedy nutné brát v potaz individualitu jedince (Novotný a Hruška, 2002).

2.1.2.1 Růst a vývoj těla

Chlapci v tomto věkovém období ještě rostou, přibližně 2 cm za rok, na rozdíl od dívek, u kterých se již růst do výšky většinou zastavil. Růst se zastavuje na konci období adolescence, tudíž kolem 18. roku jejich života (Machová, 2002).

Období adolescence je velmi náročné z hlediska vnímání sebe sama, myšleno po fyzické stránce. Adolescenti se těžko srovnávají s jakoukoliv odchylkou od normy, případně od vlastní představy. Vzhled je pro adolescenty velmi významný, v některých případech může končit až psychickými poruchami, depresemi, v nejzazším případě až sebevraždou. Často to bývá tělesná výška, především u chlapců, hlavně v případě, že nedosahují obvyklých parametrů oproti ostatním (Machová, 2002). V basketbalu má toto přesah i do výkonnosti, protože výška je významný parametr a nespokojenost s vlastní výškou může být tímto ještě umocněna.

2.1.2.2 Tělesná zdatnost a adaptace na zatížení

V tomto období je tělesný pohyb pro adolescenty velmi důležitý. Má v jejich životosprávě důležitou úlohu, protože zajišťuje funkční rozvoj soustavy oběhové, nervové, pohybové, opěrné a dýchací. Pravidelná pohybová aktivita napomáhá ke zvýšení odolnosti a lepší schopnosti adaptace na tělesnou a duševní námahu ve škole a v práci a také zlepšuje zdravotní stav. Absence pohybové aktivity vede ke snížení tělesné zdatnosti a k horší funkčnosti tělních soustav. Také může vyvolat nemoci horních cest dýchacích a zvyšuje riziko kardiovaskulárních nemocí (Malá a Klementa, 1985).

2.1.2.3 Psychomotorický vývoj

V období adolescence jsou již všechny formy myšlení podobné jako v dospělosti. K rozumovým schopnostem se přidávají individuální projevy, dovednosti a nasbírané zkušenosti. V psychomotorickém vývoji dochází k uklidnění. Po období velké diferenciaci v období puberty dochází k sjednocení psychomotorického vývoje a jednotlivé složky se formují v harmonický celek. Dochází k tomu i v motorice, kde jsou pohyby již koordinované a ucelené, jejich provedení působí esteticky (Machová, 2002).

2.1.2.4 Citový a mravní vývoj

Obecně je přijímání mravních norem a společenských hodnot u adolescentů považováno za hlavní část socializace. Adolescence je totiž vnímána jako spojovací článek mezi dětskou morálkou, opírající se o systém hodnot určených autoritami, a dospělou morálkou, která je založena na přijatých hodnotových principech. Ve chvílích, kdy se adolescent dostane do střetu mezi hodnotovými systémy, funguje poctivost a opravdovost jako spojující článek a tyto vlastnosti jsou pro adolescenta novými hodnotami (Macek, 2003).

Dá se říci, že morálka v adolescenci se zakládá na dvou věcech. První je logické a abstraktní myšlení, které vede adolescenta k přemýšlení nad spravedlností, nad tím, co je dobro a zlo. Druhou věcí jsou měnící se vztahy k blízkým lidem – rodičům, přátelům atd., které pomáhají uvědomit si důležitost vztahů a změnit přístup adolescenta k péči o druhé a pomoci ostatním. (Macek, 2003).

Podle kognitivní teorie morálního vývoje L. Kohlberga se k tomuto období přiřazuje tzv. konvenční morálka. Adolescent odvozuje morální postoje podle jednání lidí z svého blízkého okolí v různých situacích. Je pro něj velmi důležité, aby byl hodnocen jako dobrý člověk od lidí, na kterých mu záleží. Jeho obecné chápání spravedlnosti, povinností a pravidel se generalizuje na základě jeho osobních zkušeností s dobrem a zlem. K tomuto pochopení napomáhá i poznávání systému zákonů, které, pokud tedy nejsou v jasném rozporu s jeho zkušeností, akceptuje, a díky tomu chápe a uznává smysl společenských institucí (Macek, 2003).

2.1.2.5 Sociální vývoj

V období adolescence se mění názory na druhé lidi. Mění se také sociální role adolescentů, již nechtějí přijímat podřízenou roli, čímž se mění i komunikace mezi dospívajícím a dospělým. Změní se i postoj ke škole, dobrý výsledek přestává být cílem, je už pouze prostředkem. Dochází k ukotvení osobní normy, která určuje, kolik energie adolescent vloží do určité aktivity, v tomto případě do školy, respektive učení. I vztah k vyučujícím se mění, jejich autorita je přijímána pouze tehdy, pokud adolescenta něčím zaujme. Důležitým bodem je emoční odpoutání od rodiny. Nastává úprava vztahů s rodiči, kdy adolescent chce být brán jako partner, jinými slovy, být na stejné úrovni. Dochází k tomu i proto, že adolescent si uvědomuje, že rodiče se mohou mýlit. Již nechce, minimálně v nějaké části, oboru, být jako oni, hledá svoji cestu, snaží se vymezit. Neztotožňuje se s nekritickým přijímáním rodičovské autority. Velký význam mají pro dospívající vrstevníci, kteří fungují jako sociální opora.

Může se stát, že někteří adolescenti dávají přednost virtuálním vztahům před reálnými, nicméně ke konci tohoto období si ve většině případů dokážou udržet rovnováhu mezi virtuálními a reálnými vztahy. Sociální skupina, identifikace s ní, poskytuje adolescentům přechodnou fázi v rozvoji vlastní identity. Díky sociální skupině získávají generační standardy, které značí příslušnost ke skupině a jsou přísně vyžadovány. Tím jsou si vrstevníci sobě navzájem morálními autoritami a ty mají značný vliv. Emoční stabilitu nabízí adolescentovy dobrý kamarád se stejnými hodnotami a zájmy. Také se zvyšuje důležitost stálého sexuálního partnera. Navazování vztahů dospívajících s vrstevníky se uskutečňuje v těch fázích:

- Skupinová izosexuální fáze – většinou v období puberty, skupiny složené z jedinců stejného pohlaví, opačné pohlaví aktivně odmítáno
- Individuální izosexuální fáze – ve skupině nedochází k uspokojení intimního párového přátelství, tady nastupuje nejlepší kamarád, se kterým může jedinec sdílet pocity, názory, soukromé záležitosti a osobní zkušenosti
- Přechodná etapa – začínající zájem o druhé pohlaví, nejdříve skupinově, na dálku, projevující se „škádlením“ a provokováním
- Heterosexuální fáze polygammí – obvykle období pubescence a adolescence, začínají opravdové vztahy chlapců a dívek, hlavním důvodem těchto vztahů bývá zvědavost a zjišťování vlastní hodnoty a přitažlivosti. Homosexuální jedinci začínají vnímat svoji odlišnost.
- Etapa zamilování – konec adolescence, vztah dvou lidí se prohloubí do vzájemného porozumění a oddanosti, které je dáno na základě podobných rysech osobnosti (Sociální vývoj v období dospívání. Is.muni.cz [online]. [cit. 2020-06-11].).

2.1.3 Systém celostátní ligy kadetů a juniorů

V této kapitole budu popisovat herní systém celostátní ligy kadetů a juniorů. Také zmíním podmínky, za kterých mohou družstva v těchto soutěžích nastupovat. Jelikož mají obě kategorie, respektive soutěže, stejný hrací model i stejné podmínky pro přihlášení družstva do soutěže, nastíním to pro obě kategorie najednou.

Co se týče podmínek pro start v soutěži, jedná se o několik základních věcí:

- Pro celostátní ligu je nutné mít schválenou tělocvičnu kategorie D (Opava, 2019)
  - Minimální kapacita pro diváky 100 míst.
  - Hřiště o rozměrech 26 m x 14 m.

- Hrací plocha o rozměrech min. 28 m x 16 m.
  - Průhledné basketbalové desky, obroučky bez háčkového úchyty sítě, pružné.
  - Časomíru s odpočtem času, ukazatelem time-outu, osobních chyb týmů, ukazatele útočného času.
  - Zázemí šaten, minimálně dvě šatny pro družstva a jedna šatna pro rozhodčí včetně sociálního zařízení (Kategorie Třída D. *CBF.CZ* [online]. [cit. 2020-06-10].).
- Mít organizačního pracovníka.
  - Hrát s oficiálními míči Molten nebo Gala, u mužů velikost 7.
  - Družstvo musí vést kvalifikovaný trenér s trenérskou licencí TB – III.
  - Finančně zajistit chod družstva řádné dohrání soutěže.
  - Mít zaplacené pohledávky vůči všem organizačním složkám ČBF.
  - Zajistit pro každého hráče lékařskou prohlídku u sportovního lékaře, ne déle než rok starou.
  - Uhradit členský příspěvek.

Hrací systém celostátní ligy kadetů a juniorů je následující: V celostátní lize nastupuje 24 týmů. V základní části jsou týmy rozděleny do tří skupiny, ve kterých hrají dvoukolově, doma – venku, ve dvojičkách. První dva týmy každé skupiny postupují do Finálové skupiny, kde hrají dvoukolově, ve dvojičkách. První dva týmy Finálové skupiny se proboují do kvalifikace o extraligu. Zbylé týmy, tzn. 3.–8. každé skupiny, hrají play – out skupinu, dvoukolově, ve dvojičkách. Poslední dva týmy každé skupiny padají do kvalifikace o celostátní ligu. (Jakeš, 2019)

Tento hrací systém skrývá pro týmy, které chtějí postoupit do extraligy, velká úskalí, protože není moc prostoru na chyby, respektive na prohry. Především v základní skupině, ze které se mnohdy postupuje s jednou, maximálně dvěma prohrami, a někdy může rozhodovat i skóre vzájemných zápasů. Poté musí tým projít většinou velmi náročnou finálovou skupinou, a poté teprve změřit síly s týmy, které spadly z extraligy.

2.2 Teoretický rozbor obsahu basketbalu

V této kapitole se budu zabývat teoretickým rozdělením basketbalu. Základní herní složkou basketbalu jsou herní činnosti jednotlivce, což jsou jednotlivé prvky hry, např. střelba, driblink, obrana, přihrávky, které se ještě dále dělí. Nadstavbou nad herní činnosti jednotlivce jsou herní kombinace, kde je již zapojeno dva a více hráčů, a herní systémy, kde spolupracuje celý tým. Herní kombinace a herní systémy navazují na herní činnosti jednotlivce a předpokládá jejich plné zvládnutí (Velenský, 1999).

Herní činnosti jednotlivce, herní kombinace a herní systémy se dělí na obranné a útočné. Jelikož je tato práce zaměřena na útočné systémy, budu se zabývat pouze útočnou stránkou hry.

2.2.1 Herní činnosti jednotlivce

Herní činnosti jednotlivce jsou konkrétní záměrné pohyby, díky kterým hráč plní své úkoly na hřišti v proměnlivém prostředí utkání. Vliv utkání se projevuje v každé dovednosti a poznamenává motorickou stránku činnosti kvůli přítomnosti rozhodovacích, poznávacích a pozornostních procesů (Dobrá, 1986).

Žádná z herních činností jednotlivce se v utkání neobjevuje samostatně, ale dochází k jejich prolínání, řetězení. Každá herní činnost jednotlivce má svůj herní účel a taktický záměr. Podle této logiky rozlišujeme herní činnosti jednotlivce na útočné – uvolňování s míčem, bez míče, přihrávky, střelbu, driblink, doskakování, clonění a obranné – krytí útočníka s míčem, bez míče, krytí prostoru proti přečíslení útočníků, krytí útočníka po střelbě, stahování míče (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

Herní činnosti jednotlivce mají i komunikační charakter. Každý hráč na hřišti svým pohybem komunikuje s ostatními hráči, a to jak se spoluhráči, tak protihráči. Nejde jen o to, že ostatní vidí pohyb hráče, ale současně vyhodnocují, co to znamená pro další vývoj situace, a následně na jeho pohyb reagují. Čím lépe hráč umí číst pohyb ostatních (spoluhráčů i protihráčů) a správně na něj reagovat, tím větší význam má pro družstvo (Lubomír Dobrá a Emil Velenský, 1987).

Všechny herní činnosti jednotlivce se uskutečňují za přítomnosti dalších hráčů, mají tudíž i sociální stránku, konkrétně spolupráci a soupeření. Pokud se hráči podaří vyřešit nějakou situaci, souboj, přispěl tím svému týmu k dosažení týmového cíle (spolupráce). Jelikož je

basketbal týmová hra, umožňují herní činnosti jednotlivce každému hráči přispět k týmovému úspěchu. I hráč bez míče, na útočné polovině, může svým pohybem umožnit spoluhráči vsítit koš, protože obránci se musí soustředit i na jeho pohyb, a v důsledku toho může dojít například k chybě v komunikaci mezi obránci (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

Díky současnému pojetí vrcholového basketbalu se dostali herní činnosti jednotlivce do popředí zájmu tréninkového procesu basketbalu. Ukazuje se totiž, že jsou rozhodujícím prvkem pro zvládnutí herních kombinací a herních systémů. Jejich zvládnutí je zásadní pro efektivitu skupinové a týmové součinnosti v herních kombinacích a herních systémech. Zjednodušeně řečeno, kvalita provedení herních kombinací a herních systémů se odvíjí od kvality provedení jednotlivých herních činností (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

Jelikož je tato práce zaměřena na útočné herní systémy, budu se dále zabývat pouze útočnými herními činnostmi jednotlivce.

Útočné herní činnosti jednotlivce můžeme ještě dále dělit na útočné činnosti jednotlivce individuálního typu a na útočné činnosti jednotlivce vztahového typu. Do prvního typu útočných činností jednotlivce řadíme: uvolňování hráče s míčem (např. před střelbou); uvolňování hráče s míčem v pohybu (driblink); střelba z místa, střelba v pohybu; doskakování (po vlastní neúspěšné střele). Tyto činnosti zajišťují zvládnutí řešení herní situace jeden na jednoho, která patří mezi nejzákladnější herní prvky, jaké basketbal může nabídnout. Do druhého typu útočných herních činností jednotlivce řadíme: uvolňování s míčem na místě (před přihrávkou); přihrávání a chytání míče; uvolňování bez míče; clonění; doskakování (po neúspěšné střele spoluhráče). U tohoto typu útočných herních činností jednotlivce se očekává účast dvou či více spoluhráčů (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

2.2.1.1 Uvolňování s míčem na místě

Je to herní činnost jednotlivce, která se snaží získat co nejvýhodnější postoj pro další činnosti s míčem jako je například střelba nebo únik driblinkem. (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987)

Hráč, při této herní činnosti jednotlivce, k uvolnění využívá především obrátek, jedna noha je v kontaktu s palubovkou a na jednom místě (tzv. obrátková), druhá noha se může volně pohybovat v libovolném rozsahu, hráč ji může opakovaně zvedat a dokračovat (tzv. kročná) (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

2.2.1.2 Uvolňování s míčem v pohybu (driblink)

Je to herní činnost jednotlivce, při které se hráč snaží získat příhodné postavení a postoj pro další práci s míčem, jako je přihrávka nebo střelba (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

Herní činnost jednotlivce „uvolňování s míčem v pohybu“ můžeme rozdělit na čtyři fáze:

- Základy uvolňování s míčem v pohybu (základní driblink).
  - Tato dovednost je vymezena pravidly FIBA, zjednodušeně lze říci, že hráč smí pro několikaúderový driblink použít jen jednu ruku, ale během driblinku smí ruce libovolně střídat. Hráč nesmí driblovat oběma rukama najednou, nesmí přerušit driblink chycením míče do jedné nebo obou rukou (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).
  - Během jednoho driblinku (úderu míče o zem) smí hráč udělat jakýkoliv počet kroků, nesmí však míč nést nebo přenášet pomocí driblující ruky, tzn. ruka hráče musí být vždy na horní polovině míče (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).
- Zahajování úniku s míčem z místa.
  - Z hlediska situace na hřišti můžeme tuto herní činnost ještě dělit na:
    - *Jednoduché zahájení driblinku*, což se obecně využije v situacích, kdy hráč není těsně bráněn, tento pohyb nemusí být doprovázen rychlou změnou pohybu, většinou jsou to situace, kdy hráč přechází ze zadní poloviny na přední (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).
    - *Zahajování úniku* je činnost, která je využívána v situacích, kdy je hráč těsně bráněn, v ideálním případě má postavení čelem ke koši. Obecně se jedná o činnost, při které hráč aktivně vykročí jednou nohou kolem obránce směrem do koše, a současně zahájí driblink úderem míče vedle těla, resp. vedle vykročivší nohy, vykročení by mělo být ve středním rozsahu, při sníženém těžišti doprovázeno snahou o maximální zrychlení, za pomoci náklonu trupu. Velmi důležité je synchronizovat první driblink s došlapem vykročivší nohy, aby nedošlo k porušení pravidla o krocích. Podle vykročivší nohy rozlišujeme únik otevřený, při úniku do pravé strany vykračuje pravá noha, a únik zavřený, při

úniku do pravé strany vykračuje levá noha (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

- Změna směru a rychlosti při driblinku
  - je herní činnost, kterou ovlivňuje řada faktorů od postavení hráče na hřišti, záměru útočníka až po technickou zdatnost hráče. U změny směru při driblinku se využívá několik úniků, které využívají i změny driblující ruky. Jsou to prohození míče úderem před tělem, prohození míče úderem za tělem, prohození míče úderem pod nohou a změna směru pomocí obrátky při úniku s míčem. Každý z těchto úniků má svá specifika a taktické využití (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).
- Ukončování driblinku je poslední
  - tato finální fáze se dá vlastně rozdělit na dvě jednoduché situace, a to ukončení driblinku na místě a ukončení driblinku v pohybu. Na obě možnosti dále navazují další činnosti, jako je střelba (z místa nebo z pohybu, tzv. dvojtakt) nebo přihrávka (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

2.2.1.3 Střelba

Basketbal se hraje na body a hlavní snahou týmu je dopravit míč do koše, takže střelbu bereme jako vyvrcholení útočného snažení jednotlivce či týmu. Je to herní činnost, při které se hráč snaží vystřelit míč do koše (Rehák, 1979).

Způsobů střelby je několik, ale zůstaneme u základního rozdělení na střelbu z místa a střelbu z pohybu. V Česku chápeme jako střelbu z místa způsob odhodu míče jednou rukou po odrazu oběma nohama, což je rozdíl oproti střelbě z pohybu, kdy se jedná o odhod míče jednou nebo dvěma rukama po odrazu z jedné nohy (Velenský a Univerzita Karlova, 2008). Střelbu z místa můžeme vidět na fotografii v příloze 3 a 4.

2.2.1.4 Doskakování

Doskakování patří mezi herní činnosti jednotlivce, kdy hlavním úkolem hráče je zaujmout výhodné postavení mezi soupeřem a košem a snažit se získat odražený balon po neúspěšné střele spoluhráče. Důležitost této herní činnosti jednotlivce tkví v tom, že jednak zvyšuje stabilitu střelby týmu, zvyšuje tlak útočné hry, působí kladně na sebedůvěru družstva a může mít i podstatný podíl na zpomalení soupeřova následného útoku, resp. může pomoci k lepší organizaci hry v obraně po změně držení míče (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

Doskakování můžeme rozdělit na tři fáze. V první fázi mluvíme o veškeré útočnickově aktivně, která předchází možnému chycení odraženého míče. Nejdůležitější je postavení doskakujícího útočníka vzhledem ke koši a vůči svému soupeři. Velmi důležitý je také postoj doskakujícího hráče. Druhá fáze zahrnuje odraz (z jedné nebo obou nohou), výskok a chycení míče. U první i druhé fáze hraje velkou roli časově-prostorová orientace, tzn. činnost soupeře, rychlost a dráha letu míče, jeho následný odraz. V některých případech můžeme vidět snahu o napojení odrazu na pohyb směrem ke koši a pokus o tzv. „dopíchnutí“. Třetí fází je doskok míče a další následná činnost. V této fázi je důležitý doskok do stabilního postoje, ideálně na obě nohy, přičemž hráč se snaží mít pevné držení balonu v úrovni hlavy nebo ramen, popřípadě na straně těla co nejdál od soupeře (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

Dá se říci, že podstatou útočného doskoku je udržet mít poté, co se útočící tým pokusil o zakončení, když obranné doskakování (neboli stahování míče) se snaží získat „cizí majetek“. Jak říká Pat Summitt (trenér na University of Tennessee): „Útok prodává lístky, obrana vyhrává zápasy a doskakování vyhrává tituly.“ (Krause et al., 2008).

2.2.1.5 Přihrávání

Přihrávka je herní činnost jednotlivce, kdy hlavním úkolem hráče je hodit, podat, kutálet nebo odbít míč tak, aby jej spoluhráč dokázal chytit. V ideálním případě tak, aby spoluhráče dostala do výhodnějšího postavení pro další herní řešení. Měřítkem úspěšné přihrávky je její přesnost, tj. zpracovatelnost pro cílového hráče (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

V této herní činnosti můžeme rozlišovat hráče a jejich konání na toho, který přihrává, a na toho, který přijímá. Obecně panuje názor, že za úspěšnost přihrávky nese hlavní zodpovědnost přihrávající hráč, ač má toto tvrzení své limity (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

U některých herních činností jednotlivce bylo zmíněno, že mají i sociální charakter, respektive slouží ke vzájemné komunikaci mezi hráči. Herní činnost přihrávání je hlavní komunikační prvek. Tuto funkci má již u začátečníků, díky ní si uvědomují své spoluhráče. Přihrávání můžeme chápat i jako dílčí část vytváření týmového nastavení (týmového ducha), případně vytváření sociálních vztahů v rámci týmu. Jsou trenéři, kteří si více cení hráče s dobrou schopností přihrát, než „bodového“ hráče. Avšak důležitost obou typů je neoddiskutovatelná (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

Možností nebo způsobů jak přihrát je nepřeborné množství. Mezi základní techniky, které mají svůj smysl z hlediska osvojování základů basketbalu, patří: přihrávka obouruč trčením,

vrchní přihrávka obouruč (nad hlavou), přihrávka jednoruč trčením, vrchní přihrávka jednoruč (nad hlavou) (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

Mezi odbornou veřejností panuje názor, že přihrávání (a přijímání přihrávky) patří mezi nejzanedbanější herní činnosti. Zvládnutí přihrávání je důležitým útočným aspektem každého družstva a je důležité pro kontrolu tempa hry. Vedle bodů vstřelených po vniknutí pomocí driblinku do koše a bodů z útočného doskoku, jsou body vstřelené po asistenci dalším důležitým měřítkem kvalitní útočné hry družstva (Krause a Nelson, 2018).

2.2.1.6 Uvolňování bez míče

Jedná se základní a nejběžnější činnost jednotlivce v útoku. Je to velmi důležitá činnost, v současném basketbalu je pro hráče nutností se neustále pohybovat bez míče. Hlavním cílem uvolňování hráče bez míče je získat výhodu, v postoji a postavení, oproti obránci tak, aby mohl chytit přihrávku od spoluhráče. Dalším důležitým cílem uvolňování hráče bez míče je upoutat soupeřovu pozornost, narušovat jeho pozornost a dostat ho do nevýhodné situace. Posledním cílem této činnosti je vytvářet vhodným pohybem prostor pro činnost svých spoluhráčů (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

Základem uvolňování bez míče je běh a jeho různé obměny ve vzdálenosti, místě na hřišti a zrychlení. Doprovází ho rychlostně silové prvky jako je náhlé prudké zrychlení nebo naopak zpomalení pohybu, zastavení pohybu, změny směru a jejich kombinace. Velmi důležitá je v tomto pohybu práce s těžištěm, jeho snížení, dále přenášení těžiště na jednu nohu a následné vykročení opačné nohy do nového směru. Velmi důležitý je tzv. první krok (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

Pohyb hráče bez balonu by měl splňovat jeden z těchto účelů (Buceta a Internationaler Basketball-Verband, 2000):

- Pokud chce útočník s míčem hrát jeden proti jednomu, pak by pohyb útočníka bez balonu měl být od míče na tzv. slabou stranu.
- Útočník bez balonu by měl vyhledávat volné prostory pro přihrávku, myšleno nejenom z hlediska útočnickovy pozice na hřišti, ale i z hlediska volné dráhy pro přihrávku (z angl. passing line).
- Útočník bez balonu se může uvolňovat do prostorů, kde může obdržet přihrávku a rovnou vystřelit, je vhodné využití clony pro vytvoření této volné pozice.

- Útočník bez balonu může jít postavit clonu útočnickovi s míčem nebo postavit clonu ostatním útočnickům bez míče.
- V případě, že přijde střela, měl by hráč bez míče jít na útočný doskok.

2.2.1.7 Clonění

Clonění je herní činnost jednotlivce, která se snaží zamezit obránci v (předpokládaném) pohybu, respektive vystavit mu překážku (vlastním tělem útočníka) ve směru očekávaného pohybu a ztížit mu tím jeho obranné povinnosti, v rámci pravidel basketbalu (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

Clonění je jasně definováno pravidly. Dovolené clonění nastává, když clonící hráč je během kontaktu se soupeřem v klidu a zároveň má obě nohy na podlaze. Dalším důležitým aspektem dovolené clony je zorný úhel cloněného obránce, respektive pokud je clona postavena v zorném úhlu cloněného hráče (stojícího v klidu), pak může clonící hráč postavit clonu tak blízko, jak si jen přeje, aniž by způsobil kontakt. Pokud není clona postavena v zorném úhlu cloněného hráče (stojícího v klidu), pak musí clonící hráč nechat prostor jednoho normálního kroku ve směru clony, než nastane kontakt. V případě, že je soupeř v pohybu, musí brát clonící hráč v potaz časoprostorový prvek, tzn. musí ponechat dostatek prostoru, aby se mohl cloněný hráč vyhnout cloně zastavením nebo změnou směru pohybu (minimálně jeden normální krok, maximálně dva normální kroky). Hráč, který je dovoleně cloněn, bere zodpovědnost za jakýkoliv kontakt s clonícím hráčem. (Robert Vyklický a Jan Balou, 2017).

Clonění je herní činnost jednotlivce, která již počítá se spoluprací s dalším spoluhráčem. Způsobů stavění clon je několik. Hlavní rozdělení je na clonu na hráče s míčem a clonu na hráče bez míče. Největším problémem clonění, pokud se bavíme o mládežnickém basketbalu je, kdy a ve které kategorii je zařadit do osvojování herních činností (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

2.2.2 Herní kombinace

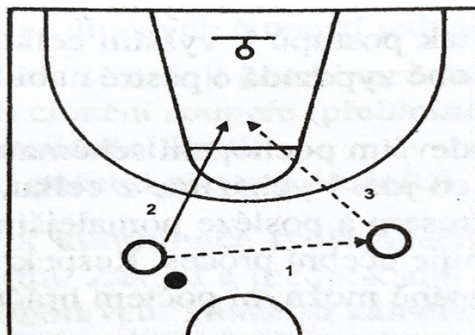
Herní kombinace jsou definovány jako časově a prostorově synchronizované činnosti dvou až pěti hráčů, a to buď v útoku, nebo v obraně. Za základní herní kombinace bereme ty, na kterých se podílí nejmenší možný počet hráčů, takže dva nebo tři. Herní kombinace slouží jako spojka herních činností jednotlivce a herních systémů. Hlavní snahou útočných herních kombinací je tvořit přesilové situace, u obranných herních kombinací těmto situacím čelit (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

Herní kombinace dělíme na obranné a útočné. V útoku se bavíme o kombinacích založených na: akci „hod' a běž“; početní převaze útočníků; clonění; využití útočných činností jednotlivce (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

2.2.2.1 Kombinace založené na akci „hod' a běž“

Ve většině sportovních her můžeme nacházet akce založené na podobném principu, ať je to „narážečka“ ve fotbale nebo „přihraj a jed“ v hokeji. Tuto kombinaci dvou hráčů si lze představit jako trojúhelník, kdy dvě strany tohoto trojúhelníku tvoří přihrávky a třetí stranu tvoří pohyb hráče bez míče – viz. Obr 1. Základ této kombinace tkví v tom, že přihrávající hráč se po vypuštění přihrávky uvolňuje bez míče a opět ho chytá po zpětné přihrávce. Variant pro využití této kombinace je mnoho. Je také velmi často využívaná ve všech věkových i výkonnostních úrovních. Velký význam má u dětí a mládeže, i jako učební prvek (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

Obrázek 1 - Ilustrace kombinace založené na akci „hod' a běž“

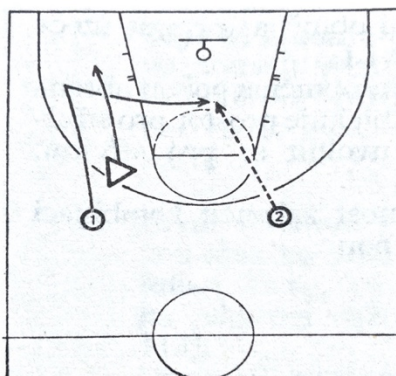

Zdroj: Velenský a Univerzita Karlova, 2008, s. 172

U kombinace založené na akci „hod' a běž“ bereme v úvahu tři typy kombinace

- *útočník s míčem je na stejné úrovni jako útočník bez míče*
  - Na obrázku 2 vidíme modelovou situaci. Útočník 1 již přihrál útočnickovy 2. Útočník 1 se uvolňuje vlevo, směrem do rohu hřiště (od míče), poté prudce mění směr a pohybuje se ke koši (do vymezeného území), rukou dává najevo zájem o přijetí přihrávky, v tomto případě levou rukou. Útočník 2 vyhodnocuje situaci a rozhoduje se, zda přihraje zpět útočnickovi 1 či nikoliv (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

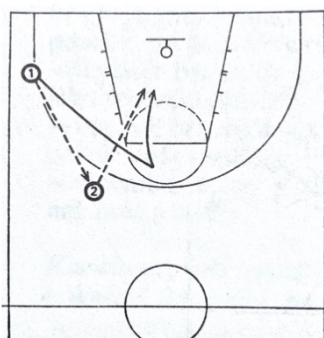
Obrázek 2 - Kombinace založená na akci "hod' a běž" – útočník s míčem je na stejné úrovni jako útočník bez míče

Zdroj: Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987, s.103

- *Útočník s míčem je blíže koncové čáře než útočník bez míče*
  - Na obrázku 3 máme modelovou situaci. Útočník 2 se uvolnil pro balon a útočník 1 mu přihrává. Poté se útočník 1 uvolňuje směrem k čáře trestného hodu, zastavením a změnou směru pohybu, ke změně směru pohybu může využít i obrátku, uniká směrem ke koši. Na základě vyhodnocení situace útočník 2 může přihrát zpět útočnickovi 1, který následně zakončuje střelbou, případně volí útočník 2 jiné řešení situace (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

Obrázek 3 - Kombinace založená na akci "hod' a běž" - útočník s míčem je blíže koncové čáře než útočník bez míče

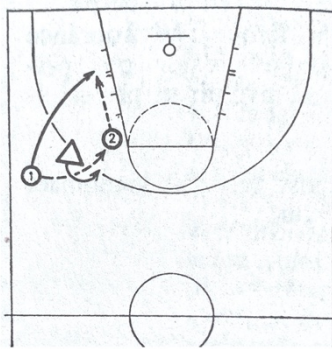

Zdroj: Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987, s. 104

- *Útočník bez míče je blíže koncové čáře než útočník s míčem*
  - Na obrázku 4 vidíme další možnou situaci. Útočník 1 s míčem je na kraji hřiště za čarou tříbodového území. Útočník dva je na kraji vymezeného území na úrovni čáry trestného hodu a vytváří si prostor

pro přijetí přihrávky zády ke koši. Útočník 1 přihrává útočníkovi 2, obránce se otáčí za přihrávkou a v tu chvíli se útočník 1 uvolňuje za zády obránce směrem ke koši. Útočník 2 má několik možností jak situaci vyřešit. Může přihrát s postojem zády ke koši útočníkovi 1, nebo se může otočit čelem ke koši a přihrát útočníkovi 1, případně může, pokud obránce odstoupí a znemožní přihrávku na útočníka 1, sám zakončit z volné pozice střelou (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

Obrázek 4 - Kombinace založená na akci „hod' a běž" - útočník bez míče je blíže koncové čáře než útočník s míčem

Zdroj: Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987, s. 104

2.2.2.2 Kombinace založené na clonění

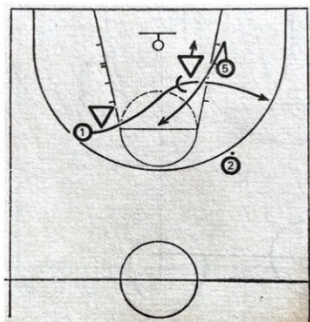
Možnosti kombinace založené na clonění lze rozdělit takto – clony na místě i v pohybu, clony pro útočníka s míčem i bez míče, clony útočníka s míčem pro útočníka bez míče. Velká různorodost v činnosti, po uskutečnění clony, je jak u hráčů, kterým je stavěna clona, tak i u hráčů, jež clonu staví a jejich následný pohyb. (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

Propojením těchto možností nám vznikne dvanáct základních druhů kombinací, které se dále mohou lišit na základě provedené clony. Mezi nejdůležitější považujeme tyto základní druhy kombinací – clony na místě pro útočníka bez míče, clonu bez míče pro útočníka s míčem, clonu s míčem na místě pro útočníka bez míče (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

- *Clona útočníka bez míče pro útočníka bez míče*
  - Na obrázku 5 vidíme modelovou situaci kombinace clony útočníka bez míče pro útočníka s míčem při využití boční clony. Útočník 2 má míč v držení. Útočník 1 v první fázi vbíhá do vymezeného území a staví clonu, dle pravidel, pro útočníka 5. Útočník 5 razantně vybíhá kolem

clony směrem k čáře trestného hodu. Útočník 1 se okamžitě po proběhnutí clony uvolňuje směrem k pravé postranní čáře. Útočník 2 vyhodnocuje situaci a rozhoduje se, zda přihraje útočnickovi 1 nebo 5 (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

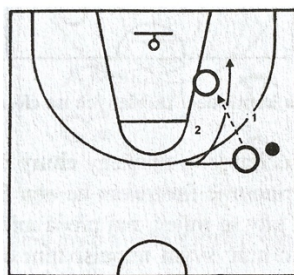
Obrázek 5 - Kombinace založená na cloně útočníka bez míče pro útočníka bez míče

Zdroj: Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987, s. 107

- *Clona útočníka s míčem pro útočníka bez míče*
  - Na obrázku 6 je vyobrazena modelová situace, která kromě kombinace založené na clonění využívá i kombinaci založenou na akci „hod’ a běž“. Útočník 1 (hráč s míčem za čarou vymežující tříbodové území) přihrává útočnickovi 2, který si vytvořil prostor pro přijetí přihrávky zády ke koši. Útočník 1 se po přihrávce pomalým tempem uvolňuje směrem ke středové ose hřiště, náhle mění směr pohybu a v rychlosti probíhá těsně kolem clony, kterou mu staví útočník 2. Ten se těsně před provedením clony pootočí zády do hřiště, tím se vlastně dostane do správného postroje pro postavení clony, a pravou rukou předává míč útočnickovi 1, který si ho přebírá a zakončuje střelou. V případě, že obránce reaguje na pohyb útočníka 1, nechává si útočník 2 míč ve svém držení a zakončuje situaci únikem do koše (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

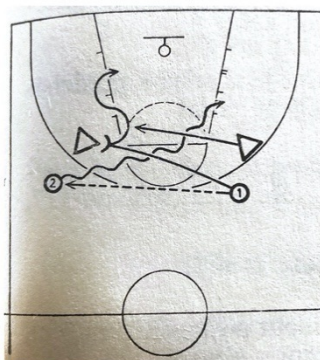
Obrázek 6 - Kombinace založená na cloně útočníka s míčem pro útočníka bez míče

Zdroj: Velenský a Univerzita Karlova, 2008, s. 179

- *Clona útočníka bez míče pro útočníka s míčem*
  - Na obrázku 7 vidíme ilustraci modelové situace. Útočník 1 přihrává útočníkovi 2 a rovnou mu jde postavit clonu. Útočník 2 výpadem naznačuje únik vlevo, poté razantním pohybem za pomoci driblinku uniká vpravo a vniká do vymezeného území. Po uskutečnění clony se útočník 1 pomocí obrátky vpravo vzad uvolňuje doleva a je připraven na chycení případné přihrávky od útočníka 2. Ten, podle vývoje herní situace, se rozhoduje, zda sám zakončí střelou, nebo zda přihraje útočníkovi 1, který poté zakončuje střelou (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

Obrázek 7 - Kombinace založená na cloně útočníka bez míče pro útočníka s míčem

Zdroj: Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987, s. 105

Velkou variabilitu můžeme sledovat i u záměrů clonění. U některých družstev můžeme pozorovat využívání těchto kombinací ve velké míře, především na přední polovině hřiště buď pro vyřešení přechodové fáze, případně jako hlavní spolupráci pro vytvoření šance k zakončení. Často se kombinace založené na clonění využívají jakou spouštěč pro další útočné akce (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

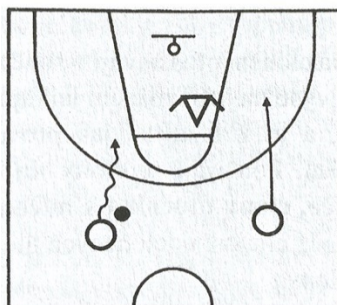
U kombinací založených na clonění je kladen velký důraz na rozhodování útočníka na základě času a prostoru, respektive na vývoji herní situace. Každý hráč se musí rozhodovat jak na základě pohybu a činnosti spoluhráče, tak na základě reakcí obránců. (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

2.2.2.3 Kombinace založené na početní převaze útočníků

Kvalita provedení a úspěch těchto kombinací leží na rozhodnutí zda přihrát, vystřelit nebo využít úniku s míčem. Toto rozhodnutí vychází ze správného vyhodnocení vývoje herní situace, proto je velmi důležité, aby všichni zainteresovaní útočníci měli neustále přehled o aktuální situaci na hřišti. Mezi základní kombinace řadíme kombinace – dvou útočníků na jednoho obránce, tří útočníků na jednoho obránce a tří útočníků na dva obránce. Tyto kombinace často vznikají při rychlém protiútku a realizují se v jeho finální fázi (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

- *Dva útočníci na jednoho obránce*
  - V tomto druhu herní kombinace se zaměříme na situace, kdy je obránce v postoji čelem k útočníkům a postavení blíže svému koši. V takových situacích je ideální, pohybují-li se útočníci na podobné úrovni. Dále je velmi důležité správné a včasné rozhodnutí útočníka s balonem. Pokud obránce vyrazí proti útočnickovi s míčem, pak by měl přihrát svému spoluhráči. Pokud však obránce zůstává nadále mezi oběma útočníky, nebo dokonce ukáže tendenci spíše krýt útočníka bez míče, pak je vhodné, aby útočník s míčem šel samostatným únikem do koše (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

Obrázek 8 - Situace dvou proti jednomu s obráncem v postoji a postavení blíže svému koši

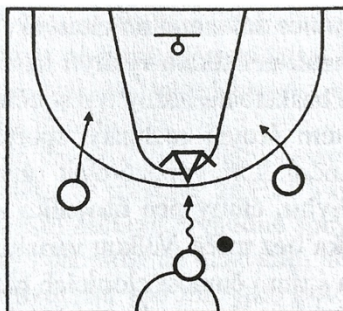

Zdroj: Velenský a Univerzita Karlova, 2008, s. 175

- *Tři útočníci na jednoho obránce*

- Řešení této možnosti herní kombinace je obdobné jako u možnosti dvou útočníků proti jednomu obránci. Ideální rozestavní útočníků je do trojúhelníku, kdy míč je veden středem hřiště, jak vidíme na obrázku 9 (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

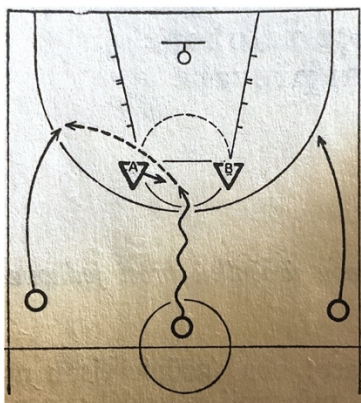
Obrázek 9 - Ideální rozestavení útočníků v situaci tří proti jednomu

Zdroj: Velenský a Univerzita Karlova, 2008, s. 175

- *Tři útočníci na dva obránce*
  - V tomto druhu herní kombinace se opět zaměříme na situaci, kdy postoj a postavení obránců je čelem k útočníkům blíže svému koši. Stejně jako v předchozím případě je ideální postavení útočníků do trojúhelníku s tím, že míč má útočník ve středu hřiště. Z pohledu obrany se tyto situace řeší dvěma způsoby. Buď jsou obránci v postavení vedle sebe, nebo za sebou. V obou případech je z pohledu útoku nejvýhodnější udržet míč co nejdéle ve středu rozestavení a reagovat na posun obránců (únikem, střelou, přihrávkou). Pro získání výhody může útočník s míčem zpomalit svůj pohyb, na což mohou obránci reagovat krytím útočníků bez míče, případě budou držet aktuální postavení, to je signál pro útočníka s míčem, že může jít do zakončení sám, ať již unikem ke koši nebo střelbou z místa. V případě, že jeden z obránců vyrazí proti útočnickovi s míčem, pak útočník s míčem může zvolit přihrávkou na volného spoluhráče, jak můžeme vidět na obrázku 10 (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

Obrázek 10 - Situace tři proti dvěma s obránci v postoji a postavení blíže svému koši

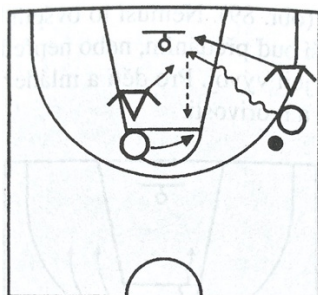

Zdroj: Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987, s. 112

2.2.2.4 Kombinace založené na únicích s míčem do vnitřního prostoru

Tato kombinace je založená na tom, že hráč s míčem se uvolňuje do vnitřního prostoru (vymezeného území), dochází k jeho zesílenému krytí (výpomoci v obraně), poté hráč s míčem přihrává na volného spoluhráče. Pokud nedojde k zesílenému krytí, útočník sám zakončuje. Pokud však dojde k zesílenému krytí od obránce jiného spoluhráče, přihrává tomuto volnému spoluhráči – viz obrázek 2. (Velenský a Univerzita Karlova, 2008).

Obrázek 11 - Příklad kombinace založené na úniku s míčem do vnitřního prostoru

Zdroj: Velenský a Univerzita Karlova, 2008, s. 182

2.2.3 Herní systémy

Herním systémem rozumíme to, že každá hráč má přidělený úkol, který zapadá do nadřazeného úkolu celého týmu. Dobře zvolený systém nepotírá aktivitu hráčů, a naopak rozvíjí jejich herní činnosti a kombinace. Pokud je systém dobře zvolený, má své výhody a měl by se trénovat v průběhu každého tréninkového období (Lubomír Dobrý et al., 1974).

V jiné literatuře můžeme najít další vysvětlení toho, co je to herní systém a můžeme tam najít další zajímavé poznatky. Herní systém určuje organizaci vztahů mezi spoluhráči jednoho týmu a také určuje organizaci herních činností jednotlivce a herních kombinací. Dá se říci, že v každém herním systému se odráží trenérovi zkušenosti, názory na basketbalovou hru, jeho vědomosti a ukazuje trenérův směr, jakým chce své hráče rozvíjet (Lubomír Dobrý, 1986).

U útočných systémů si můžeme všimnout dvou pojetí. První pojetí tkví v tom, že hra družstva je jasně strukturovaná a přísně naplánovaná. Skládá se z množství jednotlivých kombinací, které na sebe nemusí navazovat. Tyto kombinace začínají na určitý signál, jsou jasně definované, vyžadují naprosto přesné provedení, často na sebe přímo nenavazují a vyžadují vždy jiné rozestavení, což vede k velké složitosti těchto systémů jak z hlediska času a prostoru, tak z hlediska zapamatování. Jelikož na sebe přímo nenavazují, neumožňují tudíž kontinuitu útočných akcí a nevedou k soudržnosti družstva, jakožto velmi důležité ingredienci v úspěchu družstva v utkání. Druhé pojetí staví na jednoduchých zásadách, které jsou pro hráče smysluplné a zároveň umožňují každému útočníkovi dostatek volnosti, samostatnosti k rozhodování. Útočník (útočící tým) se snaží využít slabin (známých už před zápasem), respektive slabých míst (špatné rozhodnutí obrany, např. „mismatch“ – pomalý obránce proti rychlému útočníkovi) a zároveň využít svých předností (Dobrý a Velenský, 1987).

2.2.3.1 Obranné herní systémy

Tato práce je zaměřená na útočnou fázi hry. Proto jsem se obrannými herními činnostmi a herními kombinacemi nezabýval. Z hlediska dělení útočných systémů je však důležité si alespoň rámcově vysvětlit obranné herní systémy, a to z toho důvodu, že útočné systémy většinou reagují na obranný systém soupeře.

V basketbalové teorii se rozlišují dva základní druhy obranných systémů, a to osobní obranný systém a zónový obranný systém (Velenský, 1998).

Osobní obranný systém

- V tomto obranném systému je prvořadým úkolem každého obránce bránit jemu přiděleného útočníka po celou dobu pobytu na hřišti. Jde o to, že ve chvíli, kdy tým dá koš nebo ztratí balon, každá hráč si musí najít svého hráče a v rámci pravidel bránit svému hráči ve vstřelení koše (Velenský, 1998).

Zónový obranný systém

- V tomto obranném systému je hlavním úkolem obránce bránit (krýt) určitý prostor (území, zónu) a útočníky, kteří se v tomto území vyskytují. Rozestavení obránců a základní pochopení je pro hráče jednodušší, avšak na začátečnických úrovních „učí“ obránce spíše pasivitě a nerozvíjí některé obranné činnosti jednotlivce (Velenský, 1998).

2.2.3.2 Útočný herní systém rychlého protiútoku

U rychlého protiútoku můžeme shrnout několik charakteristických rysů, kterými se vyznačuje:

- Rychlý protiútok můžeme zahrát pokaždé, když mužstvo získá míč pod svou kontrolu a soupeř nestihne zorganizovat obranný systém.
- Počet hráčů zapojených do rychlého protiútoku koreluje s velikostí plochy hřiště, na níž je rychlý protiútok realizován, čím větší plocha, tím větší počet zapojených hráčů je potřeba.
- Jedná se o krátkodobou akci, v řádů několika vteřin, která může být zakončena z krátké nebo střední vzdálenosti (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987). V současné době se již často objevují případy, realizace řešení, kdy je rychlý protiútok zakončen střelou za tři body.

Herní systém rychlého protiútoku můžeme rozdělit na tři fáze – zahájení, střední fázi a zakončení. Nejdůležitější jsou první dvě fáze, a to zahájení a střední fáze. Zahájení rychlého protiútoku po získání kontroly nad balonem má dvě základní varianty.

- První přihrávka jde na předem určeného hráče, většinou to bývá rozehrávač.
- První přihrávka jde na hráče, který se uvolňuje v blízkosti vlastního koše (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

Herní systém rychlého protiútoku můžeme využít v těchto situacích:

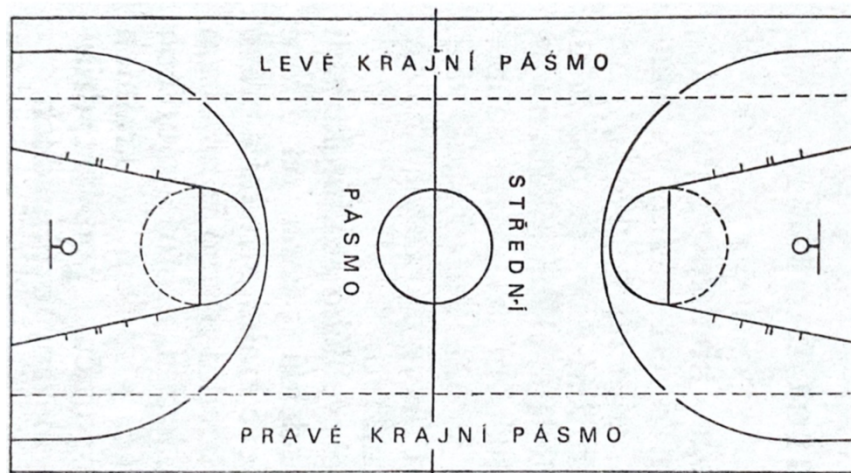
- Po soupeřově neúspěšné střele z pole.
- Po soupeřově koši z pole.

- Po soupeřově neúspěšném trestném hodě.
- Po soupeřově úspěšném trestném hodě.
- Po získání míče v poli (Dobry, 1986).

Z hlediska organizace jednotlivých herních úkolů pro jednotlivé hráče je jednodušší standardní situace trestného hodu, která nám dává možnost jednoznačného rozestavení. Oproti tomu zakládání rychlého protiútoky při situacích, kdy nedochází k přerušení hry, je z hlediska organizace složitější, protože rozestavení hráčů na hřišti většinou závisí na vlastním obranném systému a na útočném systému soupeře. Zde se většinou vychází z aktuálního rozestavení hráčů na hřišti, což klade velké nároky na rychlé vyhodnocení herní situace a správnou reakci na herní situaci (Lubomír Dobry a Emil Velenský, 1987).

Pro správné nastavení úkolu pro jednotlivé hráče jsou důležitá tři podélná pásma na hřišti (viz obrázek 12). Jak vidíme, je střední pásmo širší než pásma krajní, jelikož se počítá, že v něm bude postupovat hráč s míčem. V krajních pásmech se obecně používání driblinku doporučuje jen ve výjimečných případech. Při rychlém protiútoky, který je aplikován na celém hřišti nebo jeho velké části, je vhodné obsadit tato pásma třemi hráči. Čtvrtý hráč dobíhá tuto první linii tak, aby ve správném okamžiku zvýšil nebo vytvořil přečíslení. Poslední, pátý hráč, dobíhá a zároveň zajišťuje situaci v obraně, kdyby došlo k náhlé ztrátě balonu (Lubomír Dobry a Emil Velenský, 1987).

Obrázek 12 - Rozdělení hřiště pro organizaci rychlého protiútoky

Zdroj: Lubomír Dobry a Emil Velenský, 1987, s. 160

2.2.3.3 Útočný herní systém proti osobní obraně

Obecně se dá útočný herní systém proti osobní obraně shrnout do těchto jednoduchých pravidel (Emil Velenský a kolektiv, 1987):

- Využívat individuální dovednosti hráčů pro hru jednoho proti jednomu.
- Využívat spolupráce středních hráčů a rozehrávače či křídelních hráčů.
- Pokud nelze využít předchozích pravidel, pak vyhledávat takové situace, v nichž se dají uplatnit základní herní kombinace a činnosti, a které jsou vhodné pro řešení aktuální herní situace.

Je také dobré dodržet další doporučení, kterými jsou tato:

- Pokud je to možné, je dobré vycházet při vytváření útočných systémů ze stejného rozestavení hráčů jak pro útočné systémy proti osobní obraně, tak pro útočné systémy proti osobní obraně.
- Postavit útočný systém tak, aby na sebe jednotlivé činnosti a kombinace navazovaly, a tím vytvářely neustálý tlak na obranu soupeře, čímž se zvyšuje možnost chyby v obraně, a tudíž se zvyšuje šance na vstřelení koše útočícímu týmu.
- Pokoušet se útočný systém postavit tak, aby každý útočník neustále poutal pozornost svého obránce. Je dobré, aby útočné činnosti a kombinace byly soustředěné do dvou až tří ohnisek na různých místech na hřišti, respektive na útočné polovině (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

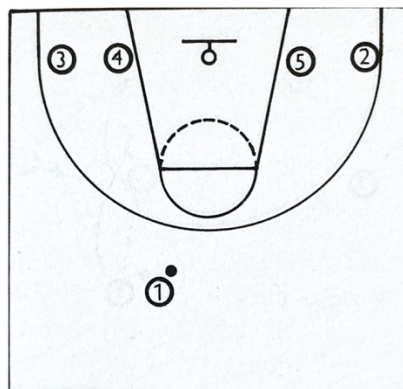
Posledním pohledem na útočné herní systémy proti osobní obraně zdůrazňují tato dvě pravidla:

- Pokud udělá obránce chybu, útočník ji musí využít
- Hráč s míčem musí být pro obranu neustále nebezpečný, a to využitím těchto variant – unikem driblinkem, přihrávkou a střelbou. Jestli hráč působí pasivně vůči úniku driblinkem a střelbě a jenom hledá volného hráče pro přihrávku, pak je pro obranu nebezpečný jen z jedné třetiny. Pro obranu je nejvíce nebezpečný hráč, který driblinkem vniká ke koši (Lubomír Dobrý, 1986).

Zde si představíme jeden z možných útočných systémů proti osobní obraně. Základní rozestavení hráčů v útoku je 1–4 (viz obrázek 13.) Ze znázorněného rozestavení hráčů může vycházet mnoho kombinací, já znázorním a rozvedu jen některé z nich. Ještě je nutné dodat,

že spouštěčem jednotlivých možných herních řešení je rozehrávač (č. 1), který rozjede určitou akci, jejíž následná realizace již počítá s individuálními schopnostmi a rozhodnutími všech hráčů (Emil Velenský a kolektiv, 1987).

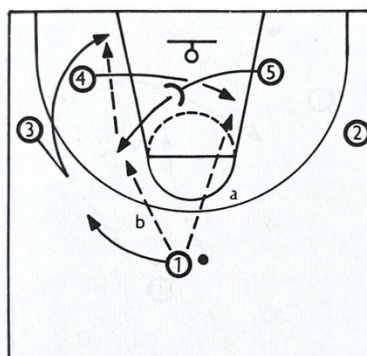
Obrázek 13 - Základní postavení v útočném systému 1-4.

Zdroj: Emil Velenský a kolektiv, 1987, s. 133

Prvním možnou realizací tohoto systému je využití zadního úniku hráče bez balonu (tzv. „back door“). Na obrázku 14 vidíme průběh celé akce, která začíná tím, že hráč 5 staví clonu hráči 4, který se uvolňuje, i s pomocí clony, z levého okraje vymezeného území na pravý kraj vymezeného území. Hráč 5 dále pokračuje v pohybu a na úrovni čáry trestného hodu si říká o přihrávku, kterou od hráče 1 dostává. Ve chvíli, kdy hráč 5 chytá přihrávku, uvolňuje se hráč 3 náznakem do pravé strany, ke středové ose hřiště, a změnou pohybu doleva uniká směrem ke koši. Pokud je hráč 3 volný, dostává přihrávku od hráče 5 a zakončuje útok střelou z pole (Emil Velenský a kolektiv, 1987).

Obrázek 14 - Rozestavení v útočném systému 1-4 s využitím zadního úniku

Zdroj: Emil Velenský a kolektiv, 1987, s. 134

Další možnou akcí vycházející z útočného rozestavení 1–4 je akce „izolace posta“. Akce začíná tím, že se všichni útočníci, kteří jsou v blízkosti koncové čáry, uvolňují buď

na perimetr (hráči 2 a 3), nebo do oblasti čáry trestného hodu (hráči 4 a 5). Hráč 1 přihrává na hráče číslo 4, mezitím se hráč 3 uvolňuje přes clonu hráče 2 do pravého rohu hřiště, jak vidíme na obrázku 15 (Izolace posta. 4basket.cz [online]. 12.5.2012 [cit. 2020-06-12])

Obrázek 15 - První fáze útočné akce "izolace posta"

Zdroj: Izolace posta. 4basket.cz [online]. 12.5.2012 [cit. 2020-06-12]

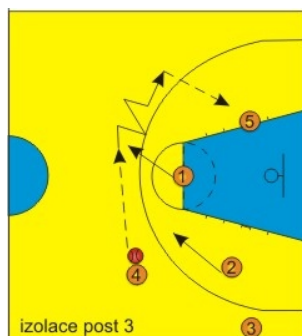
Poté, co hráč 1 přihraje hráči 4, jde postavit clonu hráči 5. Ten naznačuje využití clony, poté mění směr a běží ke koši, kde si na okraji vymezeného území vytváří prostor pro přijetí přihrávky. Ostatní hráči zůstávají ve svém postavení, vše je znázorněno na obrázku 16 (Izolace posta. 4basket.cz [online]. 12.5.2012 [cit. 2020-06-12]).

Obrázek 16 - Druhá fáze útočné akce "uvolnění posta"

Zdroj: Izolace posta. 4basket.cz [online]. 12.5.2012 [cit. 2020-06-12])

Po provedené cloně se hráč 1 uvolňuje za čáru vyznačující tříbodové území, přijímá přihrávku od hráče 4, dribluje vlevo na úroveň prodloužené čáry trestného hodu, odkud přihrává hráči 5, který má vytvořenou pozici pro přijetí přehrávky. Poté, co hráč 5 přijme přihrávku, sám útočí na koš a zakončuje (Izolace posta. 4basket.cz [online]. 12.5.2012 [cit. 2020-06-12].)

Zdroj: Izolace post. 4basket.cz [online]. 12.5.2012 [cit. 2020-06-12]

2.2.3.4 Útočný herní systém proti zónové obraně

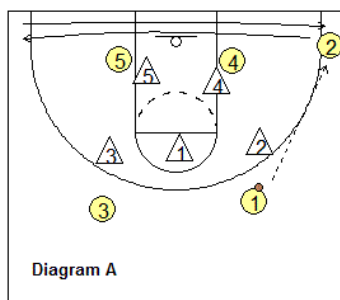
Pokud soupeř používá zónový obranný systém, útočící družstvo by se obecně mělo zaměřit na několik věcí: Zvolit takové postavení útočníků, aby mohli využívat slabiny obranného systému, snažit se vytvářet situace s převahou útočníků v určité části přední poloviny hřiště, pomocí rychlých přihrávek po perimetru a do rohu hřiště nabourávat soudržnost obrany a díky dobrému pohybu hráčů bez míče nutit obránce k neustálému měnění pozic. Pro úspěšné překonání zónových systémů je důležitá úspěšnost střelby ze střední a dlouhé vzdálenosti (Lubomír Dobrý et al., 1974).

U zónového obranného systému je důležité si uvědomit, že hráči se soustředí především na míč, nikoliv na jednotlivé hráče. Je proto dobré, aby každý hráč, který se uvolňuje pro přihrávku, nejdříve udělal klamný pohyb opačným směrem. Dalším nebezpečím pro zónový obranný systém jsou přihrávky do zóny a ze zóny. Z hlediska stanovení útočného herního systému je dobré zvolit takový systém, který nekopíruje postavení obránců. Takže pokud v první řadě zónového obranného systému je jeden obránce, je dobré zvolit takový útočný systém, který bude využívat dva rozehrávače. Z toho vyplývá, že proti zónovým obranným systémům v rozestavení 1-2-2 nebo 3-2 je dobré zvolit útočný systém s rozestavením 2-1-2 a proti zónové obraně 2-3 je vhodné útočné rozestavení 1-3-1 (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

Jak již bylo zmíněno, proti obrannému zónovému systému 3-2 je dobré využít systém se dvěma rozehrávači. V tomto konkrétním případě využijeme útočný systém s rozestavením 2-2-1, kde budeme chtít využít přetížení obrany z pravého rohu hřiště.

V našem konkrétním případě máme na perimetru dva rozehrávače, oba by měli být schopní vystřelit za tři body, v druhé linii jsou dva, většinou vysocí hráči, kteří se pohybují v okolí vymezeného území, a poslední hráč se pohybuje mezi rohy hřiště podél základní čáry. A měl by to být nejlepší střelec, protože vycházíme z toho, že by měl mít nejčastěji volnou střeleckou pozici.

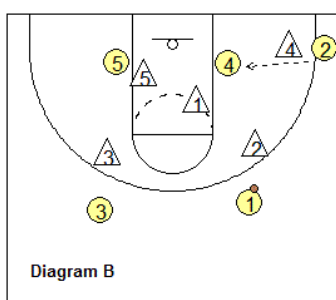
Obrázek 18 – První fáze útoku při použití základního rozestavení útočníků v útočném systému 2-2-1

Zdroj: GELS, James. Basketball Offense - 3-2 Zone Offense. <https://www.coachesclipboard.net> [online]. [cit. 2020-06-13]

Přetížení vznikne tím, že útočník 1 posune míč do rohu hřiště na útočníka 2, proti kterému vystupuje obránce 4, jinak by měl útočník 2 volnou pozici pro střelbu. Posunem obránce 4 se však uvolní útočník 4, na kterého přihraje útočník 2.

Obrázek 19 - Druhá fáze útoku při použití základního rozestavení útočníků v útočném systému 2-2-1

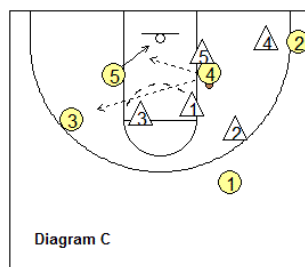

Zdroj: GELS, James. Basketball Offense - 3-2 Zone Offense. <https://www.coachesclipboard.net> [online]. [cit. 2020-06-13]

Obránce 5 přesune a obsadí útočníka 4, který by měl jinak volnou cestu do koše. Tím nám vznikne přesilová situace, protože útočník 5 je volný u koše, zároveň se otevřela dráha pro přihrávku na útočníka 3, který se uvolňuje po perimetru směrem do levého rohu hřiště – viz obrázek 20. Útočník 4 se může rozhodnout podle momentální situace, kterému spoluhráči

přihraje (GELS, James. Basketball Offense - 3-2 Zone Offense. <https://www.coachesclipboard.net> [online]. [cit. 2020-06-13]).

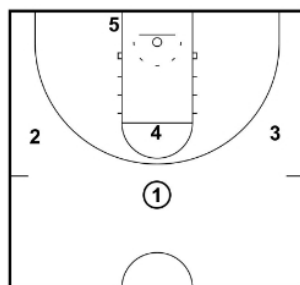
Obrázek 20 – Třetí fáze útoku při použití základního rozestavení útočníků v útočném systému 2-2-1

Zdroj: GELS, James. Basketball Offense - 3-2 Zone Offense. <https://www.coachesclipboard.net> [online]. [cit. 2020-06-13]

Proti zónovému obrannému systému 2-3 je vhodné využít útočný systém s rozestavením 1-3-1. Opět se jedná o přetížení obrany z rohu hřiště. Na obrázku 21 vidíme základní rozestavení útočníků na začátku útoku.

Obrázek 21 - Základní rozestavení útočného systému 1-3-1

Zdroj: How to Beat a 2-3 Zone. <https://www.basketballforcoaches.com/> [online]. [cit. 2020-06-13]

Jak vidíme, útok začíná tím, že útočník 1 s míčem dribluje na pravou stranu, zároveň s tím se útočník 3 uvolňuje do pravého rohu. Útočník 4 se uvolňuje na kraj vymezeného území do úrovně koše a útočník 5 vyběhává k čáře trestného hodu a zaujímá uvolněné místo po útočnickovi 4. Útočník 1 přihrává útočnickovi 3 do rohu hřiště.

Obrázek 22 - První fáze útoku s využitím útočného systému založeného na rozestavení 1-3-1

Zdroj: How to Beat a 2-3 Zone. <https://www.basketballforcoaches.com/> [online]. [cit. 2020-06-13]

Proti útočníkovi 3 musí vystoupit obránce 4, jinak by měl volno pozici pro střelbu. Tím nutí k posunu obránce 5, který musí pokrýt útočníka 4, čímž se vytvoří prostor pro seběhnutí ke koši pro útočníka 5. Útočník 3 přihrává útočníkovi 4, v tu chvíli útočník 5 sbíhá ke koši a dostává přihrávku od útočníka 4 a je v pozici pro zakončení – viz obrázek 23 (How to Beat a 2-3 Zone <https://www.basketballforcoaches.com/> [online]. [cit. 2020-06-13]).

Obrázek 23 - První fáze útoku s využitím útočného systému založeného na rozestavení 1-3-1

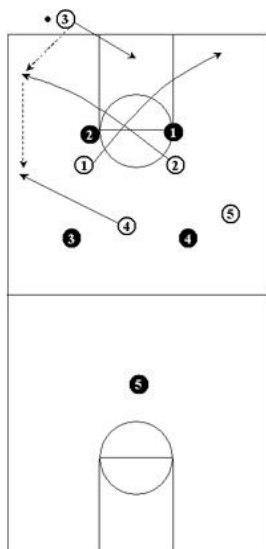
Zdroj: How to Beat a 2-3 Zone. <https://www.basketballforcoaches.com/> [online]. [cit. 2020-06-13]

Specifickými zónovými obrannými systémy jsou zónové obranné systémy použité na větší části hřiště, tzn. na polovině, třech čtvrtinách nebo po celém hřišti. Obecně je důležité, aby hráči při překonávání těchto zónových obranných systémů měli jasně přidělené úkoly a ve chvíli, kdy těmto obranným systémům čelí, prováděli všechny činnosti v nejvyšší možné rychlosti, především pohyb bez míče a přihrávání. Ideální je, když k přihrávce dojde ve chvíli, kdy bránci tým naznačí úmysl zdvojit (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

V našem případě si představíme útočný systém používající rozestavení 1-2-2, který lze použít proti celoplošnému zónovému obrannému systému 2-2-1. Útočník 3 vyhazuje ze zámezí, útočníci 1 a 2 jsou v okolí čáry trestného hodu a útočníci 4 a 5 jsou v blízkosti půlčík čáry.

Útok začíná tím, že se útočník 2 překříží s útočníkem 1 a uvolňuje se do pravého rohu na zadní polovině hřiště (z pohledu útočícího týmu) do blízkosti vyhazujícího útočníka. Útočník 1 se uvolňuje do levého rohu zadní poloviny hřiště. Útočník 3 přihrává na uvolňujícího se útočníka 2 a sám se uvolňuje ke středové ose hřiště. V tom okamžiku se útočník 4 uvolňuje k pravé postranní čáře a dostává přihrávku od útočníka 2.

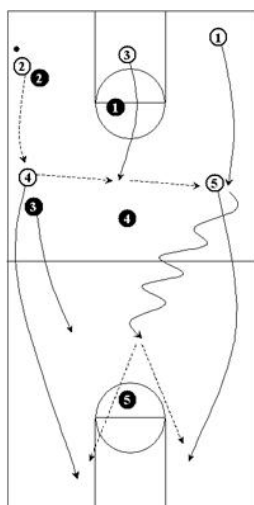
Obrázek 24 - První fáze útoku proti celoplošnému zónovému obrannému systému

Zdroj: How to Beat a Full Court Zone Press 2-2-1. Www.worldofbasketball.org [online]. [cit. 2020-06-13]

Jak vidíme na obrázku 25, původně vyhazující útočník 3 se uvolňuje středem hřiště na úroveň útočníka 4 a dostává přihrávku. Současně s ním se uvolňuje podél levé postranní čáry hráč 1, na kterého útočník 3 rychle přenáší hru. Útočník 4 po přihrávce startuje podél pravé postranní čáry na přední polovinu hřiště. Útočník 5 se uvolňuje podél levé postranní čáry na přední polovinu hřiště a vytváří tím prostor pro útočníka 1. Poté, co útočník 1 dostane balon, přechází se pomocí driblinku na přední polovinu hřiště a směřuje do koše. V poslední fázi útoku má útočník 1 tři možnosti jak vyřešit situaci. Buď může přihrát útočnickovi 4, respektive útočnickovi 5, do zakončení, nebo sám zakončit střelou z pole. (How to Beat a Full Court Zone Press 2-2-1. Www.worldofbasketball.org [online]. [cit. 2020-06-13]).

Obrázek 25 - První fáze útoku proti celoplošnému zónovému obrannému systému

Zdroj: How to Beat a Full Court Zone Press 2-2-1. www.worldofbasketball.org [online]. [cit. 2020-06-13]

2.2.3.5 Útočný herní systém proti kombinované obraně

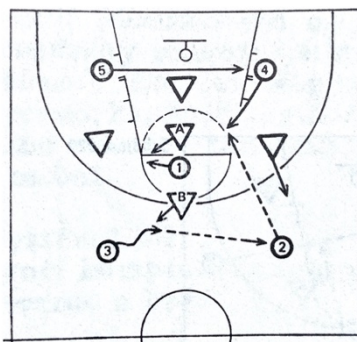
Pro úspěšné překonání kombinovaných obranných systémů je důležité znát jejich význam a zásady, na kterých je daný obranný systém založený. Mezi často používané kombinované obranné systémy řadíme čtverec a hráč (2-2+1), kosočtverec (1-2-1+1), proměnlivý obranný systém, což chápeme jako plynulé střídání osobního obranného systému se zónovým obranným systémem (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

Pokud soupeř používá nějaký z kombinovaných obranných systémů, je důležité co nejdříve rozeznat, o jaký obranný systém jde. Ideální je k tomu použít nějakou předem připravenou akci, nemusí být připravená konkrétně na rozeznání obranného systému. Do této akce by se měl zapojit co největší počet útočících hráčů a díky tomu zjistíme, jaký obranný systém obrana používá a jaké mají obránci úkoly. Obecně se dá říci, že nejlepší je hrát proti kombinovaným obranným systémům tak, jako proti obrannému systému s využitím osobní obrany (Lubomír Dobrý et al., 1974).

V konkrétním případě si ukážeme útočný systém využívající rozestavení 2-1-2, který se hodí proti týmům, které využívají obranný systém kosočtverce. Vlastním rozestavením útočnicků, kdy útočník 1 se postaví na čáru trestného hodu, dosáhneme toho, že prakticky donutíme bránící tým rozestavit se do zónového obranného systému 1-3-1, proti kterému je útočný systém s rozestavením 2-1-2 velmi efektivní.

Celý útočný systém je zahájen tím, že útočník 3 s míčem dribluje k čáře tříbodového území a čeká, až se na něj vytáhne obránce z vrcholku středu obranného systému, jak vidíme na obrázku 26. V tu chvíli přihrává útočníkovi 2, který je okamžitě obsazen obráncem. Útočník 1 se uvolňuje na levý kraj vymezeného území na úrovni čáry trestného hodu, a tím odvádí svého obránce. Na pravý kraj vymezeného území na úroveň čáry trestného hodu se z dolní pozice uvolňuje útočník 4 a dostává balon. Zároveň s tím se útočník 5 uvolňuje podél koncové čáry na pravý kraj vymezeného území na úrovni koše. Díky tomu vznikne přesilová situace, kdy útočníka 4 s míčem a útočníka 5 musí krýt jediný obránce. Pak je již jen na rozhodnutí útočníka 4, jak vyřeší vzniklou situaci. Buď může sám zakončit střelou z pole, nebo přihrát volnému útočníkovi 5 (Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987).

Obrázek 26 - Schéma útočného systému s rozestavením 2-1-2 proti kombinovanému obrannému systému kosočtverec

Zdroj: Dobrý, Velenský, 1987, s. 153

3 Cíl a problémy práce

Hlavní cíl:

- Zmapování úspěšnosti útočných herních systémů u dvou týmů různých věkových kategorií ve dvaceti utkáních.

Dílčí cíle:

- Zjištění úspěšnosti útočného systému rychlého protiútoku u týmu Jižních Supů v kategorii U17 v deseti utkáních
- Zjištění úspěšnosti akce „pohyblivého útoku“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižních Supů v kategorii U17 v deseti utkáních
- Zjištění úspěšnosti útočné akce „pick&roll“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižních Supů ve věkové kategorii U17 v deseti utkáních
- Zmapování úspěšnosti útočné akce „24“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižních Supů v kategorii U17 v deseti utkáních
- Zjištění úspěšnosti standardních situací (vyhození ze zámezí na přední polovině hřiště) u týmu Jižních Supů v kategorii U17 v deseti utkáních.
- Zjištění úspěšnosti útočného systému rychlého protiútoku u týmu Jižních Supů v kategorii U19 v deseti utkáních
- Zjištění úspěšnosti akce „pohyblivého útoku“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižních Supů v kategorii U19 v deseti utkáních
- Zjištění úspěšnosti útočné akce „pick&roll“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižních Supů ve věkové kategorii U19 v deseti utkáních
- Zmapování úspěšnosti útočné akce „24“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižních Supů v kategorii U19 v deseti utkáních
- Zjištění úspěšnosti standardních situací (vyhození ze zámezí) u týmu Jižních Supů v kategorii U19 v deseti utkáních.
- Zmapování a porovnání procentuální úspěšnosti útočného systému rychlého protiútoku u věkových kategorií U17 a U19.
- Zmapování a porovnání procentuální úspěšnosti útočného systému postupného útoku u věkových kategorií U17 a U19

3.1 Problémové otázky

- Jaký útočný herní systém využívaný týmy Jižních Supů bude mít nejvyšší procentuální úspěšnost?
- Jaká bude úspěšnost útočného systému rychlého protiútoku u týmu Jižní Supi v kategorii U17?
- Jaká bude úspěšnost útočné akce „pohyblivý útok“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižní Supi v kategorii U17?
- Jaká bude úspěšnost útočné akce „pick&roll“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižní Supi v kategorii U17?
- Jaká bude úspěšnost útočné akce „24“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižní Supi v kategorii U17?
- Jaká bude úspěšnost standardních situací (vyhození ze zámezí na přední polovině hřiště) v útočném systému postupného útoku u týmu Jižní Supi v kategorii U17?
- Jaká bude úspěšnost útočného systému rychlého protiútoku u týmu Jižní Supi v kategorii U19?
- Jaká bude úspěšnost útočné akce „pohyblivý útok“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižní Supi v kategorii U19?
- Jaká bude úspěšnost útočné akce „pick&roll“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižní Supi v kategorii U19?
- Jaká bude úspěšnost útočné akce „24“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižní Supi v kategorii U19?
- Jaká bude úspěšnost standardních situací (vyhození ze zámezí na přední polovině hřiště) v útočném systému postupného útoku u týmu Jižní Supi v kategorii U19?
- Jaká věková kategorie bude mít vyšší procentuální úspěšnost útočného systému rychlého protiútoku?
- Jaká věková kategorie bude mít vyšší procentuální úspěšnost útočného systému postupného útoku?

3.2 Hypotézy – předpokládané odpovědi na problémové otázky na základě jiných prací a na základě poznatků shrnutých v teoretické části

1. Předpokládám, že procentuální úspěšnost útočného systému rychlého protiútoku bude vyšší než procentuální úspěšnost útočného systému postupného útoku.
2. Předpokládám, že procentuální úspěšnost útočného systému rychlého protiútoku u týmu Jižních Supů v kategorii U17 bude vyšší než 50 %.
3. Předpokládám, že procentuální úspěšnost akce „pohyblivého útoku“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižních Supů v kategorii U17 bude vyšší než 40 %.
4. Předpokládám, že procentuální úspěšnost akce „pick&roll“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižních Supů v kategorii U17 bude vyšší než 45 %.
5. Předpokládám, že procentuální úspěšnost akce „24“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižních Supů v kategorii U17 bude vyšší než 40 %.
6. Předpokládám, že procentuální úspěšnost standardních situací (vyhození ze zámezí na přední polovině hřiště) v útočném systému postupného útoku u týmu Jižních Supů v kategorii U17 bude vyšší než 55 %.
7. Předpokládám, že procentuální úspěšnost útočného systému rychlého protiútoku u týmu Jižních Supů v kategorii U19 bude vyšší než 55 %.
8. Předpokládám, že procentuální úspěšnost akce „pohyblivého útoku“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižních Supů v kategorii U19 bude vyšší než 45 %.
9. Předpokládám, že procentuální úspěšnost akce „pick&roll“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižních Supů v kategorii U19 bude vyšší než 40 %.
10. Předpokládám, že procentuální úspěšnost akce „24“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižních Supů v kategorii U19 bude vyšší než 45 %.
11. Předpokládám, že procentuální úspěšnost standardních situací (vyhození ze zámezí na přední polovině hřiště) v útočném systému postupného útoku u týmu Jižních Supů v kategorii U19 bude vyšší než 55 %.
12. Předpokládám, že vyšší procentuální úspěšnost útočného systému rychlého protiútoku bude v kategorii U19.
13. Předpokládám, že vyšší procentuální úspěšnost útočného systému postupného útoku bude v kategorii U19.

4 Praktická část

4.1 Metodologie práce

Výzkumná část této práce je kvantitativního charakteru. Při kvantitativním výzkumu pracujeme s číselnými údaji. Výzkumnou metodou je nepřímé strukturované pozorování.

Výzkumná metoda pozorování je metoda, při níž sledujeme činnost lidí, zaznamenáváme tuto činnost, analyzujeme ji a vyhodnocujeme tuto činnost. Při kvantitativním výzkumu již pozorovatel ví přesně, co bude pozorovat a jak to bude pozorovat, a to ještě před zahájením výzkumu. Pozorovatel si musí stanovit, na jaké druhy jevů své pozorování zaměří. Takto zvolený způsob pozorování se nazývá strukturované pozorování. Při této výzkumné metodě má pozorovatel připravený záznamový arch, do nějž zaznamenává své pozorování. Mnou vytvořený pozorovací arch můžete najít jako přílohu 1. Při nepřímém pozorování sledujeme průběh činností ze záznamu (Gavora, 2000).

Do předem vytvořeného formuláře jsem zaznamenával jednotlivé útočné systémy v rámci jednoho útoku, tzn. od zisku míče do zakončení, případně ztráty míče, podle jejich úspěchu/neúspěchu. Jako úspěšně zakončený útočný systém, respektive útočnou akci, jsem započítával, pokud útok skončil vstřelením koše, případně, pokud byl útočník faulován. Pokud po neúspěšné střele následoval doskok a okamžité zakončení, započítal jsem úspěch/neúspěch naposledy použitému útočnému systému, resp. útočné akci, protože i doskok je součástí útočného systému, případně útočné akce. Pokud došlo k přerušení akce sražením balonu do autu a poté se využil jiný útočný systém nebo jiná útočná akce, zapsal jsem úspěch/neúspěch té akci, která vedla k zakončení.

4.2 Charakteristika kategorií U17 a U19 v týmu Jižní Supi

V následující kapitole přiblížím jednotlivé věkové kategorie. Zaměřím se na skladbu jednotlivých kategorií z hlediska fyzických dispozic a tréninkových jednotek.

4.2.1 Kadeti U17

Tým v této kategorii je složený z 11 hráčů ročníku 2003 a 7 hráčů ročníku 2004. Před sezonou 2019/2020 byl tým doplněn pěti hráči ročníku 2004. Čtyři z pěti hráčů k nám přišli v rámci spolupráce s klubem Sokol Pražský, jedná se o hráče, kteří se nedostali do týmu Sokola Pražského, který hraje extraligovou soutěž. Pátý hráč k nám přišel na hostování z týmu BŠ Tygři Praha. V průběhu sezony se do týmu připojili další hráči ze Sokola Pražského, konkrétně dva hráči ročníku 2003 a jeden hráč ročníku 2004. Ostatní hráči byli kmenovými hráči klubu Jižní Supi již několikátou sezonu nebo dokonce odchovanci tohoto klubu.

Tým má výškový průměr 182 cm a výškové rozmezí je od 175 cm do 190 cm. Průměr rozpětí paží je 186 cm a rozmezí rozpětí paží je od 171 cm do 197 cm. Váhový průměr týmu je 70 kg, rozmezí je od 62 kg do 86,5 kg.

Tým trénuje třikrát týdně, tréninková jednotka má 1,5 hodiny, v tělocvičně. V rámci klubu mají hráči možnost navštěvovat posilovnu a kompenzační cvičení s naší klubovou fyzioterapeutkou. Předsezonní příprava je rozdělena do dvou soustředění, první soustředění zaměřené především na nabírání kondice je předposlední týden v srpnu, na to navazují dva tréninkové dny v Praze, kde se trénuje dvoufázově, poté se odjíždí na basketbalové soustředění, které je poslední týden v srpnu.

4.2.2 Junioři U19

V tomto týmu je 7 hráčů ročníku 2001 a hráčů ročníku 2002. Před sezonou 2019/2020 byl tým doplněn dvěma hráči ročníku 2002, kteří přišli z klubu Sokol Pražský. V průběhu základní části přišli ze Sokola Pražského další dva hráči ročníku 2002 a vrátil se k nám jeden hráč ročníku 2001, který byl na hostování v klubu Sokol Pražský. Ostatní hráči byli kmenovými hráči Jižních Supů již několik sezón nebo byli odchovanci tohoto klubu.

Tým má výškový průměr 183 cm, výškové rozpětí je od 175 do 196 cm. Průměrné rozpětí paží u této věkové kategorie je 185 cm, rozmezí rozpětí paží je od 174 cm do 208 cm. Průměrná váha v tomto týmu je 77 kg a váhové rozmezí je od 66,8 kg do 93,8 kg.

Tento tým trénuje třikrát týdně v tělocvičně a tréninková jednotka má 90 minut. Hráči mohou navštěvovat posilovnu a kompenzační cvičení u fyzioterapeutky. Před sezonou jsou dvě soustředění, první je zaměřené na kondici a je předposlední týden v srpnu, druhé je herní a je poslední týden v srpnu. Mezi soustředěními jsou většinou vloženy dva tréninkové dny v Praze v domácí tělocvičně.

4.3 Využívané útočné systémy tímy Jižních Supů U17 a U19

V této kapitole popíšu, jaké útočné systémy používají týmy Jižních Supů v kategoriích kadetů a juniorů. Jelikož oba týmy mají stejného trenéra, tak oba týmy hrají stejné útočné systémy. Pokusím se blíže popsat jednotlivé útočné systémy, objasnit na čem jsou založené, jaké úkoly v nich mají jednotliví hráči a popsat důvody, proč jsou jednotlivé útočné systémy aplikovány.

Předem je důležité uvést, že v moderním basketbale se role jednotlivých hráčských pozic trochu změnila. Už není nijak nestandardní, že vysoký podkošový hráč střílí střelu za tři body, případně že vniká ke koši pomocí driblinku. Stejně tak není překvapivé, že nižší hráč hraje zády ke koši. To klade vyšší nároky na jednotlivé hráče, kteří vlastně musí umět úplně všechny herní činnosti jednotlivce, jak obranné, tak útočné.

4.3.1 Útočný systém rychlého protiútoky

V útočném systému rychlého protiútoky nejsou přesně rozdělené role ani úkoly jednotlivých hráčů. Úkoly vycházejí z postavení hráčů na hřišti a role se odvíjejí od rolí protihráčů – pokud někdo brání vysokého protihráče, u kterého se předpokládá, že se bude pohybovat v blízkosti koše a bude zapojený do stahování míče, nemůžeme od něj očekávat, že bude prvním hráčem v rychlém protiútku, ač se to může v určitých chvílích stát. Naopak se očekává, že tento hráč bude rychlý protiútok spíše zakládat.

Z teorie útočného systému rychlého protiútoky víme, po jakých situacích lze založit rychlý protiútok. Situace po úspěšném koši soupeře a po úspěšném TH (trestný hod) je většinou velmi složitá, protože soupeř má čas se zorganizovat a stáhnout se na obrannou polovinu hřiště, a tím zamezit rychlému protiútku. V takových situacích nabádáme hráče co nejrychleji vyhodit míč ze zámezí, zároveň s tím je velmi důležité, aby jiný hráč vyběhl směrem ke koši soupeře na přední polovinu hřiště. Hráč, který chytí přihrávku vyhozenou ze zámezí, okamžitě hledá nabíhajícího hráče, a ten pak zakončuje. Jak jsem předeslal výše, úkoly nejsou rozděleny jmenovitě, ale dané postavením na hřišti. To znamená, že ze zámezí vyhazuje hráč, který je nejbližší míči, ať je to vysoký hráč (pozice 5) nebo rozehrávač (pozice 1). První přihrávka letí na hráče, který je připravený přijmou balon a je ve vzdálenosti 4–5 metrů od míče. Vybíhající hráčem by měl být ten, který má nejvyšší postavení na hřišti směrem k soupeřově koši. Toto je nejobtížnější situace, za které se dá zahrát rychlý protiútok.

V případě, že rychlý protiútok zakládáme po neúspěšné střele nebo neúspěšném TH soupeře, je velmi důležité zajistit stažení míče. Bez toho, logicky, nemůže k rychlému protiútku dojít.

Opět předpokládáme, že úkoly pro jednotlivé hráče jsou dány jejich pozicí na hřišti. Takže vlastně všichni hráči přímo se účastníci stahování míče mohou založit protiútok. V ideálním případě chceme, aby hráč, který stahuje balon, co nejrychleji přehrál svého obránce, pokud je to možné, a založil rychlý protiútok vlastním uvolněním se s míčem v pohybu, tedy driblinkem. V případě, že nemá stabilní postoj, je kryt více obránci nebo již nemůže zahájit driblink, přihrává na nejbližšího spoluhráče. Ten se poté rozhoduje, zda má ve vhodnější pozici (většinou vzhledem blízkosti k soupeřově koši) jiného spoluhráče, pak mu přihrává, případně sám vyváží balon pomocí driblinku. Aby bylo zajištěno přečíslení, nabádáme dva nejvýše postavené hráče k uvolnění bez míče na přední polovinu hřiště ve chvíli, kdy jejich spoluhráč stahuje míč a získává ho do svého držení. Finální fáze rychlého protiútku je již plně v kompetenci hráčů, kteří se rychlého protiútku účastní, a konkrétní řešení závisí na jejich schopnosti vyhodnotit a vyřešit situaci na hřišti. Nejlepším řešením rychlého protiútku je následující akce: Když hráč, který stáhnul balon, přejde svého soupeře a dlouhou přihrávkou, často až přes polovinu délky hřiště, najde nabíhajícího spoluhráče, který nekrytý zakončuje. Stejně tak za ideální považují, pokud stahující hráč ještě využije mezičlánek (hráče ve své blízkosti), a ten poté přihrává dlouhou přihrávkou na nabíhajícího spoluhráče na přední polovině hřiště. Pokud nejde využít tohoto modelu, snažíme se dostat balon na přední polovinu hřiště, do krajních koridorů na úroveň čáry TH, a odtud nacházet dobíhající hráče z tzv. „druhé vlny“. Poslední útočící hráč, směrem k vlastnímu koši, by měl kolem půlicí čáry lehce zpomalit až zastavit, zanalyzovat situaci na hřišti a případně zajišťovat spoluhráče při neúspěšném rychlém zakončení nebo při ztrátě míče. V určitých případech se také může stát, že hráč stahující balon přejde svého obránce, poté často ještě další obránce, kteří se ho snaží zpomalit či zastavit, a sám zakončuje, nazývá se to „coast to coast“, tj. rychlý protiútok (od koše ke koši). Možnost zahrát rychlý protiútok v těchto situacích je velmi závislá na postavení a organizaci útočného systému soupeře. Pokud má dobře zorganizovaný útok, tudíž i rozmístění hráčů pro případ neúspěšné střely, bývá založení útoku velmi obtížné.

Poslední situací, kdy se snažíme hrát rychlý protiútok, je po zisku míče v poli. Jeho založení je velmi závislé na prostoru na hřišti, kde k zisku míče dojde a jak rychlý zisk míče je. Pokud k zisku dojde mezi půlicí čarou a čarou TH, zakládá rychlý protiútok hráč získávající míč buď driblinkem, může mít volnou cestu do koše a zakončuje sám, nebo přihrává na vybíhajícího spoluhráče, který může být nekrytý a zakončuje sám. Zakončení podobné situace můžeme vidět na fotografii v příloze 7. Obecně jsou to situace, kdy soupeř ztrátu míče neočekává, a je tedy po ztrátě velmi zranitelný. Hlavním předpokladem pro uskutečnění rychlého protiútku

v těchto situacích je kvalitní obrana, „hlad“ po balonu a schopnost hráčů vyrazit na přední polovinu hřiště. Pokud ke ztrátě dojde mezi čarou TH a koncovou čarou, je založení rychlého protiútku velmi podobné jako založení rychlého protiútku po neúspěšné střele soupeře.

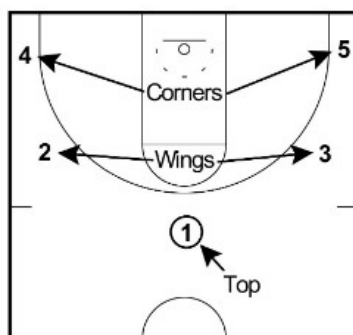
Celkově se dá říci, že schopnost založit rychlý protiútok závisí na dobré obraně, orientaci na hřišti, schopnosti získat balon, správné vyhodnocení situace, zda se má hráč uvolnit s míčem v pohybu nebo míč přihrát, a správném řešení finální fáze rychlého protiútku. U hráčů se snažíme především rozvíjet samostatnost a schopnost vyhodnocovat ideální řešení. Jak již bylo zmíněno, hráči nemají konkrétní úkoly a na hřišti se řídí „podle citu“.

4.3.2 Útočný systém postupného útoku

4.3.2.1 Útočný systém postupného útoku – akce „pohyblivý útok“ (motion offense)

V první řadě je potřeba uvést, že tento systém se dá ve své podstatě využít proti oběma obranným systémům, a to jak proti zónovému obrannému systému, tak systému osobní obrany. Útočný systém vychází z útočného postavení 5–0 (v angl. jazyce označované jako „five out“) Jedná se o rozestavení, kdy všichni útočící hráči stojí před čarou tříbodového území, jak vidíme na obrázku 27. Na obrázku vidíme pozici levého a pravého křídla. Tyto pozice máme pracovně označené jako 45°.

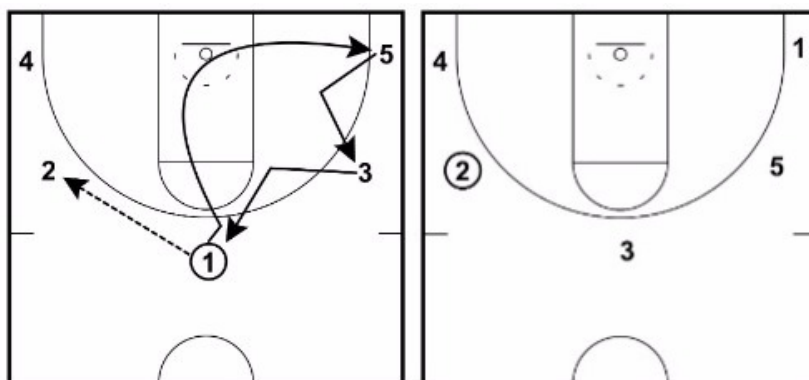
Obrázek 27 - Základní rozestavení útočného systému 5–0

Zdroj: *5–Out Motion Offense* [online]. [cit. 2020-06-21].

V tomto systému mají hráči velmi málo jasných úkolů. Nemají jasně určené své pozice, dráhu běhu, konkrétní činnost, kterou musí v daný čas udělat, ani jak se ve které chvíli zachovat. Dostávají spíše doporučení nebo návrhy, jak v určitých situacích jednat, jakou herní činnost či kombinaci využít. Zvolení konkrétní činnosti či kombinace je čistě na hráčích. Aby byl útočný systém funkční, musí být postavený na určitých zásadách tak, aby byla hra v rámci možností organizovaná. Hlavní zásada vychází z kombinace založené na akci „hod’ a běž“. To znamená, že téměř pokaždé, když hráč někam přihráje, tak probíhá ke koši, do středu vymezeného území a žádá si přihrávku. Další zásadou je doplňování probíhajících hráčů na volné pozice v rámci rozestavení 5–0. V situaci, kdy se útok dá do pohybu, a hráč po přihrávce proběhne, uvolní tím místo. Toto místo musí doplnit další hráč, který se uvolňuje bez míče pro přihrávku. Vytvoří se tím vlastně takový řetěz, kdy jeden hráč svým pohybem uvolňuje místo a další ho svým pohybem doplňuje.

Obrázek 28 - Posun hráčů v útočném systému motion offense.

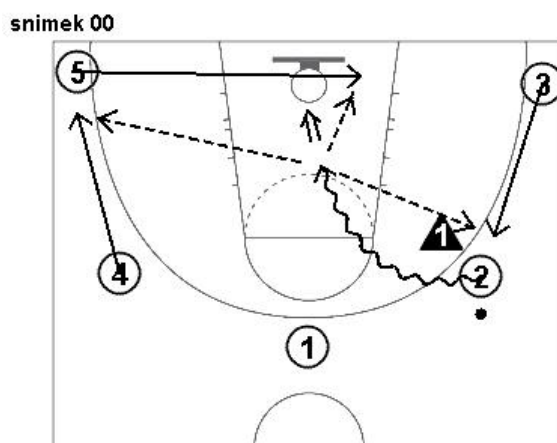
Zdroj: 5-Out Motion Offense [online]. [cit. 2020-06-21].

Samozřejmě se může stát, že hráč bez míče usoudí na základě herní situace, že by bylo vhodné se uvolnit bez míče směrem ke koši, neboli proběhnout. To dodává do útoku větší pohyb bez balonu, který je velmi důležitý pro oslabení (nabourání) obrany. Pak je ale náročná synchronizace pohybu jednotlivých hráčů, kteří se rozhodují na základě vlastní iniciativy. Další, co by hráči měli dělat, je to, aby se co nejčastěji snažili stavět clony bez míče. Tak aby hráč bez míče, například v rámci probíhání, šel postavit clonu jinému spoluhráči bez míče, především na slabé straně, tzn. na straně bez míče. Aby došlo k lepší synchronizaci akcí jednotlivých hráčů, určili jsme si momenty, ve kterých tyto akce/činnosti mohou uskutečnit. Uvolnit se bez míče, jinak řečeno proběhnout, by měl hráč ve chvíli, kdy jeho spoluhráč má míč v držení, to znamená, že míč není v letu. Naopak, pokud jde hráč postavit clonu bez míče, může to provést i ve chvíli, kdy je míč v letu. Vycházíme z toho, že úspěšné uvolnění bez míče je otázkou velmi krátkého časového úseku. Aby mu spoluhráč mohl přihrát, musí již mít míč v držení, kdežto pokud jde stavět clonu, tak vlastně uvolňuje jiného spoluhráče, a tudíž se dá předpokládat, že po cloně již bude míč v držení některého ze spoluhráčů.

Snahou tohoto systému, z hlediska útočné hry, je vytvořit si dobré pozice pro zakončení. První možností je využití útočníka bez míče, ať po uvolnění bez míče nebo po cloně bez míče, vnikajícího do vymezeného území směrem ke koši, který dostává přihrávku a z blízkosti koše zakončuje. Další možností je využití hráče bez míče, který stavěl clonu spoluhráči bez míče a poté doplnil volnou pozici z hlediska rozestavení. Ten má často volnou pozici pro střelu nebo možnost uvolnění s míčem v pohybu směrem do koše s různou variabilitou zakončení, ať je to střela z místa po driblinku, nebo střela z pohybu. Třetí možností je využití dobrého uvolnění útočníka bez míče do prostoru křídla, ať na pravé nebo levé straně. V tomto případě se snažíme díky pohyblivému systému vystavit obránce do situace, kdy musí proti útočníkovi

vystoupit z prostoru vymezeného území. Tím útočník dostává výhodu, protože pokud obránce nevystoupí dostatečně rychle, má útočník volnou pozici pro střelu za tři body, a pokud vystupuje příliš rychle, má naopak útočník výhodu možnosti uvolnit se s míčem v pohybu do protipohybu obránce, čímž se zvyšuje šance na úspěšné překonání obránce. Ve chvílích, kdy dochází k této situaci, tedy že hráč s míčem z křídla zakončuje, tzn. buď volí střelbu z místa nebo se uvolňuje s míčem v pohybu do koše, máme daná určitá pravidla. Jestliže hráč s míčem zakončuje střelou z místa za tři body, doskakování by se měli účastnit tři útočníci. A to střelec a oba útočníci z rohu hřiště. Hráč na vrcholu rozestavení a hráč na druhém křídle mají za úkol zajistit, aby soupeř nemohl zahrát rychlý protiútok. Pokud se útočník s míčem v pohybu uvolňuje do koše, mají hráči na slabé straně své úkoly. Zde je to ještě rozdělené podle toho, zda útočník s míčem obchází obránce z pravé strany, nebo z levé strany. Ukážu to na konkrétním příkladu, kdy je útočník s míčem na pravém křídle a uvolňuje se směrem do koše a obchází obránce z levé strany (pracovní název uvolnění do středu). Ve chvíli nájezdu má hráč bez míče, který je v levém rohu hřiště, za úkol uvolnit se směrem ke koši podél koncové čáry a v případě, že najíždějící hráč nemůže zakončit, očekává od něj přihrávku. Ve stejném momentě, tzn. v momentě uvolňování hráče s míčem směrem ke koši, se hráč z pozice na levém křídle uvolňuje bez míče do levého rohu hřiště, kde vzniklo volné místo. Tam, v případě potřeby, dostává přihrávku od najíždějícího hráče a většinou volí střelu z místa za tři body. Poslední hráč, který se v této chvíli musí uvolňovat bez míče, je hráč z pravého rohu hřiště, ten se uvolňuje na pozici pravého křídla. Je to z důvodu zajištění případného rychlého protiútku soupeře. Další důvod je jednoduchost a volnost možné přihrávky od najíždějícího hráče. Jediný hráč, který si v té chvíli více méně drží pozici, je hráč z vrcholu útočného rozestavení, ač i ten se může uvolnit směrem k pozici levého křídla pro případ dalšího posunu balonu. Náhled pohybu hráčů můžeme vidět na obrázku 29.

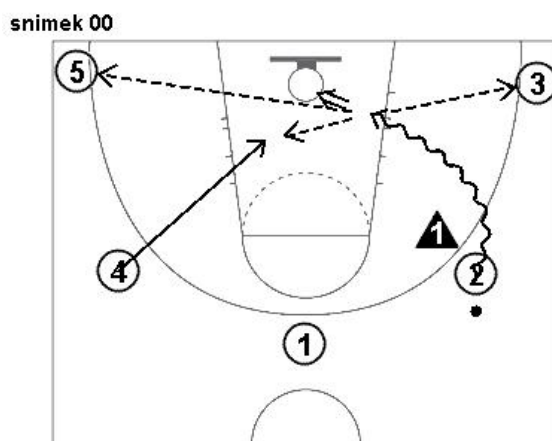
Obrázek 29 - Pohyb hráčů při uvolňování hráče s míčem v pohybu směrem do koše (střed).

Zdroj: vlastní

Druhou konkrétní možností je, když se útočník s míčem na pravém křídle uvolňuje v pohybu směrem do koše a obchází obránce z pravé strany (pracovní název do lajny). V tu chvíli se hráč z levého křídla uvolňuje bez míče směrem ke koši a v případě potřeby očekává přihrávku od najíždějícího hráče. Útočníci v levém i pravém rohu čekají na svých pozicích na případnou přihrávku od najíždějícího hráče, která většinou závisí na vzniklé situaci, konkrétně na tom, jak dobrou pozici pro zakončení má najíždějící a případně sbíhající hráč.

Obrázek 30 - pohyb hráčů při uvolňování hráče s míčem v pohybu směrem do koše (lajna).

Zdroj: vlastní

Obecně v tomto systému nebráníme hráčům ve využití jakékoliv kombinace, ani kombinace clony na hráče s míčem i kombinace clony hráče s míčem pro hráče bez míče, ale netrváme na nich a hráči je zařazují do hry pouze výjimečně. U clony hráče bez míče pro hráče s míčem

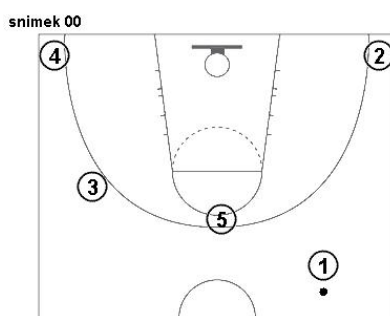
hlavně proto, že je využita v druhém útočném systému se striktně danými úkoly pro jednotlivé hráče.

Ještě bych rád uvedl, jaké výhody a nevýhody my trenéři vidíme v tomto útočném systému. V první řadě je to individuální rozvoj hráčů. Aby byl tento systém úspěšný, musí všichni hráči ovládat všechny herní činnosti jednotlivce a herní kombinace a jejich jednotlivá specifika. To znamená, že i vysoký dvoumetrový hráč musí být schopný zakončit střelou za tři body, i se uvolnit s míčem v pohybu. Stejně tak musí malý hráč být schopen postavit clonu pro hráče bez míče, případně útočit na koš z postavení zády ke koši. Dalším důvodem, proč u mládežnických týmů kadetů a juniorů využíváme tento systém, je rozvoj schopnosti číst hru, číst pohyb spoluhráčů a protihráčů a umět správně vyhodnotit a reagovat na vývoj herní situace. Tím, že nemají konkrétní úkoly, ale spíš doporučení, mají hráči velkou autonomii v rozhodování a věříme, že tím podporujeme komplexní rozvoj basketbalových schopností. Dalším důvodem pro využívání tohoto systému je jeho týmový koncept. Všichni hráči na hřišti jsou zapojeni do tohoto systému, všichni v něm mají velmi důležité místo a všichni se mohou dostat do zakončení, ať jakýmkoliv způsobem. A pokud některý z hráčů vypadne, naruší to celý systém. Posledním důvodem pro využívání tohoto systému je to, že všichni hráči musí chtít hrát a jít do zakončení, to znamená na sebe brát zodpovědnost za výsledek zápasu, což nakonec může působit vlastně i rušivě z hlediska herního výsledku, ale z hlediska rozvoje hráčů to má pozitivní efekt. Tento systém v sobě má samozřejmě i nevýhody, které byly naznačeny již během popisu tohoto útočného systému. Největším problémem je organizace hry a načasování pohybu jednotlivých hráčů. V tomto ohledu je také velmi důležité jejich mentální nastavení vzhledem k zápasu. Pokud jsou hráči dobře připraveni, z psychologického hlediska, a dokážou se koncentrovat na hru, umí být tento systém úspěšný a efektivní. Ve smyslu, že si tým vytvoří dobrou pozici pro zakončení, nemyslím tím samotnou úspěšnost zakončení. Toto mentální nastavení se samozřejmě může měnit i během zápasu. Pokud se týmu daří, pak všechno funguje, ale pokud se týmu dařit přestane a koncentrace a třeba i důvěra ve své a týmové schopnosti se sníží, narušuje to kvalitu provedení útočného systému. Dalším problémem tohoto systému je obtížnost přenosu útočného systému na hráče, a tudíž i delší čas pro naučení, respektive na sžití se s tímto systémem pro hráče. S tím jde ruku v ruce individuální kvalita jednotlivých hráčů, jak z hlediska technické stránky, tak i taktické a mentální schopnosti.

4.3.2.2 Akce pick & roll (clona hráče bez balonu pro hráče se balonem)

Základní rozestavení je vlastně 5-0 s tím, že rozehrávač hlásí akci spoluhráčům při přechodu půlicí čáry a sám s míčem se uvolňuje na pozici levého (v našem případě – viz obr. 31) nebo pravého křídla. V dalším popisu počítám s tím, že akce začíná na pravém křídle. Útočník 2 z pravého křídla se přesouvá do pravého rohu a útočník 5 zaujímá pozici na vrcholu rozestavení.

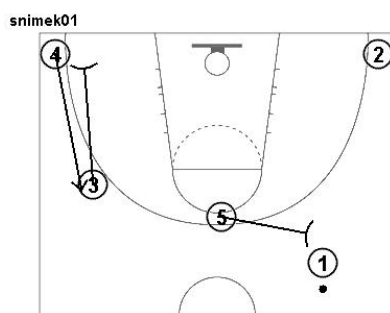
Obrázek 31 - Základní rozestavení při útočné akci „pick & roll“.

Zdroj: vlastní

V první fázi jde útočník 5 bez míče postavit clonu útočníkovi 1 s míčem. Zároveň s tím jde útočník 3 bez míče postavit clonu útočníkovi 4 bez míče. Útočník 4 se pomocí clony uvolňuje na pozici levého křídla a útočník 3 se po provedení clony uvolňuje do levého rohu hřiště. Útočník 2 zůstává na své pozici. Na fotografii v příloze 5 můžeme vidět útočníka 5, který staví clonu útočníkovi 1 a jejich vzájemnou komunikaci.

Obrázek 32 - První fáze útočné akce „pick & roll“.

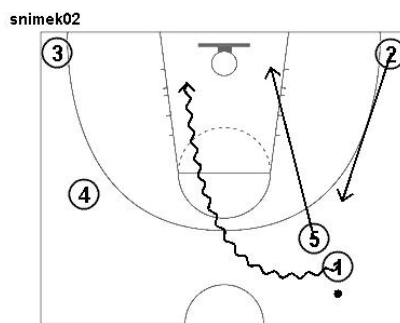

Zdroj: vlastní

Ve druhé fázi útočník 1 s míčem využívá clonu a vniká do vymezeného prostoru, na levou stranu vymezeného území. Zároveň s tím se útočník 5 pomocí zadní obrátky přes levou nohu otáčí ke koši a bez míče se uvolňuje na pravou stranu vymezeného území směrem ke koši a očekává přihrávku. Útočník 2 synchronizuje svůj pohyb s útočníky 1 a 5 a uvolňuje se bez

míče do prostoru pravého křídla. Útočník 2 má za úkol najít volný prostor pro přihrávku a v případě náhlé ztráty zajistit obranu proti rychlému protiútoku. Útočník 4 zůstává na své pozici a očekává přihrávku od útočníka 1 s míčem. Útočník 3 zůstává na své pozici a očekává přihrávku. Zároveň je jeho úkolem zajistit obranu před rychlým protiútokem v případě náhlé ztráty balonu.

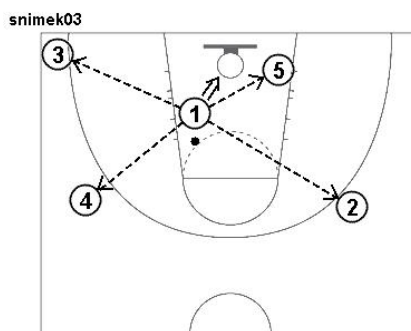
Obrázek 33 - Druhá fáze útočné akce „pick & roll“.

Zdroj: vlastní

Ve finální fázi této akce musí útočník 1 vyhodnotit svojí pozici a reagovat na pohyb obrany a zvolit nejlepší řešení. Ve kterékoliv chvíli svého vniku do vymezeného území může zakončit střelou z místa z driblinku, případně přihrát a využít některého z volných spoluhráčů. Může také zakončit střelou z pohybu. Pokud útočník 1 přihraje útočníkovi 3, ten by měl zakončovat střelou z místa a poté jít automaticky na doskok. Stejně tak by měl útočník 3 jít pro doskok v případě zakončení kteréhokoliv z jeho spoluhráčů. Pokud přihraje útočník 1 útočníkovi 4, ten také zakončuje střelou, ale z hlediska svých úkolů nejde na doskok, ale reaguje na vývoj situace. Buď zůstává na přední polovině hřiště, pokud je střela neúspěšná a míč získal jeho spoluhráč, nebo se vrací na zadní polovinu hřiště v případě, že byla střela úspěšná, anebo neúspěšná a míč získal soupeř. Pokud se útočník 1 dostane do problémů, většinou v okolí čáry TH, například při zdvojeném krytí, se pomocí přední obrátky přes levou nohu otáčí k útočníkovi 2 a přihrává mu. Ten poté buď střílí z místa, nebo se uvolňuje s míčem v pohybu do vymezeného území směrem ke koši a zakončuje střelou z pohybu. Pokud vystřelí, nejde pro doskok, neboť jeho hlavním úkolem je zajistit obranu proti rychlému protiútoku v případě, že střela je neúspěšná a míč získá soupeř. Útočník 5 očekává přihrávku od útočníka 1 a v případě, že je provedena, sám zakončuje, jak vidíme na fotografii v příloze 6. V případě, že přihrávka není uskutečněna a zakončuje kterýkoliv z jeho spoluhráčů, je jeho hlavním úkolem bojovat o doskok.

Obrázek 34 - Finální fáze útočné akce „pick & roll“.

Zdroj: vlastní

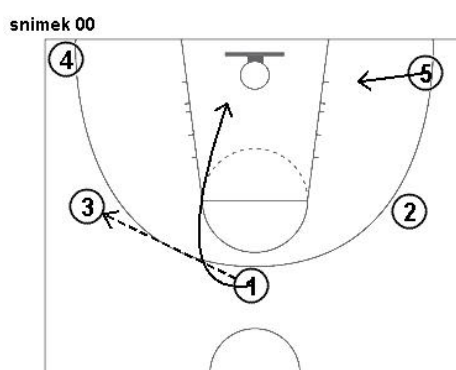
Tato útočná akce je velmi závislá na útočnickovi 1. Tento hráč by měl mít velmi dobře zvládnuté všechny herní činnosti jednotlivce s míčem. Zároveň by to měl být hráč s dobrou herní inteligencí a přehledem ve hře. Je také velmi důležité, aby tento hráč uměl činit těžká rozhodnutí pod tlakem, uměl na sebe vzít zodpovědnost za vývoj situace. Dalším důležitým hráčem je útočník 5. Jedná se o vysokého hráče, který umí dobře pracovat při clonění, zároveň je silově vybavený a, z hlediska finální fáze, se umí orientovat v podkošovém prostoru. Útočníci 2, 3, 4 by měli být dobrými střelci, protože se předpokládá, že jejich zakončení bude většinou střela za tři body. Útočník 3 by měl umět také dobře pracovat na doskoku, protože je to jeho hlavní úkol po jakémkoliv zakončení kteréhokoliv útočníka.

Hlavním důvodem využití této akce je dobrá organizace útočné hry a ve své podstatě jednoduchost akce. Hráči mají jasné úkoly, které však nejsou nikterak náročné, ale musí být provedeny přesně a precizně. Ve vypjatých situacích zápasu, kdy se týmu třeba nedaří překonat obranu soupeře pohyblivým útočným systémem, je tato akce dobrá pro zklidnění hry a v případě úspěšného zakončení mohou hráči získat sebedůvěru a klid. S jasně definovanými úkoly jde ale ruku v ruce i čitelnost této akce, kterou je samozřejmě možné určitými kroky obrany eliminovat. Pak už by záleželo na kreativitě hráčů, zda by dokázali správně reagovat a tyto obrané změny překovat, případně využít jinou akci nebo jiný útočný systém.

4.3.2.3 Akce „24“

Tato akce vychází z rozestavení 5-0. Na začátku akce se křídelní hráči (útočníci 2 a 3) uvolňují bez míče a útočník 1 jednomu z nich přihrává, jak vidíme na obrázku 35. Po provedení přihrávky se útočník 1 uvolňuje bez míče směrem ke koši a žádá si přihrávku. Zároveň s ním se útočník 5 také uvolňuje směrem ke koši, zhruba 2 metry od vymezeného území.

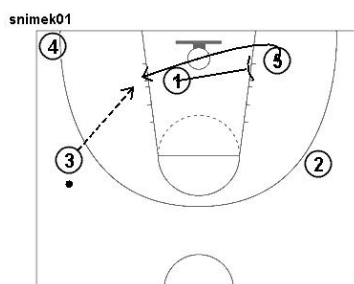
Obrázek 35 - První fáze útočné akce „24“.

Zdroj: vlastní

V druhé fázi útočné akce jde útočník 1 bez míče, který vnikal do vymezeného území ke koši a neobdržel přihrávku, stavět clonu pro útočníka 5. Ten využívá clonu a bez míče se uvolňuje podél koncové čáry pod koš, kde je možné, že bude volný. Pokud ano, útočník 3 mu přihrává a útočník 5 zakončuje. Počítáme s tím, že obrana dokázala situaci vyřešit a útočník 5 neobdržel přihrávku. Útočník 4 zůstává na své pozici.

Obrázek 36 - Druhá fáze útočné akce „24“.

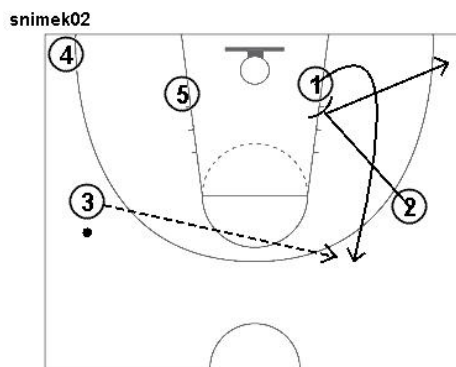

Zdroj: vlastní

Ve třetí fázi, hned po tom, co proběhla clona bez míče mezi útočníky 1, který clonu stavěl, a útočníkem 5, pro kterého byla postavena, jde útočník 2 z křídelní pozice postavit clonu útočníkovi 1, který se přes clonu uvolňuje na pozici levého křídla a obdrží přihrávku od

útočníka 3. Útočník 2 se po uskutečnění clony uvolňuje bez míče do pravého rohu hřiště. Po obdržení přihrávky se útočník 1 musí rozhodnout. Díky přechozí cloně může být volný pro střelu z místa za 3 body nebo si nechá míč a čeká na další průběh akce. Počítáme s tím, že si ponechal balon.

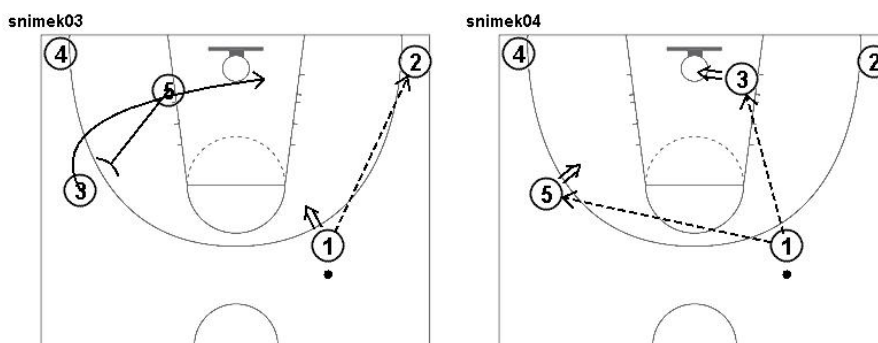
Obrázek 37 - Třetí fáze útočné akce „24“.

Zdroj: vlastní

V poslední fázi jde útočník 5 postavit zadní clonu bez míče pro útočníka 3. Ten využívá clony a uvolňuje se bez míče vlevo od útočníka 5, směrem ke koši. Po uskutečnění clony se útočník 5 uvolňuje pro balon na pozici levého křídla. V tu chvíli se musí útočník 1 rozhodnout, komu přihraje míč na základě vývoje herní situace. Buď přihraje útočníkovi 2, který se uvolňuje bez míče do vymezeného území do podkošového prostoru, nebo přihraje útočníkovi 5, který se uvolňuje bez míče na pozici levého křídla, anebo přihrává útočníkovi 2, který může být volný v pravém rohu hřiště. Útočník 4 je v této akci prakticky nevyužitý, jeho hlavním úkolem je v případě střely jít na doskok. Tento úkol má i útočník 2 a útočník 3. Útočníci 1 a 5 mají za úkol zajistit obranu v případě neúspěšné střely a zisku míče soupeřem, případně v situaci náhlé ztráty míče. Ještě je důležité zdůraznit, že jednotlivé fáze na sebe plynule navazují bez zbytečných zpoždění.

Obrázek 38 - Poslední fáze útočné akce „24“.

Zdroj: vlastní

Kromě útočníka 4 je do této akce aktivně vtaženo více hráčů, avšak hlavní tíha odpovědnosti leží na útočnickovi 1 a útočnickovi 3, kteří se v klíčových momentech akce musí rozhodnout, zda zvolí zakončení, respektive finální přihrávku, nebo zda nechají akci pokračovat. Útočník 1 by měl být kvalitní střelec s dobrým přehledem ve hře. Útočník 2 by měl být dobrý střelec z dlouhé vzdálenosti. Útočník 5 musí být schopný se dobře orientovat v podkošovém prostoru, umět postavit clonu a také být schopný vystřelit střelu z místa za tři body. Útočník 3 by měl být vysoký hráč s dobrými atletickými schopnostmi, protože v ideálním případě zakončuje po přihrávce od útočníka 1, ve finální fázi akce, přímo ze vzduchu tzv. „alley opp“.

Výhodou této akce je vícero možných vyústění a možností zakončení. Tím je pro soupeře hůře čitelná a při správném provedení efektivní. Hovoříme o vytvoření kvalitní pozice pro zakončení, efektivita zakončení akce tvoří jinou problematiku. Také je u této akce dobrá organizace útočné hry a hráči přesně vědí, co mají ve které chvíli udělat. Díky tomu v těžkých situacích během zápasu mohou zpomalit tempo hry a opřít se o systém/akci, kde se většina útočníků nemusí rozhodovat, pouze plní jim svěřené úkoly. V případě častého využívání akce je nevýhodou, že soupeř již může předvídat pohyb útočníků a získávat výhodu. Také do akce nejsou zapojeni všichni hráči a největší míra odpovědnosti leží na jednom, respektive dvou hráčích.

4.4 Interpretace výsledků výzkumu včetně statistiky

4.4.1 Zápasy juniorů U19

4.4.1.1 Jižní Supi – SAM Brno „A“ 57:70

Proti tomuto týmu to byl první zápas v sezoně a tým, který pozoruji hrál na domácí půdě. Soupeř před sezonou sestoupil z extraligy, ale většinu hráčů dokázal udržet a byl to jasný lídr naší skupiny v celostátní lize U19. Soupeř využíval po celý zápas osobní obranný systém, ve kterém pracoval velmi dobře a byl dobře organizovaný. Místy použil i obranný systém zónové obrany na větší části hřiště, se kterým jsme měli problémy a několikrát jsme ztratili míč. Jelikož byl soupeř v obraně dobře organizovaný, nevyšel nám akce „24“, kterou jsme zkusili několikrát zahrát a poté jsme od toho ustoupili, protože úspěšnost jejího využití byla 33 %. Úspěšnost ostatních akcí v rámci postupného útoku však již byla vyšší, přes 40 %. V útočném systému rychlého protiútku jsme útočili s 50% úspěšností. V útočném systému postupného útoku byla naše úspěšnost 41 %, ze kterých měla útočná akce „pohyblivý útok“ úspěšnost 41 % a útočná akce „pick & roll“ měla úspěšnost 44 %. Úspěšnost standardních situací (vyhození ze zámezí na přední polovině hřiště) byla 45 %.

Tabulka 1 - Zápas Jižní Supi – SAM Brno "A"

Jižní Supi – Brno "A" doma			
Počet útoků celkem		94	
útočný systém rychlého protiútoků	celkem	12	50 %
	úspěšný	6	
	neúspěšný	6	
útočný systém postupného útoku	celkem	82	41 %
	úspěšný	34	
	neúspěšný	48	
akce – pohyblivý útok	celkem	59	41 %
	úspěšný	24	
	neúspěšný	35	
Akce – pick & roll	celkem	9	44 %
	úspěšný	4	
	neúspěšný	5	
akce – 24	celkem	3	33 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	2	
vyhození z autu	celkem	11	45 %
	úspěšný	5	
	neúspěšný	6	
přechod z útočného systému rychlého protiútoků na útočný systém postupného útoku	celkem	1	100 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	0	

Zdroj: vlastní

4.4.1.2 Jižní Supi – SAM Brno „B“ 89:70

Byl to první zápas proti tomuto týmu v sezoně, navíc na domácí půdě. Tým Brna „B“ hrál celou dobu osobní obranný systém. Díky kvalitní obraně a dobrému stahování míče mohl tým, který jsem sledoval, dobře zakládat rychlý protiútok a jeho úspěšnost byla 61 %. Několikrát se týmu sice nezdařilo jít do zakončení přímo z rychlého protiútku, ale plynule přešel na postupný útok, a to celkem 7krát s úspěšností 57 %. V útočném systému postupného útoku sledovaný tým používal především pohyblivý útočný systém s úspěšností 50 %. Dobrou kvalitu provedení měl i u akce „pick & roll“ s úspěšností 58 %, kde hráči dokázali dobře číst obranu soupeře a využívat chyb. Standardní situace jsme využívali s úspěšností 40 %.

Tabulka 2 - Zápas Jižní Supi – SAM Brno "B"

Jižní Supi – SAM Brno "B" doma			
Počet útoků celkem		102	
útočný systém rychlého protiútku	celkem	18	61 %
	úspěšný	11	
	neúspěšný	7	
útočný systém postupného útoku	celkem	84	50 %
	úspěšný	42	
	neúspěšný	42	
akce – pohyblivý útok	celkem	56	50 %
	úspěšný	28	
	neúspěšný	28	
akce – pick & roll	celkem	12	58 %
	úspěšný	7	
	neúspěšný	5	
akce – 24	celkem	6	50 %
	úspěšný	3	
	neúspěšný	3	
vyhození z autu	celkem	10	40 %
	úspěšný	4	
	neúspěšný	6	
přechod z útočného systému rychlého protiútku na útočný systém postupného útoku	celkem	7	57 %
	úspěšný	4	
	neúspěšný	3	

Zdroj: vlastní

4.4.1.3 Hradec Králové – Jižní Supi 63:74

Tým Hradce Králové hrál především obranný systém osobní obrany. Bohužel mentální nastavení hráčů Jižních Supů se nepovedlo dostat na vysokou úroveň a zápas byl plný nepřesností, a hlavně neproměněných jednoduchých zakončení. Jediná akce, která snesla přísnější kritéria, byla akce „24“ s úspěšností 60 %, kde měl soupeř problém s organizací obrany a s uvolněním hráčů bez míče pomocí clon, po kterých se sledovaný tým dostával do zakončení. Ostatní útočné akce měly nízkou úspěšnost využití – pod 40 %, i útočný systém rychlého protiútoků měl nízkou úspěšnost – 38 %, a to navzdory tomu, že soupeř neměl tak kvalitní organizaci obrany a Jižní Supi se často dostávali do dobrých pozic pro zakončení.

Tabulka 3 - Zápas Hradec Králové – Jižní Supi

Hradec Králové – Jižní Supi			
Počet útoků celkem			96
útočný systém rychlého protiútoků	celkem	16	38 %
	úspěšný	6	
	neúspěšný	10	
útočný systém postupného útoku	celkem	80	39 %
	úspěšný	31	
	neúspěšný	49	
akce – pohyblivý útok	celkem	48	38 %
	úspěšný	18	
	neúspěšný	30	
akce – pick & roll	celkem	12	17 %
	úspěšný	2	
	neúspěšný	10	
akce – 24	celkem	10	60 %
	úspěšný	6	
	neúspěšný	4	
vyhození z autu	celkem	10	50 %
	úspěšný	5	
	neúspěšný	5	
přechod z útočného systému rychlého protiútoků na útočný systém postupného útoku	celkem	1	100 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	0	

Zdroj: vlastní

4.4.1.4 BC Vlci Žďár – Jižní Supi 69:72

Tento zápas se hrál v rámci základní části jako odvetné utkání a hrálo se na soupeřově hřišti. Soupeř v tomto zápase využil jak obranný systém osobní obrany, tak obranný systém zónové obrany. Specifikem tohoto zápasu bylo, že tým Jižních Supů v útočném systému postupného útoku využil pouze pohyblivý útok a standardní situace, ostatní akce nedostaly prostor. Bylo to především proto, že soupeř hrál větší část zápasu zónovou obranu, proti které týmu Jižních Supů, obvykle, vychází právě pohyblivý útok. Tentokrát se hráči museli proti obrannému systému zónové obrany více soustředit. Hlavně zpočátku měl sledovaný tým problém dobře zorganizovat a synchronizovat svůj pohyb tak, aby byl účelný. I přes to vytvořil spoustu chyb. Jižní Supi také často využívali útočný systém rychlého protiútku, s úspěšností 60 %. Úspěšnost útočné akce „pohyblivý útok“ útočného systému postupného útoku byla 46 % a standardní situace jsme využívali s úspěšností 50 %.

Tabulka 4 - Zápas BC Vlci Žďár – Jižní Supi

BC Vlci Žďár – Jižní Supi			
Počet útoků celkem			98
útočný systém rychlého protiútku	celkem	30	60 %
	úspěšný	18	
	neúspěšný	12	
útočný systém postupného útoku	celkem	68	47 %
	úspěšný	32	
	neúspěšný	36	
akce – pohyblivý útok	celkem	52	46 %
	úspěšný	24	
	neúspěšný	28	
akce – pick & roll	celkem	0	
	úspěšný	0	
	neúspěšný	0	
akce – 24	celkem	0	
	úspěšný	0	
	neúspěšný	0	
vyhození z autu	celkem	16	50 %
	úspěšný	8	
	neúspěšný	8	
přechod z útočného systému rychlého protiútku na útočný systém postupného útoku	celkem	4	50 %
	úspěšný	2	
	neúspěšný	2	

Zdroj: vlastní

4.4.1.5 BC Vysočina – Jižní Supi 69:83

Tento zápas jsme sehráli na půdě soupeře a bylo to odvetné utkání v rámci základní části celostátní ligy U19. Tým BC Vysočina hrál během zápasu převážně obranný systém s osobní obranou, ale v některých fázích zápasu využíval i zónový obranný systém v rozestavení 3-2. Proti zónovému obrannému systému tým Jižních Supů využíval výhradně pohyblivý útočný systém. Proti osobní obraně využíval sledovaný tým všechny akce útočného systému postupného útoku. S největší úspěšností (70 %) využíval útočnou akci „24“, ve které měl soupeř problémy s přebíráním clon bez míče. Akce „pick & roll“ týmu v tomto zápase příliš nevyházela, aplikoval ji s úspěšností 25 %. Nejspíše kvůli tomu, že soupeř disponuje vysokými hráči a hodně stahuje obranu do oblasti vymezeného území. Při útočné akci „pohyblivý útok“ měl tým úspěšnost 48 % a úspěšnost při využití standardních situací měl 53 %.

Tabulka 5 - Zápas BC Vysočina – Jižní Supi

BC Vysočina – Jižní Supi			
Počet útoků celkem			101
útočný systém rychlého protiútoku	celkem	20	50 %
	úspěšný	10	
	neúspěšný	10	
útočný systém postupného útoku	celkem	81	47 %
	úspěšný	38	
	neúspěšný	43	
akce – pohyblivý útok	celkem	40	48 %
	úspěšný	19	
	neúspěšný	21	
akce – pick & roll	celkem	16	25 %
	úspěšný	4	
	neúspěšný	12	
akce – 24	celkem	10	70 %
	úspěšný	7	
	neúspěšný	3	
vyhození z autu	celkem	15	53 %
	úspěšný	8	
	neúspěšný	7	
přechod z útočného systému rychlého protiútoku na útočný systém postupného útoku	celkem	1	0 %
	úspěšný	0	
	neúspěšný	1	

Zdroj: vlastní

4.4.1.6 SAM Brno „B“ – Jižní Supi 70:76

Tento zápas se hrál v rámci základní části jako odvetné utkání, hrálo se na hřišti soupeře. Tým Jižních Supů již ztratil šanci na postup a v nasazení do zápasu to bylo znát. Soupeř stejně jako v prvním vzájemném utkání bránil především obranným systémem osobní obrany. Sledovanému týmu se dařilo efektivně využívat útočný systém rychlého protiútoků, a to s úspěšností 60 %. Především proto, že v rámci obranné činnosti využíval zdvojeného krytí, díky tomu získával míče v prostoru mezi půlicí čarou a čarou TH na zadní polovině hřiště, odkud měl jednoduchou cestu do koše. V útočném systému postupného útoku aplikoval sledovaný tým všechny dostupné akce. Útočnou akci „pohyblivý útok“ využíval s úspěšností 50 %, útočnou akci „pick & roll s úspěšností 44 % a standardní situace řešil s úspěšností 43 %. Útočnou akci „24“ využíval sledovaný tým jen s úspěšností 33 %, a to je opravdu málo. Soupeři se dařilo dobře řešit clony a hráči Jižních Supů naopak nebyli schopni dobře využít slabín v obraně, které má tato akce vytahovat na povrch.

Tabulka 6 - Zápas SAM Brno "B" - Jižní Supi

SAM Brno "B" - Jižní Supi			
Počet útoků celkem			92
útočný systém rychlého protiútoků	celkem	20	60 %
	úspěšný	12	
	neúspěšný	8	
útočný systém postupného útoku	celkem	72	46 %
	úspěšný	33	
	neúspěšný	39	
akce - pohyblivý útok	celkem	40	50 %
	úspěšný	20	
	neúspěšný	20	
akce - pick & roll	celkem	9	44 %
	úspěšný	4	
	neúspěšný	5	
akce -d 24	celkem	9	33 %
	úspěšný	3	
	neúspěšný	6	
vyhození z autu	celkem	14	43 %
	úspěšný	6	
	neúspěšný	8	
přechod z útočného systému rychlého protiútoků na útočný systém postupného útoku	celkem	5	60 %
	úspěšný	3	
	neúspěšný	2	

Zdroj: vlastní

4.4.1.7 SAM Brno „A“ – Jižní Supi 97:61

Tento zápas se hrál jako poslední zápas základní části celostátní ligy U19, bylo to odvetné utkání proti první týmu skupiny B celostátní ligy. Soupeř využíval po celý zápas obranný systém osobní obrany. Týmu Jižních Supů se do osobní obrany dařilo využívat útočné akce „pick & roll“ a „24“ útočného systému postupného útoku s dobrou úspěšností 67 % a 50 %. V útočné akci postupného útoku nebyl sledovaný tým příliš úspěšný, procentuální úspěšnost byla 36 %. Ani při standardních situacích (vyhození ze zámezí na přední polovině hřiště) nedokázal mít vyšší úspěšnost a využíval tyto situace s úspěšností 38 %. V útočném systému rychlého protiútku nedokázal být efektivní v zakončení, a tudíž ani procentuální úspěšnost tohoto systému nebyla velká, pouze 33 %.

Tabulka 7 - Zápas SAM Brno "A" - Jižní Supi

SAM Brno "B" - Jižní Supi			
Počet útoků celkem		99	
útočný systém rychlého protiútku	celkem	24	33 %
	úspěšný	8	
	neúspěšný	16	
útočný systém postupného útoku	celkem	75	41 %
	úspěšný	31	
	neúspěšný	44	
akce – pohyblivý útok	celkem	44	36 %
	úspěšný	16	
	neúspěšný	28	
akce – pick & roll	celkem	9	67 %
	úspěšný	6	
	neúspěšný	3	
akce – 24	celkem	6	50 %
	úspěšný	3	
	neúspěšný	3	
vyhození z autu	celkem	16	38 %
	úspěšný	6	
	neúspěšný	10	
přechod z útočného systému rychlého protiútku na útočný systém postupného útoku	celkem		
	úspěšný		
	neúspěšný		

Zdroj: vlastní

4.4.1.8 BC Vlci Žďár – Jižní Supi 82:76

Toto byl již zápas play out celostátní ligy U19 a pozice obou družstev byly naprosto opačné. Tým Jižních Supů měl, díky výsledkům v základní části celostátní ligy U19, jisté udržení a v podstatě i první místo v tabulce play out. Soupeř naopak hrál o udržení v celostátní lize U19. Z toho vycházelo i nasazení, s jakým do zápasu vstoupily oba týmy, což mělo vliv na kvalitu provedení jednotlivých útočných systémů, respektive útočných akcí. Soupeř hrál převážně obranný systém osobní obrany, ale občas využil i obranný systém zónové obrany s rozestavením 3-2. Proti obrannému systému zónové obrany využíval sledovaný tým výhradně útočnou akci „pohyblivý útok“. Proti obrannému systému osobní obrany využil všechny akce útočného systému postupného útoku. Pokud sledovanému týmu podařilo dobře pracovat na stahování míče (obraném doskoku), hráči byli schopni toho využít a zahrát rychlý protiútok, ve kterém měli vysokou úspěšnost využití – 75 %. V postupném útoku však měl tým nízkou procentuální úspěšnost. U útočné akce „pohyblivý útok“ to bylo 36 %, u útočné akce „24“ 29 % a standardní situace využíval s úspěšností 33 %. Pouze útočná akce „pick & roll“ měla dobrou úspěšnost 50 %.

Tabulka 8 - Zápas BC Vlci Žďár" - Jižní Supi

BC Vlci Žďár – Jižní Supi			
Počet útoků celkem		109	
útočný systém rychlého protiútoku	celkem	16	75 %
	úspěšný	12	
	neúspěšný	4	
útočný systém postupného útoku	celkem	93	37 %
	úspěšný	34	
	neúspěšný	59	
akce – pohyblivý útok	celkem	55	36 %
	úspěšný	20	
	neúspěšný	35	
akce – pick & roll	celkem	12	50 %
	úspěšný	6	
	neúspěšný	6	
akce – 24	celkem	14	29 %
	úspěšný	4	
	neúspěšný	10	
vyhození z autu	celkem	12	33 %
	úspěšný	4	
	neúspěšný	8	
přechod z útočného systému rychlého protiútoku na útočný systém postupného útoku	celkem	2	50 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	1	

Zdroj: vlastní

4.4.1.9 SAM Brno „B“ – Jižní Supi 72:64

Tento zápas se hrál již v rámci play out skupiny B celostátní ligy U19. Tým SAM Brno „B“ hrál o pozici zaručující setrvání v celostátní lize a v nasazení do zápasu to bylo znát. Soupeř využíval obranný systém osobní obrany. Tým Jižních Supů neměl v žádném útočném systému ani útočné akci dobrou úspěšnost, vyjma útočné akce „24“, kterou dokázal využívat s 50% úspěšností. V útočném systému rychlého protiútoky byli hráči Jižních Supů nepřesní, a tak byla úspěšnost 40 %. V útočné akci „pick & roll“ měli velmi slabou úspěšnost 22 %. Velmi malou úspěšnost měli také ve využívání standardních situací (vyhození ze zámezí na přední polovině hřiště), a to 33 %.

Tabulka 9 - Zápas SAM Brno "B" - Jižní Supi

SAM Brno "B" - Jižní Supi			
Počet útoků celkem			95
útočný systém rychlého protiútoky	celkem	20	40 %
	úspěšný	8	
	neúspěšný	12	
útočný systém postupného útoku	celkem	75	39 %
	úspěšný	29	
	neúspěšný	46	
akce - pohyblivý útok	celkem	44	41 %
	úspěšný	18	
	neúspěšný	26	
akce - pick & roll	celkem	9	22 %
	úspěšný	2	
	neúspěšný	7	
akce - 24	celkem	10	50 %
	úspěšný	5	
	neúspěšný	5	
vyhození z autu	celkem	12	33 %
	úspěšný	4	
	neúspěšný	8	
přechod z útočného systému rychlého protiútoky na útočný systém postupného útoku	celkem	2	50 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	1	

Zdroj: vlastní

4.4.1.10 Jižní Supi – BC Vysočina 99:69

Tento zápas se hrál v rámci play out skupiny B celostátní ligy U19. Oba týmy již měly jistou záchranu v soutěži. Soupeř hrál převážně obranný systém osobní obrany, který v některých pasážích zápasu střídal s obranným systémem zónové obrany v rozestavení 3-2. Hráčům Jižních Supů tento zápas vyšel, útočili s vysokou úspěšností ve všech útočných systémech a útočných akcích. V útočném systému rychlého protiútočení měli úspěšnost 63 %. V útočné akci „pohyblivý útok“ a ve standardních situacích měli úspěšnost nad 50 % a v útočné akci „24“ měli úspěšnost 63 %.

Tabulka 10 - Zápas Jižní Supi – BC Vysočina

Jižní Supi – BC Vysočina			
Počet útoků celkem			92
útočný systém rychlého protiútočení	celkem	24	63 %
	úspěšný	15	
	neúspěšný	9	
útočný systém postupného útoku	celkem	68	56 %
	úspěšný	38	
	neúspěšný	30	
akce – pohyblivý útok	celkem	36	56 %
	úspěšný	20	
	neúspěšný	16	
akce – pick & roll	celkem	12	50 %
	úspěšný	6	
	neúspěšný	6	
akce – 24	celkem	8	63 %
	úspěšný	5	
	neúspěšný	3	
vyhození z autu	celkem	12	58 %
	úspěšný	7	
	neúspěšný	5	
přechod z útočného systému rychlého protiútočení na útočný systém postupného útoku	celkem	2	50 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	1	

Zdroj: vlastní

4.4.2 Zápasy kadetů U17

4.4.2.1 Jižní Supi – BC Merlins Crailsheim 74:70

Tento zápas byl sehrán v rámci CEYBL (Central European Youth League) ve Vratislavi. Nastoupili jsem proti německému soupeři, basketbalové akademii. Soupeř bránil po celou dobu obranný systém osobní obrany. V útočném systému rychlého protiútoků měl tým Jižních Supů úspěšnost 58 %. V útočném systému postupného útoku využíval sledovaný tým především akci „pohyblivý útok“, a to s úspěšností 44 %. Akci „24“ využil jen ve dvou případech, jednou úspěšně, jednou nikoliv, a to především proto, že soupeř byl na tento typ útoku zvyklý a dobře nám znemožňoval jeho sehrání. Hráči Jižních Supů častěji využili akci „pick & roll“, ve které se jim nedařilo – úspěšnost 25 %, jelikož soupeř měl dominantního pivota a celkově dobře řešil situace clon. Úspěšnost využití standardních situací byla 50 %.

Tabulka 11 - Zápas Jižní Supi – Merlins Crailsheim

Jižní Supi – BC Merlins Crailsheim			
Počet útoků celkem			84
útočný systém rychlého protiútoků	celkem	12	58 %
	úspěšný	7	
	neúspěšný	5	
útočný systém postupného útoku	celkem	72	43 %
	úspěšný	31	
	neúspěšný	41	
akce – pohyblivý útok	celkem	52	44 %
	úspěšný	23	
	neúspěšný	29	
akce – pick & roll	celkem	8	25 %
	úspěšný	2	
	neúspěšný	6	
akce – 24	celkem	2	50 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	1	
vyhození z autu	celkem	10	50 %
	úspěšný	5	
	neúspěšný	5	
přechod z útočného systému rychlého protiútoků na útočný systém postupného útoku	celkem	1	100 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	0	

Zdroj: vlastní

4.4.2.2 Slavia Trnava – Jižní Supi 57:66

Zápas byl sehrán v rámci CEYBL, hráli jsme proti slovenskému týmu z Trnavy. Soupeř téměř po celý zápas aplikoval obranný systém zónové obrany na třetině hřiště, polovině hřiště i třech čtvrtinách hřiště. Velmi zřídka zařadil do své hry i obranný systém osobní obrany. Proti této zónové obraně nemá tým Jižních Supů nacvičené žádné akce, proto sledovaný tým využíval téměř výhradně útočné akce „pohyblivý útok“ v rámci útočného systému postupného útoku, a to s úspěšností 40 %. Ve dvou případech se tým pokusil zahrát akci „24“ s 50% úspěšností a v jednom úspěšném případě zahrál útočnou akci „pick & roll“. Ani standardní situace týmu Jižních Supů do obranného systému zónové obrany, který aplikoval soupeř, nevycházeli a Jižní Supi je využívali s úspěšností pouhých 25 %. Naopak tím, že soupeř často aplikoval obranný systém zónové obrany na třech čtvrtinách hřiště, měli hráči Jižních Supů více šancí na využití útočného systému rychlého protiútočení. To se jim dařilo s úspěšností 50 %. V zápase celkově padlo velmi málo bodů.

Tabulka 12 - Zápas Slavia Trnava – Jižní Supi

Slavia Trnava – Jižní Supi			
Počet útoků celkem		77	
útočný systém rychlého protiútočení	celkem	20	50 %
	úspěšný	10	
	neúspěšný	10	
útočný systém postupného útoku	celkem	57	40 %
	úspěšný	23	
	neúspěšný	34	
akce – pohyblivý útok	celkem	45	40 %
	úspěšný	18	
	neúspěšný	27	
akce – pick & roll	celkem	1	100 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	0	
Akce – 24	celkem	2	50 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	1	
vyhození z autu	celkem	9	33 %
	úspěšný	3	
	neúspěšný	6	
přechod z útočného systému rychlého protiútočení na útočný systém postupného útoku	celkem	1	0 %
	úspěšný	0	
	neúspěšný	1	

Zdroj: vlastní

4.4.2.3 Jižní Supi – SKM Zastal Zielova Góra 67:74

Toto utkání se hrálo v rámci CEYBL. Jižní Supi hráli proti polskému týmu ze Zelené Hory na turnaji ve Vratislavi. Soupeř hrál převážnou část zápasu obranný systém osobní obrany, který někdy střídal s obranným systémem zónové obrany na třetině hřiště nebo na třech čtvrtinách hřiště. Sledovaný tým mohl využít všechny útočné systémy i útočné akce. S největší úspěšností se týmu dařilo využívat útočný systém rychlého protiútoku, kde měl 67% úspěšnost, bohužel tým tento systém nebyl schopný aplikovat častěji. V útočném systému postupného útoku nejvíce využíval akci „pohyblivý útok“ s úspěšností 47 %. Útočná akce „pick & roll“ využíval s úspěšností 40 %. Nízkou úspěšnost však měla akce „24“, kterou jsem tým dokázal aplikovat s úspěšností pouze 33 %. Standardní situace využíval s úspěšností 43 %.

Tabulka 13 - Zápas Jižní Supi – SKM Zastal Zielova Góra

Jižní Supi – SKM Zastal Zielova Góra			
Počet útoků celkem			78
útočný systém rychlého protiútoku	celkem	12	67 %
	úspěšný	8	
	neúspěšný	4	
útočný systém postupného útoku	celkem	66	44 %
	úspěšný	29	
	neúspěšný	37	
akce – pohyblivý útok	celkem	43	47 %
	úspěšný	20	
	neúspěšný	23	
akce – pick & roll	celkem	10	40 %
	úspěšný	4	
	neúspěšný	6	
akce – 24	celkem	6	33 %
	úspěšný	2	
	neúspěšný	4	
vyhození z autu	celkem	7	43 %
	úspěšný	3	
	neúspěšný	4	
přechod z útočného systému rychlého protiútoku na útočný systém postupného útoku	celkem	1	0 %
	úspěšný	0	
	neúspěšný	1	

Zdroj: vlastní

4.4.2.4 Jižní Supi – Sokol Sršni Písek 57:90

Utkání se hrálo v rámci CEYBL. Jižní Supi nastoupili proti českému týmu z Písku, který hraje nejvyšší mládežnickou soutěž – extraligu. Soupeř kombinoval obranný systém osobní obrany, který využíval v menší míře, s obranným systémem zónové obrany na třetině hřiště a na třech čtvrtinách hřiště. Jižní Supi chtěli hodně využívat útočný systém rychlého protiútku, to se jim dařilo, s nižší úspěšností 41 %. V útočném systému postupného útoku neměli vysokou úspěšnost, vyjma útočné akce „pick & roll“, kterou tým aplikovali s úspěšností 50 %. Ostatní útočné akce měly úspěšnost využití pod 25 %. Standardní situace v rámci útočného systému postupného útoku využíval tým Jižních Supů s úspěšností 40 %.

Tabulka 14 - Zápas Jižní Supi – Sokol Sršni Písek

Jižní Supi – Sokol Sršni Písek			
Počet útoků celkem			95
útočný systém rychlého protiútku	celkem	27	41 %
	úspěšný	11	
	neúspěšný	16	
útočný systém postupného útoku	celkem	68	29 %
	úspěšný	20	
	neúspěšný	48	
akce – pohyblivý útok	celkem	48	25 %
	úspěšný	12	
	neúspěšný	36	
akce – pick & roll	celkem	6	50 %
	úspěšný	3	
	neúspěšný	3	
akce – 24	celkem	4	25 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	3	
vyhození z autu	celkem	10	40 %
	úspěšný	4	
	neúspěšný	6	
přechod z útočného systému rychlého protiútku na útočný systém postupného útoku	celkem	3	0 %
	úspěšný	0	
	neúspěšný	3	

Zdroj: vlastní

4.4.2.5 WKK Wroclaw – Jižní Supi 85:72

Tento zápas se hrál v rámci CEYBL ve Vratislavi. Soupeřem Jižním Supům byli domácí, polský tým právě z Vratislavi. Soupeř po celou dobu využíval obranný systém osobní obrany, avšak v lehké modifikaci, kdy se hodně snažil krýt dráhu letu přihrávek tak, aby sledovanému týmu ztížil útočnou akci „pohyblivý útok“ v rámci útočného systému postupného útoku. V tomto utkání se Jižním Supům vůbec nedařilo aplikovat útočný systém rychlého protiútku, který využil dohromady 4krát s úspěšností 25 %. V útočném systému postupného útoku týmu Jižních Supů nejvíce vycházela útočná akce „pick & roll“ s 50% úspěšností. Z důvodu soupeřem využitého obranného systému se Jižním Supům nedařilo s vyšší úspěšností aplikovat útočnou akci „24“, která měla úspěšnost využití 25 %. V útočné akci „pohyblivý útok“ měli úspěšnost využití 45 %, hlavně díky tomu, že se více soustředili na uvolňování hráče bez míče a tím se dostávali do dobrých situací k zakončení. Standardní situace využívali Jižní Supi s úspěšností 43 %.

Tabulka 15 - Zápas WKK Wroclaw – Jižní Supi

WKK Wroclaw – Jižní Supi			
Počet útoků celkem			77
útočný systém rychlého protiútku	celkem	3	25 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	3	
útočný systém postupného útoku	celkem	74	45 %
	úspěšný	33	
	neúspěšný	41	
akce – pohyblivý útok	celkem	53	45 %
	úspěšný	24	
	neúspěšný	29	
akce – pick & roll	celkem	10	50 %
	úspěšný	5	
	neúspěšný	5	
akce – 24	celkem	4	25 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	3	
vyhození z autu	celkem	7	43 %
	úspěšný	3	
	neúspěšný	4	
přechod z útočného systému rychlého protiútku na útočný systém postupného útoku	celkem	1	100 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	0	

Zdroj: vlastní

4.4.2.6 Jižní Supi – BBLZ – Reach the Top 91:87

Tento zápas byl sehrán v rámci finálového turnaje CEYBL, který se konal v Písku, proti rakouskému soupeři z města Klosterneuburg. Soupeř využíval výhradně obranný systém osobní obrany. V útočném systému rychlého protiútoků měl tým Jižních Supů úspěšnost využití 59 %, i když ze začátku měl problém s přechodovou fází, a především s přihrávkami. V útočném systému postupného protiútoků tým Jižních Supů více využíval útočnou akci „pick & roll“ s úspěšností 53 %. Útočnou akci „24“ aplikoval jen ve dvou případech s úspěšností 50 %. V útočné akci „pohyblivý útok“ měl sledovaný tým úspěšnost využití 45 %. Nejvyšší úspěšnost měli Jižní Supi při standardních situacích – 73 %.

Tabulka 16 - Zápas Jižní Supi – BBLZ – Reach the Top

Jižní Supi – BBLZ – Reach the Top			
Počet útoků celkem		87	
útočný systém rychlého protiútoků	celkem	17	59 %
	úspěšný	10	
	neúspěšný	7	
útočný systém postupného útoku	celkem	70	51 %
	úspěšný	36	
	neúspěšný	34	
akce – pohyblivý útok	celkem	40	45 %
	úspěšný	18	
	neúspěšný	22	
akce – pick & roll	celkem	17	53 %
	úspěšný	9	
	neúspěšný	8	
akce – 24	celkem	2	50 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	1	
vyhození z autu	celkem	11	73 %
	úspěšný	8	
	neúspěšný	3	
přechod z útočného systému rychlého protiútoků na útočný systém postupného útoku	celkem	0	
	úspěšný	0	
	neúspěšný	0	

Zdroj: vlastní

4.4.2.7 Jižní Supi – WKK Wroclaw 74:43

Toto utkání se hrálo v rámci finálového turnaje CEYBL v Písku. Jižní Supi nastoupili proti polskému týmu z Vratislavi. Soupeř bránil obranný systém osobní obrany, oproti turnaji v Polsku již standardním způsobem. Úspěšnost využití útočného systému rychlého protiútoků byla 44 %, ač soupeř nebyl moc efektivní v zakončení, nedovolil Jižním Supům tolik rychlých protiútoků. V útočném systému postupného útoku měli Jižní Supi největší úspěšnost využití u útočné akce „24“, a to 50 %. Útočnou akci „pohyblivý útok“ využívali s úspěšností 37 % a útočnou akci „pick & roll“ s úspěšností 20 %. Při využívání standardních situací měli Jižní Supi úspěšnost 33 %.

Tabulka 17 - Zápas Jižní Supi – WKK Wroclaw

Jižní Supi – WKK Wroclaw			
Počet útoků celkem			83
útočný systém rychlého protiútoků	celkem	18	44 %
	úspěšný	8	
	neúspěšný	10	
útočný systém postupného útoku	celkem	65	37 %
	úspěšný	24	
	neúspěšný	41	
akce – pohyblivý útok	celkem	45	38 %
	úspěšný	17	
	neúspěšný	28	
akce – pick & roll	celkem	5	20 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	4	
akce – 24	celkem	6	50 %
	úspěšný	3	
	neúspěšný	3	
vyhození z autu	celkem	9	33 %
	úspěšný	3	
	neúspěšný	6	
přechod z útočného systému rychlého protiútoků na útočný systém postupného útoku	celkem	3	0 %
	úspěšný	0	
	neúspěšný	3	

Zdroj: vlastní

4.4.2.8 SKM Zastal Zielova Góra – Jižní Supi 86:84

Utkání se hrálo v Písku v rámci finálového turnaje CEYBL. Jižní Supi nastoupili proti polskému týmu ze Zelené Hory. Soupeř po celý zápas využíval obranný systém osobní obrany. V útočném systému rychlého protiútoků měli Jižní Supi vysokou úspěšnost využití, a to 75 %. V útočném systému postupného útoku měli celkovou úspěšnost využití 51 %. Nejmenší úspěšnost využití v tomto zápase měly standartní situace – 38 %. Útočné akce „pick & roll“ a „pohyblivý útok“ měly úspěšnost využití 50 % a 49 %. Vysokou úspěšnost využití měla útočná akce „24“, a to 75 %.

Tabulka 18 - Zápas SKM Zastal Zielova Góra – Jižní Supi

SKM Zastal Zielova Góra – Jižní Supi			
Počet útoků celkem			79
útočný systém rychlého protiútoků	celkem	12	75 %
	úspěšný	9	
	neúspěšný	3	
útočný systém postupného útoku	celkem	67	51 %
	úspěšný	34	
	neúspěšný	33	
akce – pohyblivý útok	celkem	47	49 %
	úspěšný	23	
	neúspěšný	24	
akce – pick & roll	celkem	4	50 %
	úspěšný	2	
	neúspěšný	2	
akce – 24	celkem	8	75 %
	úspěšný	6	
	neúspěšný	2	
vyhození z autu	celkem	8	38 %
	úspěšný	3	
	neúspěšný	5	
přechod z útočného systému rychlého protiútoků na útočný systém postupného útoku	celkem	1	100 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	0	

Zdroj: vlastní

4.4.2.9 BK Inter Bratislava – Jižní Supi 107:77

Utkání se hrálo v rámci finálového turnaje CEYBL v Písku. Soupeřem byl Jižním Supům slovenský tým z Bratislavy. Soupeř využíval po celý zápas obranný systém osobní obrany s velmi aktivním přístupem. Úspěšnost využití útočného systému rychlého protiútoků byla 60 %. V útočném systému postupného útoku, při využití akce „pohyblivý útok“ měl tým Jižních Supů úspěšnost 48 %. Útočnou akci „pick & roll“ využíval sledovaný tým s úspěšností 43 %. Velmi aktivní obrana Interu ztěžovala přípravu útočné akce „24“, a tak jí tým Jižních Supů využil pouze ve dvou případech s 50% úspěšností. Standardní situace využíval tým Jižních Supů s úspěšností 42 %.

Tabulka 19 - Zápas BK Inter Bratislava – Jižní Supi

BK Inter Bratislava – Jižní Supi			
Počet útoků celkem			85
útočný systém rychlého protiútoků	celkem	20	60 %
	úspěšný	12	
	neúspěšný	8	
útočný systém postupného útoku	celkem	65	46 %
	úspěšný	30	
	neúspěšný	35	
akce – pohyblivý útok	celkem	44	48 %
	úspěšný	21	
	neúspěšný	23	
akce – pick & roll	celkem	7	43 %
	úspěšný	3	
	neúspěšný	4	
akce – 24	celkem	2	50 %
	úspěšný	1	
	neúspěšný	1	
vyhození ze zámezí	celkem	12	42 %
	úspěšný	5	
	neúspěšný	7	
přechod z útočného systému rychlého protiútoků na útočný systém postupného útoku	celkem	0	
	úspěšný	0	
	neúspěšný	0	

Zdroj: vlastní

4.4.2.10 BBLZ Reach the Top – Jižní Supi 87:91

Toto utkání se hrálo v rámci finálového turnaje Ceybl v Písku a bylo to utkání o 5. místo. Jižní Supi nastoupili proti soupeři z rakouského města Klosterneuburg. Soupeř hrál po celou dobu velmi aktivní obranný systém osobní obrany. V útočném systému rychlého protiútoků byli Jižní Supi v prvním poločase nepřesní, ale ve druhém poločase se využití rychlého protiútoků zlepšilo na konečnou úspěšnost využití 54 %. V útočných akcích útočného systému postupného útoku pracoval tým Jižních Supů dobře, ale díky aktivní osobní obraně soupeře využívali především útočnou akci „pohyblivý útok“ s úspěšností 60 %. Útočnou akci „pick & roll“ a útočnou akci „24“ využil tým Jižních Supů každou pouze dvakrát a pokaždé úspěšně, takže úspěšnost jejich využití byla 100 %. Při standardních situacích byl sledovaný tým v mnoha ohledech nepřesný a úspěšnost využití standardních situací byla 29 %.

Tabulka 20 – Zápas BBLZ Reach the Top – Jižní Supi

BBLZ Reach the Top – Jižní Supi			
Počet útoků celkem		93	
útočný systém rychlého protiútoků	celkem	28	54 %
	úspěšný	15	
	neúspěšný	13	
útočný systém postupného útoku	celkem	65	55 %
	úspěšný	36	
	neúspěšný	29	
akce – pohyblivý útok	celkem	47	60 %
	úspěšný	28	
	neúspěšný	19	
akce – pick & roll	celkem	2	100 %
	úspěšný	2	
	neúspěšný	0	
akce – 24	celkem	2	100 %
	úspěšný	2	
	neúspěšný	0	
vyhození z autu	celkem	14	29 %
	úspěšný	4	
	neúspěšný	10	
přechod z útočného systému rychlého protiútoků na útočný systém postupného útoku	celkem	4	75 %
	úspěšný	3	
	neúspěšný	1	

Zdroj: vlastní

4.5 Zhodnocení sezony 2019/2020

V této kapitole vyhodnotím výsledky procentuální úspěšnosti využití jednotlivých útočných systémů a útočných akcí útočného systému postupného útoku.

V tabulce č. 21 vidíme celkové statistiky útočných systémů získané v průběhu sezony 2019/2020 u týmu Jižní Supi u kategorie junioři U19. Z tabulky je vidět, že útočný systém postupného útoku byl využíván 3,89krát více než útočný systém rychlého protiútku.

Tabulka 21 - Výsledky výzkumu útočných systémů včetně procentuální úspěšnosti u kategorie U19

	Počet pokusů		% úspěšnost
Útočný systém rychlého protiútku	celkem	200	53 %
	úspěšné	106	
	neúspěšné	94	
Útočný systém postupného útoku	celkem	778	44 %
	úspěšné	342	
	neúspěšné	436	

Zdroj: vlastní

V tabulce č. 22 vidíme celkové statistiky útočných systémů získané v průběhu sezony 2019/2020 u týmu Jižní Supi v kategorii kadetů U17. Z tabulky můžeme vyčíst, že útočný systém postupného útoku byl využíván 3,75krát více než útočný systém rychlého protiútku.

Tabulka 22 - Výsledky výzkumu útočných systémů včetně procentuální úspěšnosti u kategorie U17

	počet pokusů		% úspěšnost
Útočný systém rychlého protiútku	celkem	170	54 %
	úspěšné	91	
	neúspěšné	79	
Útočný systém postupného útoku	celkem	638	42 %
	úspěšné	265	
	neúspěšné	373	

Zdroj: vlastní

V tabulce č. 23 vidíme celkové statistiky útočných akcí v útočném systému postupného útoku získané v průběhu sezony u týmu Jižní Supi v kategorii juniorů U19. Z tabulky můžeme vyčíst, že nejčastěji využívanou útočnou akcí byla útočná akce „pohyblivý útok“ a nejméně využívanou útočnou akcí byla útočná akce „24“.

Tabulka 23 - Výsledky výzkumu útočných akcí v útočném systému postupného útoku včetně procentuální úspěšnosti u kategorie U19

	počet pokusů		%úspěšnost
	útočná akce „pohyblivý útok“	celkem	
	úspěšné	207	
	neúspěšné	267	
útočná akce „pick & roll“	celkem	100	41 %
	úspěšné	41	
	neúspěšné	59	
útočná akce „24“	celkem	76	49 %
	úspěšné	37	
	neúspěšné	39	
standartní situace	celkem	123	46 %
	úspěšné	57	
	neúspěšné	66	

Zdroj: vlastní

V tabulce č. 24 vidíme celkové statistiky útočných akcí v útočném systému postupného útoku získané v průběhu sezony u týmu Jižní Supi v kategorii kadetů U17. Z tabulky můžeme vyčíst, že nejčastěji využívanou útočnou akcí byla útočná akce „pohyblivý útok“ a nejméně využívanou útočnou akcí byla útočná akce „24“.

Tabulka 24 - Výsledky výzkumu útočných akcí v útočném systému postupného útoku včetně procentuální úspěšnosti u kategorie U17

	počet pokusů		% úspěšnost
útočná akce „pohyblivý útok“	celkem	454	43 %
	úspěšné	194	
	neúspěšné	260	
útočná akce „pick & roll“	celkem	70	46 %
	úspěšné	32	
	neúspěšné	38	
útočná akce „24“	celkem	39	51 %
	úspěšné	20	
	neúspěšné	19	
standardní situace	celkem	97	42 %
	úspěšné	41	
	neúspěšné	56	

Zdroj: vlastní

4.5.1 Hodnocení útočného systému rychlého protiútoků

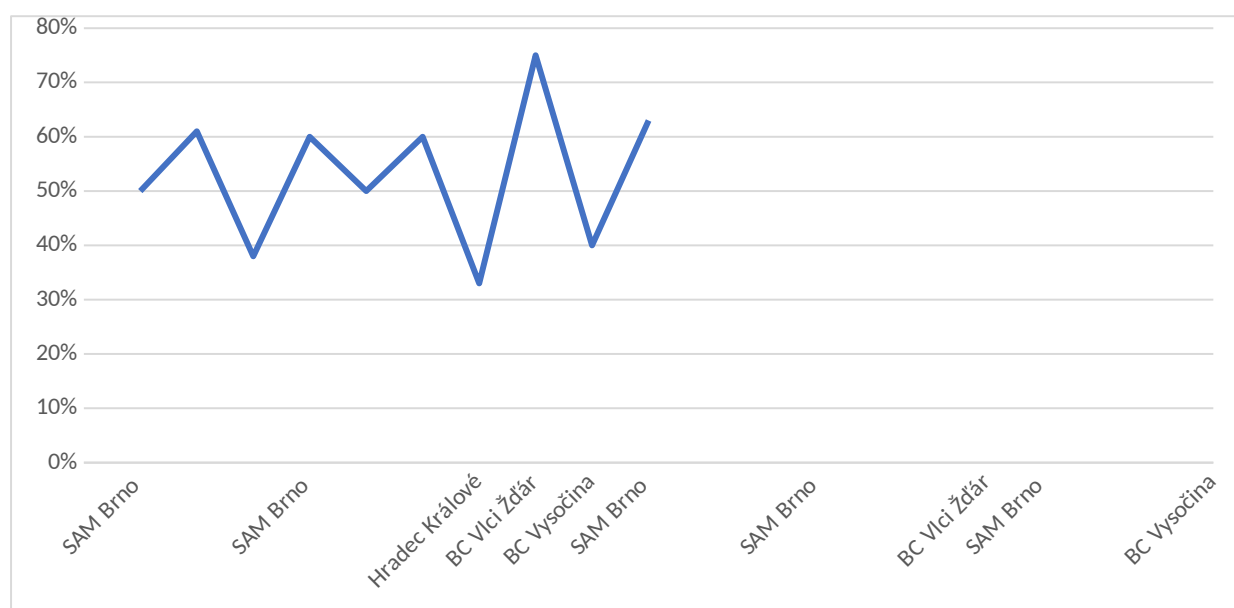
V tabulce č. 25 vidíme procentuální úspěšnost využití útočného systému rychlého protiútoků v jednotlivých zápasech sezony 2019/2020 v kategorii junioři U19. Z grafu č. 1 je patrné, že v průběhu sezony byly velké výkyvy v procentuální úspěšnosti využití tohoto útočného systému.

Tabulka 25 - Přehled procentuální úspěšnosti útočného systému rychlého protiútoků v jednotlivých zápasech u kategorie U19

útočný systém rychlého protiútoků	zápas	% úspěšnost
	SAM Brno "A"	50 %
	SAM Brno "B"	61 %
	Hradec Králové	38 %
	BC Vlci Žďár	60 %
	BC Vysočina	50 %
	SAM Brno "B"	60 %
	SAM Brno "A"	33 %
	BC Vlci Žďár	75 %
	SAM Brno "B"	40 %
	BC Vysočina	63 %

Zdroj: vlastní

Graf 42 - Přehled procentuální úspěšnosti útočného systému rychlého protiútoků v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U19

Zdroj: vlastní

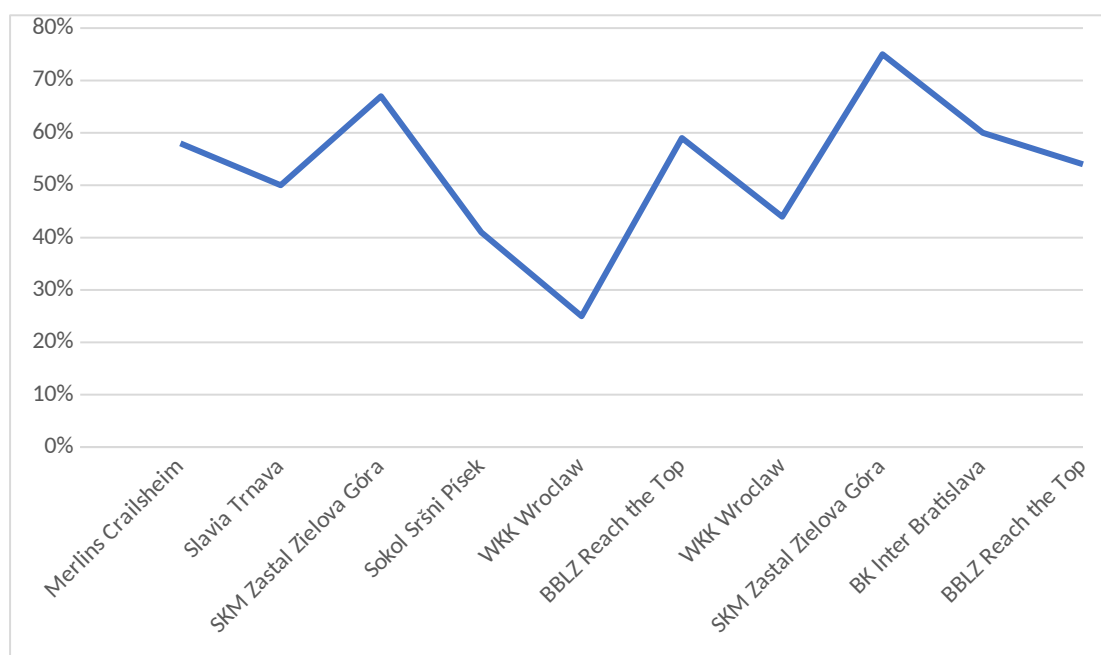
V tabulce č. 26 vidíme procentuální úspěšnost využití útočného systému rychlého protiútoky v jednotlivých zápasech sezony 2019/2020 v kategorii kadeti U17. Na grafu č. 2 vidíme, že u kategorie U17 byly výkyvy v procentuální úspěšnosti ještě o trochu větší než u kategorie U19.

Tabulka 26 - Přehled procentuální úspěšnosti útočného systému rychlého protiútoky v jednotlivých zápasech u kategorie U17

útočný systém rychlého protiútoky	zápas	% úspěšnost
	Merlins Crailsheim	58 %
	Slavia Trnava	50 %
	SKM Zastal Zielova Góra	67 %
	Sokol Sršni Písek	41 %
	WKK Wroclaw	25 %
	BBLZ Reach the Top	59 %
	WKK Wroclaw	44 %
	SKM Zastal Zielova Góra	75 %
	BK Inter Bratislava	60 %
	BBLZ Reach the Top	54 %

Zdroj: vlastní

Graf 43 - Přehled procentuální úspěšnosti útočného systému rychlého protiútoky v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U17

Zdroj: vlastní

4.5.2 Hodnocení útočného systému postupného útoku

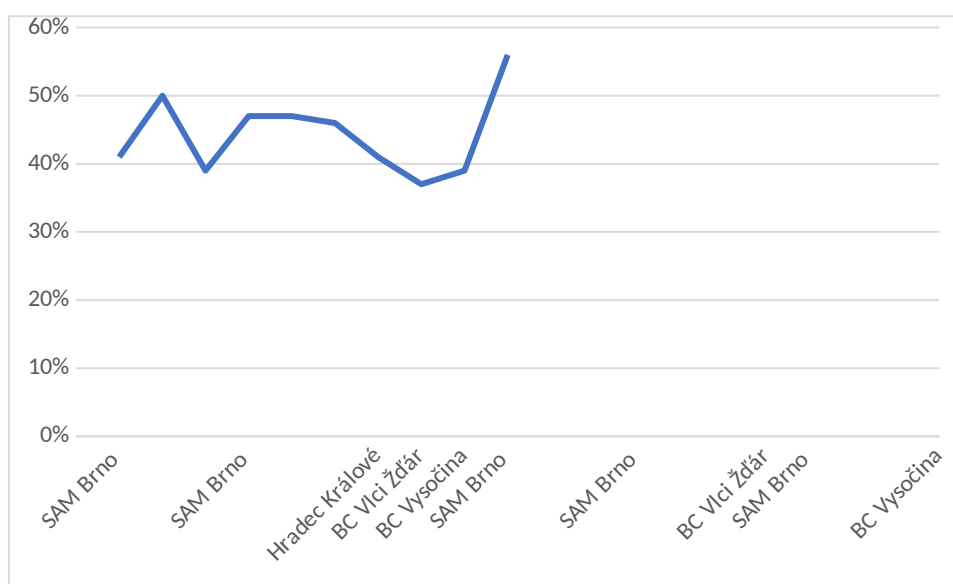
V tabulce č. 27 vidíme procentuální úspěšnost využití útočného systému postupného útoku v jednotlivých zápasech sezony 2019/2020 v kategorii junioři U19. Z grafu č. 3 vidíme, že procentuální úspěšnost využití tohoto útočného systému byla vyrovnanější než u útočného systému rychlého protiútoku, vyjma posledního utkání.

Tabulka 27 - Přehled procentuální úspěšnosti útočného systému postupného útoku v jednotlivých zápasech u kategorie U19

útočný systém postupného útoku	zápas	% úspěšnost
	SAM Brno "A"	41 %
	SAM Brno "B"	50 %
	Hradec Králové	39 %
	BC Vlci Žďár	47 %
	BC Vysočina	47 %
	SAM Brno "B"	46 %
	SAM Brno "A"	41 %
	BC Vlci Žďár	37 %
	SAM Brno "B"	39 %
	BC Vysočina	56 %

Zdroj: vlastní

Graf 44 - Přehled procentuální úspěšnosti útočného systému rychlého protiútoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U19

Zdroj: vlastní

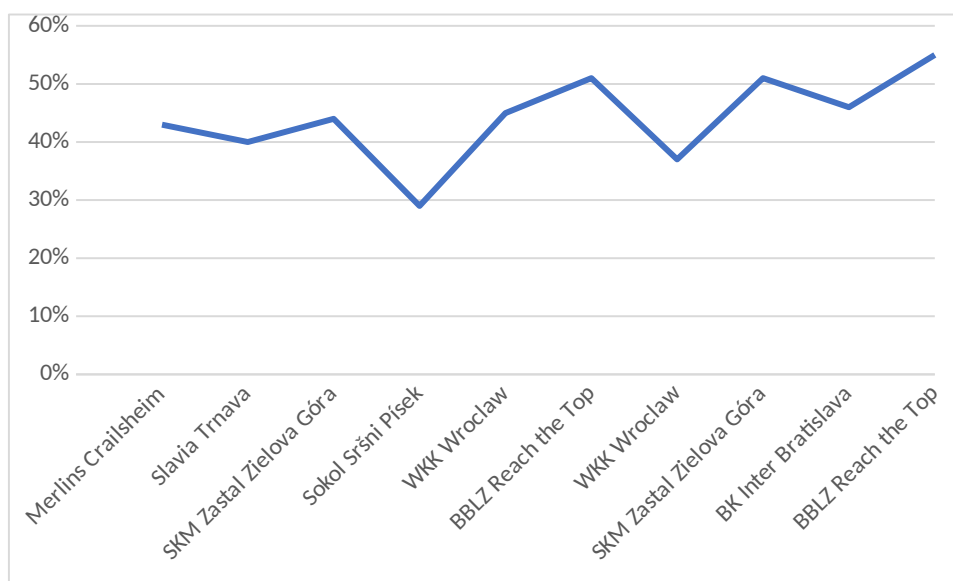
V tabulce č. 28 vidíme procentuální úspěšnost využití útočného systému postupného útoku v jednotlivých zápasech sezony 2019/2020 v kategorii junioři U17. Z grafu č. 4 vidíme, že procentuální úspěšnost využití tohoto útočného systému byla vyrovnanější než u útočného systému rychlého protiútoku, stejně jako u kategorie U19. Oproti kategorii U19 byly u kategorie U17 větší výkyvy v procentuální úspěšnosti využití tohoto útočného systému.

Tabulka 28 - Přehled procentuální úspěšnosti útočného systému postupného útoku v jednotlivých zápasech u kategorie U17

útočný systém postupného útoku	zápas	% úspěšnost
	Merlins Crailsheim	43 %
	Slavia Trnava	40 %
	SKM Zastal Zielova Góra	44 %
	Sokol Sršni Písek	29 %
	WKK Wroclaw	45 %
	BBLZ Reach the Top	51 %
	WKK Wroclaw	37 %
	SKM Zastal Zielova Góra	51 %
	BK Inter Bratislava	46 %
	BBLZ Reach the Top	55 %

Zdroj: vlastní

Graf 45 - Přehled procentuální úspěšnosti útočného systému rychlého protiútoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U17

Zdroj: vlastní

4.5.3 Hodnocení útočné akce „pohyblivý útok“ v útočném systému postupného útoku

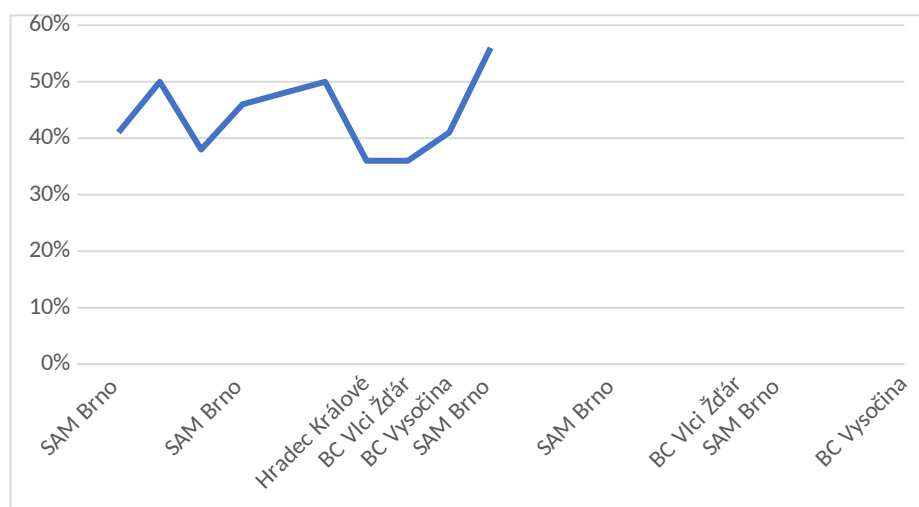
Tabulka č. 29 nám ukazuje průběžnou procentuální úspěšnost využití útočné akce „pohyblivý útok“ v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech sezony 2019/2020 v kategorii U19. Na grafu č. 5 vidíme, že procentuální úspěšnost využití této útočné akce je bez extrémních výkyvů.

Tabulka 29 - Přehled procentuální úspěšnosti útočné akce "pohyblivý útok" v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U19

útočná akce „pohyblivý útok“	zápas	% úspěšnost
	SAM Brno "A"	41 %
	SAM Brno "B"	50 %
	Hradec Králové	38 %
	BC Vlci Žďár	46 %
	BC Vysočina	48 %
	SAM Brno "B"	50 %
	SAM Brno "A"	36 %
	BC Vlci Žďár	36 %
	SAM Brno "B"	41 %
	BC Vysočina	56 %

Zdroj: vlastní

Graf 46 - Přehled procentuální úspěšnosti útočné akce „pohyblivý útok" v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U19

Zdroj: vlastní

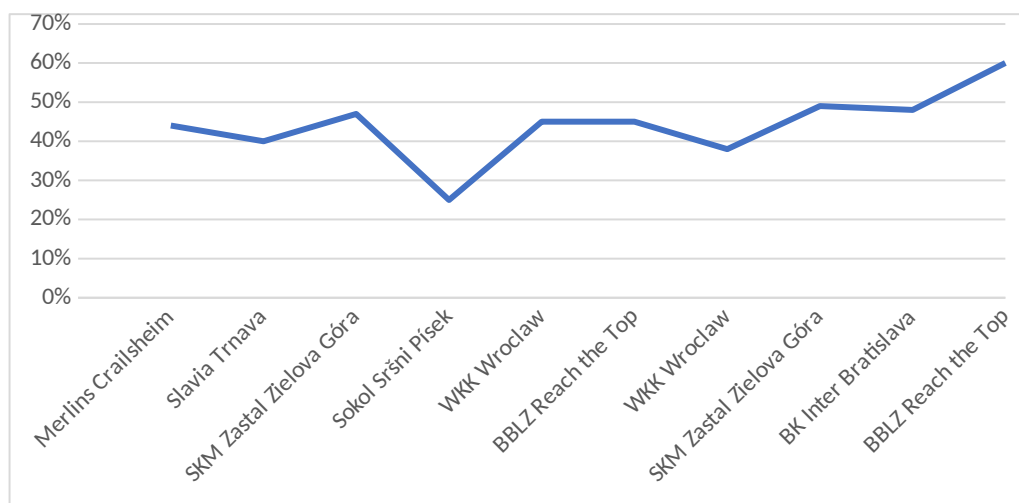
Tabulka č. 30 nám ukazuje průběžnou procentuální úspěšnost využití útočné akce „pohyblivý útok“ v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech sezony 2019/2020 v kategorii U17. Z grafu č. 6 vidíme vyrovnaný průběh procentuální úspěšnosti útočné akce „pohyblivý útok“ v útočném systému postupného útoku, vyjma dvou extrémů, a to v zápase proti Písku, výrazně negativní procentuální úspěšnost využití, a v zápase proti rakouskému týmu BBLZ Reach the Top, kde je naopak výrazněji pozitivní procentuální úspěšnost využití této útočné akce.

Tabulka 30 - Přehled procentuální úspěšnosti útočné akce „pohyblivý útok“ v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U17

útočná akce „pohyblivý útok“	zápas	% úspěšnost
	Merlins Crailsheim	44 %
	Slavia Trnava	40 %
	SKM Zastal Zielova Góra	47 %
	Sokol Sršni Písek	25 %
	WKK Wroclaw	45 %
	BBLZ Reach the Top	45 %
	WKK Wroclaw	38 %
	SKM Zastal Zielova Góra	49 %
	BK Inter Bratislava	48 %
	BBLZ Reach the Top	60 %

Zdroj: vlastní

Graf 47 - Přehled procentuální úspěšnosti útočné akce „pohyblivý útok“ v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U17

Zdroj: vlastní

4.5.4 Hodnocení útočné akce „pick & roll“ v útočném systému postupného útoku

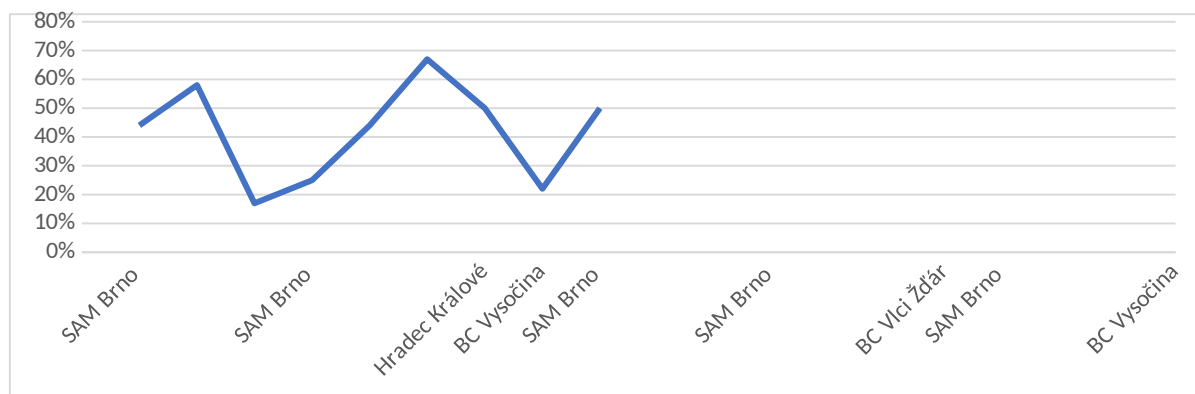
V tabulce č. 31 vidíme procentuální úspěšnost útočné akce „pick & roll“ v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech sezony 2019/2020 v kategorii U19. V jednom zápase je 0% úspěšnost využití útočné akce „pick & roll“. Neznamená to však, že by tým v tomto zápase nebyl úspěšný ani v jednom pokusu, pouze v tomto zápase tuto útočnou akci neaplikoval. Na grafu č. 7 jsou patrné velké výkyvy v úspěšnosti využití útočné akce „pick & roll“. Do grafu č. 7 není zanesen zápas, ve kterém nebyla tato útočná akce aplikována z důvodů zkrácení grafu.

Tabulka 31 - Přehled procentuální úspěšnosti útočné akce „pick & roll“ v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U19

útočná akce „pick & roll“	zápas	% úspěšnost
	SAM Brno "A"	44 %
	SAM Brno "B"	58 %
	Hradec Králové	17 %
	BC Vlci Žďár	0 %
	BC Vysočina	25 %
	SAM Brno "B"	44 %
	SAM Brno "A"	67 %
	BC Vlci Žďár	50 %
	SAM Brno "B"	22 %
	BC Vysočina	50 %

Zdroj: vlastní

Graf 48 - Přehled procentuální úspěšnosti útočné akce „pick & roll“ v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U19

Zdroj: vlastní

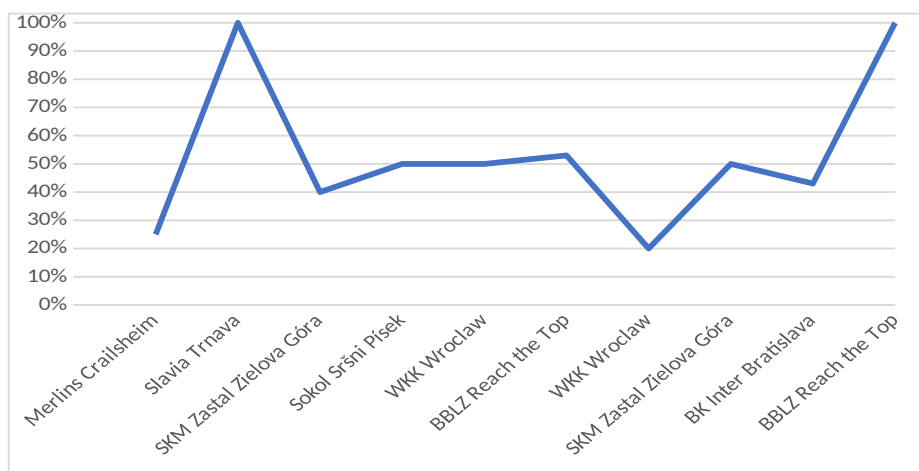
Tabulka č. 32 nám ukazuje průběh procentuální úspěšnosti útočné akce „pick & roll“ v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech sezony 2019/2020 v kategorii U17. Z grafu č. 8 můžeme vysledovat, že procentuální úspěšnost útočné akce „pick & roll“ v útočném systému postupného útoku u kategorie U17 je vyrovnanější než u kategorie U19, ovšem i u kategorie U17 jsou extrémní případy.

Tabulka 32 - Přehled procentuální úspěšnosti útočné akce „pick & roll“ v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U17

útočná akce „pick & roll“	zápas	% úspěšnost
	Merlins Crailsheim	25 %
	Slavia Trnava	100 %
	SKM Zastal Zielova Góra	40 %
	Sokol Sršni Písek	50 %
	WKK Wroclaw	50 %
	BBLZ Reach the Top	53 %
	WKK Wroclaw	20 %
	SKM Zastal Zielova Góra	50 %
	BK Inter Bratislava	43 %
	BBLZ Reach the Top	100 %

Zdroj: vlastní

Graf 49 - Přehled procentuální úspěšnosti útočné akce „pick & roll“ v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U17

Zdroj: vlastní

4.5.5 Hodnocení útočné akce „24“ v útočném systému postupného útoku

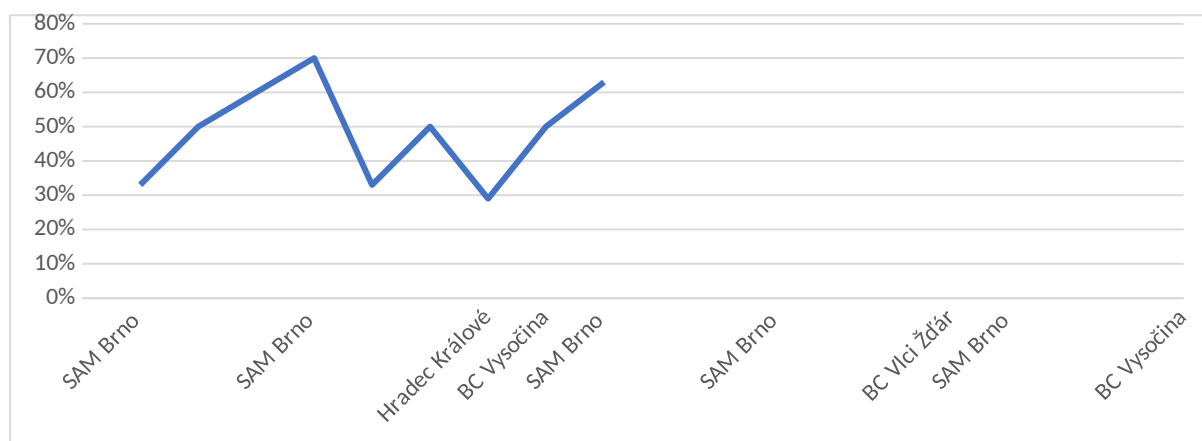
Tabulka č. 33 nám ukazuje průběžnou procentuální úspěšnost využití útočné akce „24“ v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech sezony 2019/2020 v kategorii U19. Také u této útočné akce se nám vyskytla situace, respektive zápas, ve kterém tato útočná akce nebyla aplikována, a tak má 0% úspěšnost využití. Díky grafu č. 9 vidíme nevyrovnané výkony z hlediska procentuální úspěšnosti útočné akce „24“ v útočném systému postupného útoku v kategorii U19. Do grafu č. 9 není zaznamenán zápas, ve kterém nebyla tato útočná akce využita, aby nedošlo ke zkreslení grafu.

Tabulka 33 - Přehled procentuální úspěšnosti útočné akce „24“ v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U19

útočná akce „24“	zápas	% úspěšnost
	SAM Brno "A"	33 %
	SAM Brno "B"	50 %
	Hradec Králové	60 %
	BC Vlci Žďár	0 %
	BC Vysočina	70 %
	SAM Brno "B"	33 %
	SAM Brno "A"	50 %
	BC Vlci Žďár	29 %
	SAM Brno "B"	50 %
	BC Vysočina	63 %

Zdroj: vlastní

Graf 50 - Přehled procentuální úspěšnosti útočné akce „24“ v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U19

Zdroj: vlastní

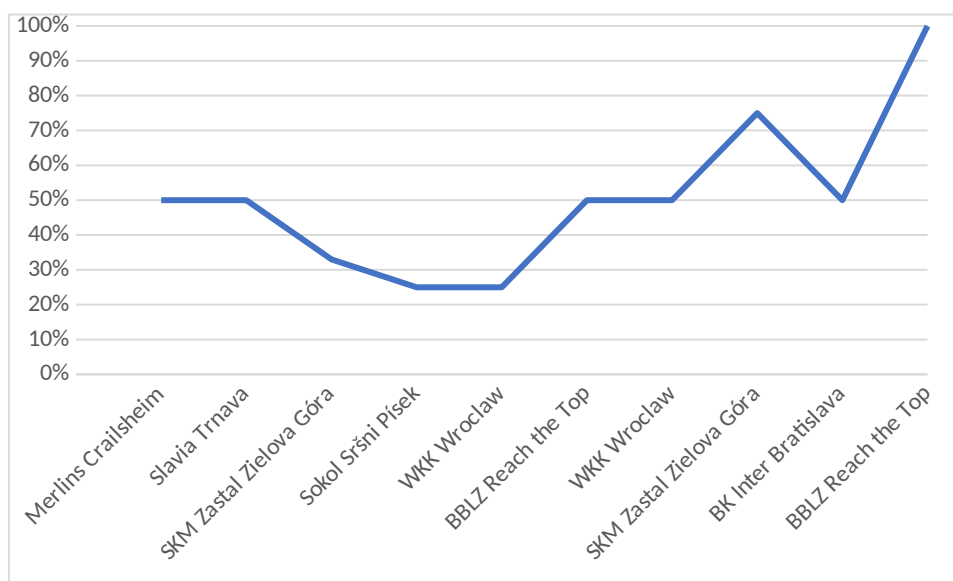
Tabulka č. 34 nám ukazuje přehled procentuální úspěšnosti využití útočné akce „24“ v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech sezony 2019/2020 v kategorii U17. Na grafu č. 10 vidíme grafický průběh procentuální úspěšnosti útočné akce „24“. Vidíme, že procentuální úspěšnost byla v průběhu sezony vyrovnanější a se vzestupnou tendencí, než tomu bylo u kategorie U19.

Tabulka 34 - Přehled procentuální úspěšnosti útočné akce „24“ v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U17

útočná akce „24“	zápas	% úspěšnost
	Merlins Crailsheim	50 %
	Slavia Trnava	50 %
	SKM Zastal Zielova Góra	33 %
	Sokol Sršni Písek	25 %
	WKK Wroclaw	25 %
	BBLZ Reach the Top	50 %
	WKK Wroclaw	50 %
	SKM Zastal Zielova Góra	75 %
	BK Inter Bratislava	50 %
	BBLZ Reach the Top	100 %

Zdroj: vlastní

Graf 51 - Přehled procentuální úspěšnosti útočné akce „24“ v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U17

Zdroj: vlastní

4.5.6 Hodnocení standardní situace (vyhození ze zámezí na přední polovině hřiště) v útočném systému postupného útoku

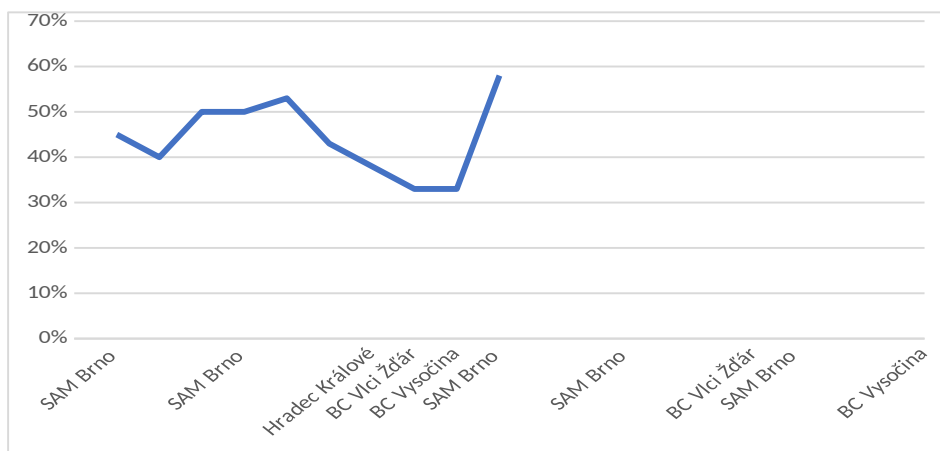
V tabulce č. 35 vidíme průběžnou procentuální úspěšnost využití standardní situace v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech sezony 2019/2020 v kategorii U19. Z grafu č. 11 můžeme vyčíst, že procentuální úspěšnost byla relativně stálá bez výraznějších výkyvů.

Tabulka 35 - Přehled procentuální úspěšnosti standardní situace v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U19

standartní situace	zápas	% úspěšnost
	SAM Brno "A"	45 %
	SAM Brno "B"	40 %
	Hradec Králové	50 %
	BC Vlci Žďár	50 %
	BC Vysočina	53 %
	SAM Brno "B"	43 %
	SAM Brno "A"	38 %
	BC Vlci Žďár	33 %
	SAM Brno "B"	33 %
	BC Vysočina	58 %

Zdroj: vlastní

Graf 52 - Přehled procentuální úspěšnosti standardní situace v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U19

Zdroj: vlastní

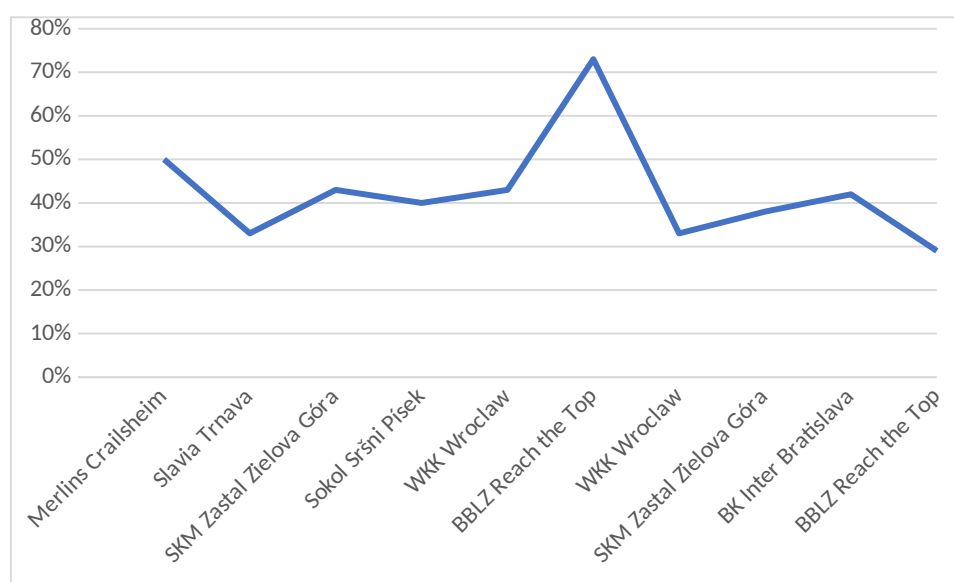
Tabulka č. 36 nám ukazuje průběžnou procentuální úspěšnost využití standardní situace v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech sezony 2019/2020 v kategorii U17. Z grafu č. 12 můžeme vyčíst, že procentuální úspěšnost byla relativně stálá s jedním pozitivním extrémem.

Tabulka 36 - Přehled procentuální úspěšnosti standardní situace v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U17

standartní situace	zápas	% úspěšnost
	Merlins Crailsheim	50 %
	Slavia Trnava	33 %
	SKM Zastal Zielova Góra	43 %
	Sokol Sršni Písek	40 %
	WKK Wroclaw	43 %
	BBLZ Reach the Top	73 %
	WKK Wroclaw	33 %
	SKM Zastal Zielova Góra	38 %
	BK Inter Bratislava	42 %
	BBLZ Reach the Top	29 %

Zdroj: vlastní

Graf 53 - Přehled procentuální úspěšnosti standartní situace v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U17

Zdroj: vlastní

5 Diskuse

5.1 Obecná diskuse k výzkumu

Hlavním cílem této práce bylo zmapovat a porovnat úspěšnost útočných systémů a útočných akcí u týmů Jižních Supů ve dvou věkových kategoriích ve dvaceti zápasech. Z výzkumu tohoto cíle jsem získal určitá data, ale velmi dobře si uvědomuji, že s nimi nemohu pracovat jako s jasnými fakty, protože v mnoha případech, respektive zápasech stačily drobnosti, aby výsledky výzkumu dopadly jinak. Především tedy zmapování úspěšnosti jednotlivých útočných akcí. Věřím, že procentuální úspěšnost útočného systému rychlého protiútočení by byla vyšší než procentuální úspěšnost útočného systému postupného útoku i při opakování výzkumu a zahrnutí jiných zápasů a jiných soupeřů do výzkumu. Vycházím z předpokladu, že rychlý protiútok se většinou zakončuje z blízkosti koše a také je při něm útočník nekrytý nebo krytý v malé míře oproti zakončením v postupném útoku. Ovšem u jednotlivých útočných akcí je tato polemika na místě, protože tam již často rozhodují drobné detaily, nuance a i tzv. sportovní štěstí. Jedna věc je totiž procentuální úspěšnost využití jednotlivých útočných systémů, respektive útočných akcí a druhá je jejich úspěšné provedení. Tím, že procentuální úspěšnost využití je závislá na tom, zda útok skončil košem nebo došlo v rámci útoku k osobní chybě obránce, neodráží tento výzkum úplně kvalitu provedení, ale především kvalitu v zakončení a schopnost být nebezpečný, vynutit si osobní chybu soupeře. Proto se několikrát stalo, že ač útočný systém nebo útočná akce byla dobře provedena, nedošlo k úspěšnému zakončení, a tudíž vlastně k nezdaru útočné akce, ač z pohledu trenéra mládeže může být někdy provedení důležitější než samotná úspěšnost. Na druhou stranu, byly zkoumány kategorie, kde se již na výsledky hledí a efektivita se odvíjí od schopnosti vsítit koš, a ne od snahy provést věci správně. Hráči sami si uvědomují, že basketbal se hraje na koše, na body, a za snahu se žádné nedávají.

Ruku v ruce s tímto vědomím a s mentálním tlakem, který díky němu je, bych se ještě pozastavil nad další věcí, která mohla mít velký vliv na výsledky výzkumu, a to je mentální rozpoložení hráčů. Jaké drobnosti kolikrát rozhodují a dobrém nebo špatném rozpoložení/nastavení jednotlivých hráčů a také celého týmu. Uvedl bych příklad z utkání kategorie U19 proti SAM Brno „A“, kde jsme ke konci zápasu dotahovali soupeřův náskok a měli jsme tam několik střel za tři body, které byly neúspěšné, čímž se mimo jiné také trochu zhoršila procentuální úspěšnost útočného systému postupného útoku. Byla jedna konkrétní střela, která byla neúspěšná a soupeř v následném útoku vystřelil také za tři body, těsně krytý

naším hráčem a těsně před limitem na útok, a střelu proměnil. Kdyby se situace obrátila a náš hráč by střelu proměnil a soupeř ne, tak by i celý zápas mohl skočit úplně jiným výsledkem. Chci tím upozornit na to, že ač data vycházejí z výzkumu, nemůžeme tvrdit, že jsou to jednoznačná neměnná fakta, protože faktorů, které výsledky ovlivňují, ať přímo či nepřímo, je tak velké množství a mnohdy jsou velmi těžko ovlivnitelné.

5.2 Verifikace hypotéz

1. Hypotézou bylo, že útočný systém rychlého protiútku bude mít vyšší procentuální úspěšnost využití než útočný systém postupného útoku. Tato hypotéza se potvrdila. Myslím si, že je to především proto, že v útočném systému rychlého protiútku zakončuje hráč, ve většině případů z blízkosti koše. Samozřejmě, že některé rychlé protiútky byly zakončené střelou za 3 body. V těchto případech je ale důležité si uvědomit, že střelící hráč není v útočném systému rychlého protiútku krytý tak intenzivně, popřípadě není krytý vůbec, oproti situacím v útočném systému postupného útoku, a to především proto, že při aplikaci útočného systému rychlého protiútku nemá soupeř zorganizovanou obranu.
2. Druhou mojí hypotézou bylo, že útočný systém rychlého protiútku u kategorie U17 bude mít vyšší procentuální úspěšnost než 50 %. Tato hypotéza se potvrdila. Může to vycházet z několika věcí. Za prvé, soupeři proti nám v této kategorii v některých zápasech aplikovali obranné systémy, které nahrávaly aplikaci tohoto útočného systému. Za druhé praktikujeme některé obranné systémy, které nahrávají aplikaci útočného systému rychlého protiútku.
3. Třetí hypotéza byla, že útočná akce „pohyblivý útok“ v útočném systému postupného útoku u kategorie U17 bude vyšší než 40 %. Tato hypotéza se potvrdila. Může to být díky tomu, že soupeř má složitější práci se čtením naší útočné hry. To může být dáno tím, že se každý hráč rozhoduje na základě momentální situace a vlastní intuice, tudíž ani trenér občas neví, jakou kombinaci dokáží hráči na hřišti vymyslet a sehrát.
4. Čtvrtou hypotézou bylo, že útočná akce „pick & roll“ v útočném systému postupného útoku u kategorie U17 bude mít vyšší úspěšnost než 45 %. Tato hypotéza se potvrdila. Může to vycházet z toho, že obranné systémy soupeřů a organizace soupeřovy obranné činnosti není ještě tak vyspělá a nedokáže tak dobře odolávat této útočné akci.
5. Pátá hypotéza byla, že útočná akce „24“ v útočném systému postupného útoku v kategorii U17 bude mít vyšší úspěšnost než 40 %. Tato hypotéza se potvrdila. Může to být dáno tím, že díky této akci má tým kvalitní organizaci útočné hry, navíc je v akci několik clon bez míče, a soupeř může mít problém s jejich řešením. Zároveň dává tato útočná akce hráčům klid. Na druhou stranu neaplikujeme tuto akci tak často, aby se soupeř mohl zaměřit pouze na eliminaci této akce.
6. Šestou hypotézou bylo, že úspěšnost standardní situace (vyhození ze zámezí na přední polovině hřiště) v útočném systému postupného útoku v kategorii U17 bude mít vyšší

úspěšnost než 55 %. Tato hypotéza se nepotvrdila. Může to být dané aplikovanými obrannými systémy soupeřů a také nedokonalostí provedení při zahrávání standardní situace. Soupeř při této standardní situaci chrání především oblast v blízkosti koše, takže se často zakončuje strelou ze střední a dlouhé vzdálenosti. To může mít na procentuální úspěšnost vliv.

7. Sedmou hypotézou bylo, že úspěšnost útočného systému rychlého protiútoků u kategorie U19 bude vyšší než 55 %. Tato hypotéza se nepotvrdila. Může to vycházet z nadměrného očekávání. Dále také z toho, že v některých zápasech byl problém s přesností přihrávek a s přesností v zakončení, možná z důvodu menší motivace a menšího nasazení s ohledem na část sezony, ve které se utkání hrálo, a splnění, respektive nemožnost splnění, předsezonních cílů. Vliv na to měla i kvalita soupeřů, proti kterým jsme nastoupili.
8. Osmá hypotéza byla, že útočná akce „pohyblivý útok“ v útočném systému postupného útoku u kategorie U19 bude mít vyšší úspěšnost než 45 %. Tato hypotéza se nepotvrdila. Může to být dáno kvalitou soupeřů, případně také tím, že nás soupeři již znají, a především znají jednotlivé hráče, jejich návyky, silné a slabé stránky. Jednoznačně na to má vliv kvalita zakončení našich hráčů, která se zase může odvíjet od mentálního nastavení, ať již z důvodů nízké motivace, nebo naopak z důvodů vysokého očekávání a obav z výsledku zápasu.
9. Devátou hypotézou bylo, že útočná akce „pick & roll“ v útočném systému postupného útoku u kategorie U19 bude mít vyšší úspěšnost než 40 %. Tato hypotéza se potvrdila.
10. Desátá hypotéza byla, že útočná akce „24“ v útočném systému postupného útoku u kategorie U19 bude mít vyšší úspěšnost než 45 %. Tato hypotéza se potvrdila. Může to vycházet z toho, že hráči přesně vědí, co mají hrát, kam se uvolnit a kde jsou předpokládaná místa vhodná pro zakončení. Díky tomu jsou psychicky více v klidu, a to může mít vliv na úspěšnost útočné akce. Zároveň není tato útočná akce aplikována v takovém množství, aby se soupeř zaměřil na její eliminaci.
11. Jedenáctou hypotézou bylo, že úspěšnost standardní situace (vyhození ze zámezí na přední polovině hřiště) v útočném systému postupného útoku v kategorii U19 bude mít vyšší úspěšnost než 55 %. Tato hypotéza se nepotvrdila. Může to být dané kvalitou provedení standardní situace. Vliv mají i obranné systémy použité soupeři.
12. Dvanáctou hypotézou bylo, že procentuální úspěšnost útočného systému rychlého protiútoků bude vyšší u kategorie U19 než u kategorie U17. Tato hypotéza se nepotvrdila. Může to být dané tím, že soupeři v kategorii U17 více využívají

celoplošné obranné zónové systémy, které nahrávají aplikaci útočného systému rychlého protiútoků a také jsou hráči v kategorii U17 náchylnější k náhlým ztrátám míče.

13. Třináctou hypotézou bylo, že procentuální úspěšnost útočného systému postupného útoku bude vyšší u kategorie U19 než u kategorie U17. Tato hypotéza se potvrdila. Můžeme předpokládat, že hráči v kategorii U19 mají s daným systémem více zkušeností. Stejně tak mají větší zkušenosti s jednotlivými útočnými akce v útočném systému postupného útoku.

6 Závěr

Na základě realizace výzkumu jsem dospěl k následujícím závěrům:

1. Na základě výzkumu jsem zjistil, že útočný systém rychlého protiútoků má nejvyšší procentuální úspěšnost, respektive má vyšší procentuální úspěšnost než útočný systém postupného útoku.
2. Zjistil jsem, že procentuální úspěšnost útočného systému rychlého protiútoků u týmu Jižní Supi v kategorii U17 je 54 %.
3. Díky výzkumu jsem zjistil, že útočná akce „pohyblivý útok“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižní Supi v kategorii U17 má procentuální úspěšnost 43 %.
4. Výsledky výzkumu říkají, že procentuální úspěšnost útočné akce „pick & roll“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižní Supi v kategorii U17 je 46 %.
5. Výzkum ukázal, že procentuální úspěšnost útočné akce „24“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižní Supi v kategorii U17 je 51 %.
6. Na základě výzkumu vím, že standardní situaci – vyhození ze zámezí na přední polovině hřiště – v útočném systému postupného útoku u týmu Jižní Supi v kategorii U17 tým využíval s 42% úspěšností.
7. Na základě výzkumu vím, že procentuální úspěšnost útočného systému rychlého protiútoků u týmu Jižní Supi v kategorii U19 je 53 %.
8. Výsledky výzkumu říkají, že útočná akce „pohyblivý útok“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižní Supi v kategorii U19 má úspěšnost využití 44 %.
9. Na základě výzkumu jsem zjistil, že útočná akce „pick & roll“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižní Supi v kategorii U19 má úspěšnost využití 41 %.
10. Po vyhodnocení výzkumu vím, že procentuální úspěšnost útočné akce „24“ v útočném systému postupného útoku u týmu Jižní Supi v kategorii U19 je 49 %.
11. Standardní situaci – vyhození ze zámezí na přední polovině hřiště – v útočném systému postupného útoku byl tým Jižních Supů v kategorii U19 schopný využívat s úspěšností 46 %,
12. V útočném systému rychlého protiútoků měla vyšší procentuální úspěšnost kategorie U17, jak ukazují výsledky výzkumu.
13. Věková kategorie U19 měla vyšší úspěšnost využití útočného systému postupného útoku než věková kategorie U17.

Tato práce by mohla najít využití i u jiných trenérů nebo dalších lidí zabývajících se podobnou problematikou. Především může sloužit jako základ, respektive odrazový můstek a porovnávací materiál pro jejich vlastní výzkum nebo jako inspirace pro podobný výzkum. Co se týče mého vlastního využití této práce, dala mi důležitou zpětnou vazbu hlavně z hlediska vnímání a očekávání různých skupin, v tomto případě jednotlivých věkových kategorií. Díky pozorování zápasů a převedení myšlenek do psané formy jsem si utřídil a vyjasnil některé detaily v útočných systémech a útočných akcích, které se pokusím přenést do tréninkových jednotek. Také jsem získal jasnější data o úspěšnosti a četnosti využití jednotlivých útočných systémů a útočných akcí a tyto poznatky se pokusím dále využít ve své trenérské praxi.

7 Seznam použitých informačních zdrojů

1. BUCETA, Jose María a INTERNATIONALER BASKETBALL-VERBAND, 2000. *Basketball for young players: guidelines for coaches*. München; Madrid: FIBA ; EABC, European Association of Basketball Coaches. ISBN 978-84-8155-591-2.
2. DOBRÝ LUBOMÍR, 1986. *Malá škola basketbalu*. Praha: OLYMPIA.
3. DOBRÝ LUBOMÍR a EMIL VELENSKÝ, 1987. *Košíková teorie a didaktika*. 1987. vyd. Praha: Státní Pedagogické nakladatelství.
4. DOBRÝ LUBOMÍR, LIBOR DVOŘÁK, ROLAND GREGOR, JAN KARGER, ZDENĚK MALÝ a EMIL VELENSKÝ, 1974. *Košíková pro trenéry III. třídy*. Praha: Olympia.
5. GAVORA, Peter, 2000. *Úvod do pedagogického výzkumu*. Brno: Paido. ISBN 978-80-85931-79-2.
6. JAKEŠ MARTIN, 2019. *ROZPIS SOUTĚŽÍ řízených STK ČBF pro sezónu 2019 – 2020* [online]. 16. srpen 2019. Dostupné z: <https://www.cbf.cz/files/216697ZTR.pdf>
7. KRAUSE, Jerry, Don MEYER a Jerry MEYER, 2008. *Basketball skills & drills*. 3rd ed. Champaign, IL: Human Kinetics. ISBN 978-0-7360-6707-2.
8. KRAUSE, Jerry a Craig NELSON, 2018. *Basketball skills & drills*. Fourth Edition. Champaign, Illinois: Human Kinetics. ISBN 978-1-4925-6835-3.
9. MACEK, Petr, 2003. *Adolescence*. Praha: Portál. ISBN 978-80-7178-747-1.
10. MACHOVÁ, Jitka, 2002. *Biologie člověka pro učitele*. Praha: Karolinum. ISBN 978-80-7184-867-7.
11. MALÁ HELENA a JOSEF KLEMENTA, 1985. *Biologie dětí a dorostu*. Praha: Státní Pedagogické nakladatelství.
12. NOVOTNÝ, Ivan a Michal HRUŠKA, 2002. *Biologie člověka: pro gymnázia*. Praha: Fortuna. ISBN 978-80-7168-819-8.
13. OPAVA JOSEF, 2019. *Vyhlášení soutěží juniorů a juniorek U19, kadetů a kadetek U17 pro sezónu 2019/2020* [online]. 31. květen 2019. Dostupné z: <https://www.cbf.cz/files/198325ZmU.pdf>
14. REHÁK MIROSLAV, 1979. *Basketbal Útok - Obrana*. Bratislava: Šport, slovenské telovýchvnné vydavateľstvo.
15. VELENSKÝ EMIL A KOLEKTIV, 1987. *Basketbal nové poznatky a zkušenosti z trenérské praxe s družstvy všech výkonnostních kategorií*. Praha: OLYMPIA.

16. VELENSKÝ, Michael, 1998. *Basketbal: základní program aplikace útočných a obranných činností*. Praha: NS Svoboda. ISBN 978-80-205-0553-8.
17. VELENSKÝ, Michael, 1999. *Basketbal: herní trénink, kondiční trénink, technika, taktika*. Praha: Grada. ISBN 978-80-7169-834-0.
18. VELENSKÝ, Michael a UNIVERZITA KARLOVA, 2008. *Pojetí basketbalového učiva pro děti a mládež*. Praha: Karolinum. ISBN 978-80-246-1480-9.
19. VYKLIČKÝ ROBERT a JAN BALOU, 2017. *Pravidla basketbalu 2017* [online]. 2017. B.m.: Česká basketbalová federace. Dostupné z: <https://www.cbf.cz/files/147912Njh.pdf>

Internetové zdroje

20. GELS, James. Basketball Offense - 3-2 Zone Offense. <https://www.coachesclipboard.net> [online]. [cit. 2020-06-13]. Dostupné z: <https://www.coachesclipboard.net/32ZoneOffense.html>
21. How to Beat a Full Court Zone Press 2-2-1. www.worldofbasketball.org [online]. [cit. 2020-06-13]. Dostupné z: <https://www.worldofbasketball.org/how-to-beat-a-full-court-zone-press-2-2-1.htm>
22. How to Beat a 2-3 Zone. <https://www.basketballforcoaches.com/> [online]. [cit. 2020-06-13]. Dostupné z: <https://www.basketballforcoaches.com/how-to-beat-a-2-3-zone/>
23. Izolace posta. [4basket.cz](http://www.4basket.cz) [online]. 12.5.2012 [cit. 2020-06-12]. Dostupné z: <http://www.4basket.cz/herni-systemy/utok-na-osobni-obranu/izolaceposta>
24. Kategorie Třída D. [CBF.CZ](http://www.cbf.cz) [online]. [cit. 2020-06-10]. Dostupné z: <https://www.cbf.cz/administrativa/haly/kategorizace/D.html>
25. Sociální vývoj v období dospívání. [Is.muni.cz](http://is.muni.cz) [online]. [cit. 2020-06-11]. Dostupné z: https://is.muni.cz/el/1441/jaro2014/SC4BK_ONPS/um/kap8/kap8_7.html
26. 5-Out Motion Offense [online]. [cit. 2020-06-21]. Dostupné z: <https://www.basketballforcoaches.com/5-out-motion-offense/>

8 Přílohy

Příloha 1 - formulář na sběr dat

Zápas:		úspěšný útok	neúspěšný útok
útočný systém rychlého protiútoku			
útočný systém postupného útoku	akce - "volná hra"		
	akce - "pick & roll"		
	akce - "24"		
	standartní situace - vyhození z autu		

Zdroj: vlastní

Příloha 2 - legenda k obrázkům

Grafické značení

- ① útočník
- ② útočník ve změněném postavení
- △ ▲ obránce (písmeno určuje základnu postoje)
- △ ▲ obránce ve změněném postavení
- △ ▲ obránce se zvýrazněnou polohou paže
- ⊗ trenér, učitel
- dráha pohybu hráče (bez míče)
- ~ driblink
- | zastavení
- (clona
- ⇒ dvojtakt
- - - → přihrávka
- ⇒ střelba
- ₁ ○₂ křížení pohybů (hráč 1 běží první)

Zdroj: Lubomír Dobrý a Emil Velenský, 1987, s. 32

Příloha 3 - technika střelby počáteční fáze

Zdroj: vlastní

Příloha 4 - technika střelby finální fáze

Zdroj: vlastní

Příloha 5 - rozehrávač hlásí útočnou akci „pick & roll“

Zdroj: vlastní

Příloha 6 - zakončení útočné akce „pick & roll“ útočníkem 5

Zdroj: vlastní

Příloha 7 - zakončení útočného systému rychlého protiútoku

Zdroj: vlastní

9 Seznam obrázků, tabulek, grafů

Obrázky

<i>Obrázek 1 - Ilustrace kombinace založené na akci „hod' a běž".....</i>	<i>23</i>
<i>Obrázek 2 - Kombinace založená na akci "hod' a běž" – útočník s míčem je na stejné úrovni jako útočník bez míče.....</i>	<i>23</i>
<i>Obrázek 3 - Kombinace založená na akci "hod' a běž" - útočník s míčem je blíže koncové čáře než útočník bez míče.....</i>	<i>24</i>
<i>Obrázek 4 - Kombinace založená na akci „hod' a běž" - útočník bez míče je blíže koncové čáře než útočník s míčem.....</i>	<i>24</i>
<i>Obrázek 5 - Kombinace založená na cloně útočníka bez míče pro útočníka bez míče.....</i>	<i>26</i>
<i>Obrázek 6 - Kombinace založená na cloně útočníka s míčem pro útočníka bez míče.....</i>	<i>26</i>
<i>Obrázek 7 - Kombinace založená na cloně útočníka bez míče pro útočníka s míčem.....</i>	<i>27</i>
<i>Obrázek 8 - Situace dvou proti jednomu s obráncem v postoji a postavení blíže svému koši. .</i>	<i>28</i>
<i>Obrázek 9 - Ideální rozestavení útočníků v situaci tří proti jednomu.....</i>	<i>29</i>
<i>Obrázek 10 - Situace tři proti dvěma s obránci v postoji a postavení blíže svému koši.....</i>	<i>30</i>
<i>Obrázek 11 - Příklad kombinace založené na úniku s míčem do vnitřního prostoru.....</i>	<i>30</i>
<i>Obrázek 12 - Rozdělení hřiště pro organizaci rychlého protiútoku.....</i>	<i>33</i>
<i>Obrázek 13 - Základní postavení v útočném systému 1-4.....</i>	<i>35</i>
<i>Obrázek 14 - Rozestavení v útočném systému 1-4 s využitím zadního úniku.....</i>	<i>35</i>
<i>Obrázek 15 - První fáze útočné akce "izolace posta".....</i>	<i>36</i>
<i>Obrázek 16 - Druhá fáze útočné akce "uvolnění posta".....</i>	<i>36</i>
<i>Obrázek 17 - Třetí fáze útočné akce "izoluj posta“ .....</i>	<i>37</i>
<i>Obrázek 18 – První fáze útoku při použití základního rozestavení útočníků v útočném systému 2-2-1.....</i>	<i>38</i>
<i>Obrázek 19 - Druhá fáze útoku při použití základního rozestavení útočníků v útočném systému 2-2-1.....</i>	<i>38</i>

<i>Obrázek 20 – Třetí fáze útoku při použití základního rozestavení útočníků v útočném systému 2-2-1.....</i>	<i>39</i>
<i>Obrázek 21 - Základní rozestavení útočného systému 1-3-1.....</i>	<i>39</i>
<i>Obrázek 22 - První fáze útoku s využitím útočného systému založeného na rozestavení 1-3-140</i>	<i>140</i>
<i>Obrázek 23 - První fáze útoku s využitím útočného systému založeného na rozestavení 1-3-140</i>	<i>140</i>
<i>Obrázek 24 - První fáze útoku proti celoplošnému zónovému obrannému systému.....</i>	<i>41</i>
<i>Obrázek 25 - První fáze útoku proti celoplošnému zónovému obrannému systému.....</i>	<i>42</i>
<i>Obrázek 26 - Schéma útočného systému s rozestavením 2-1-2 proti kombinovanému obrannému systému kosočtverec.....</i>	<i>43</i>
<i>Obrázek 27 - Základní rozestavení útočného systému 5–0.....</i>	<i>53</i>
<i>Obrázek 28 - Posun hráčů v útočném systému motion offense.....</i>	<i>54</i>
<i>Obrázek 29 - Pohyb hráčů při uvolňování hráče s míčem v pohybu směrem do koše (střed)..</i>	<i>56</i>
<i>Obrázek 30 - pohyb hráčů při uvolňování hráče s míčem v pohybu směrem do koše (lajna)..</i>	<i>56</i>
<i>Obrázek 31 - Základní rozestavení při útočné akci „pick & roll“.....</i>	<i>58</i>
<i>Obrázek 32 - První fáze útočné akce „pick & roll“.....</i>	<i>58</i>
<i>Obrázek 33 - Druhá fáze útočné akce „pick & roll“.....</i>	<i>59</i>
<i>Obrázek 34 - Finální fáze útočné akce „pick & roll“.....</i>	<i>60</i>
<i>Obrázek 35 - První fáze útočné akce „24“.....</i>	<i>61</i>
<i>Obrázek 36 - Druhá fáze útočné akce „24“.....</i>	<i>61</i>
<i>Obrázek 37 - Třetí fáze útočné akce „24“.....</i>	<i>62</i>
<i>Obrázek 38 - Poslední fáze útočné akce „24“.....</i>	<i>62</i>
Tabulky	
<i>Tabulka 1 - zápas Jižní Supi – SAM Brno "A".....</i>	<i>54</i>
<i>Tabulka 2 - zápas Jižní Supi – SAM Brno "B".....</i>	<i>55</i>
<i>Tabulka 3 - zápas Hradec Králové – Jižní Supi.....</i>	<i>56</i>
<i>Tabulka 4 - zápas BC Vlci Žďár – Jižní Supi.....</i>	<i>57</i>
<i>Tabulka 5 - zápas BC Vysočina – Jižní Supi.....</i>	<i>58</i>

Tabulka 6 - zápas SAM Brno "B" - Jižní Supi.....	59
Tabulka 7 - zápas SAM Brno "A" - Jižní Supi.....	60
Tabulka 8 - zápas BC Vlci Žďár" - Jižní Supi.....	61
Tabulka 9 - zápas SAM Brno "B" - Jižní Supi.....	62
Tabulka 10 - zápas Jižní Supi – BC Vysočina.....	63
Tabulka 11 - zápas Jižní Supi – Merlins Crailsheim.....	64
Tabulka 12 - zápas Slavia Trnava – Jižní Supi.....	65
Tabulka 13 - zápas Jižní Supi – SKM Zastal Zielova Góra.....	66
Tabulka 14 - zápas Jižní Supi – Sokol Sršni Písek.....	66
Tabulka 15 - zápas WKK Wroclaw – Jižní Supi.....	67
Tabulka 16 - zápas Jižní Supi – BBLZ – Reach the Top.....	68
Tabulka 17 - zápas Jižní Supi – WKK Wroclaw.....	69
Tabulka 18 - zápas SKM Zastal Zielova Góra – Jižní Supi.....	70
Tabulka 19 - zápas BK Inter Bratislava – Jižní Supi.....	71
Tabulka 20 - BBLZ _ Reach the Top – Jižní Supi.....	72
Tabulka 21 - výsledky výzkumu útočných systémů včetně % úspěšnosti u kategorie U19.....	73
Tabulka 22 - výsledky výzkumu útočných systémů včetně % úspěšnosti u kategorie U17.....	73
Tabulka 23 - výsledky výzkumu útočných akcí v útočném systému postupného útoku včetně % úspěšnosti u kategorie U19.....	74
Tabulka 24 - výsledky výzkumu útočných akcí v útočném systému postupného útoku včetně % úspěšnosti u kategorie U17.....	74
Tabulka 25 - přehled % úspěšnosti útočného systému rychlého protiútoků v jednotlivých zápasech u kategorie U19.....	75
Tabulka 26 - přehled % úspěšnosti útočného systému rychlého protiútoků v jednotlivých zápasech u kategorie U17.....	76
Tabulka 27 - přehled % úspěšnosti útočného systému postupného útoku v jednotlivých zápasech u kategorie U19.....	77

Tabulka 28 - přehled % úspěšnosti útočného systému postupného útoku v jednotlivých zápasech u kategorie U17.....	78
Tabulka 29 - přehled % úspěšnosti útočné akce "pohyblivý útok" v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U19.....	79
Tabulka 30 - přehled % úspěšnosti útočné akce "pohyblivý útok" v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U17.....	80
Tabulka 31 - přehled % úspěšnosti útočné akce "pick&roll" v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U19.....	81
Tabulka 32 - přehled % úspěšnosti útočné akce "pick&roll" v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U17.....	82
Tabulka 33 - přehled % úspěšnosti útočné akce "24" v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U19.....	83
Tabulka 34 - přehled % úspěšnosti útočné akce "24" v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U17.....	84
Tabulka 35 - přehled % úspěšnosti standartní situace v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U19.....	85
Tabulka 36 - přehled % úspěšnosti standartní situace v útočném systému postupného útoku v jednotlivých zápasech v kategorii U17.....	86

Grafy

Graf 1 - přehled % úspěšnosti útočného systému rychlého protiútoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U19.....	75
Graf 2 - přehled % úspěšnosti útočného systému rychlého protiútoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U17.....	76
Graf 3 - přehled % úspěšnosti útočného systému rychlého protiútoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U19.....	77
Graf 4 - přehled % úspěšnosti útočného systému rychlého protiútoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U17.....	78
Graf 5 - přehled % úspěšnosti útočné akce "pohyblivý útok" v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U19.....	79

Graf 6 - přehled % úspěšnosti útočné akce "pohyblivý útok" v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U17.....	80
Graf 7 - přehled % úspěšnosti útočné akce "pick&roll" v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U19.....	81
Graf 8 - přehled % úspěšnosti útočné akce "pick&roll" v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U17.....	82
Graf 9 - přehled % úspěšnosti útočné akce "24" v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U19.....	83
Graf 10 - přehled % úspěšnosti útočné akce "24" v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U17.....	84
Graf 11 - přehled % úspěšnosti standartní situace v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U19.....	85
Graf 12 - přehled % úspěšnosti standartní situace v útočném systému postupného útoku v průběhu sezony 2019/2020 u kategorie U17.....	86